

การออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสสิเนส ปาร์ตี้
จากสถาปัตยกรรมจีน-โปรตุเกส

**THE COSTUME DESIGN WOMAN BUSINESS PARTY DRESS
FROM ARCHITECTURE SINO-PORTOGUESE**

นันทพร ทิระมงคลกุล

NANTHAPORN TEERAKHAWONGSAKUL

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ปีการศึกษา 2555

การออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส पार्टी
จากสถาปัตยกรรมจีน-โปรตุเกส

**THE COSTUME DESIGN WOMAN BUSINESS PARTY DRESS
FROM ARCHITECTURE SINO-PORTOGUESE**

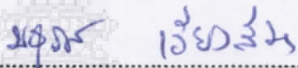
นันทพร ทิระวงศ์สกุล

NANTHAPORN TEERAKHAWONGSAKUL

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ปีการศึกษา 2555

หัวข้อโครงการ การออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส ปาร์ตี้ จาก
สถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส
ชื่อผู้เขียน นางสาวนันทพร ทิระวงษ์สกุล
ระดับการศึกษาปริญญาเทคโนโลยีบัณฑิต
สาขาวิชา ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ
คณะ อดิศาสตร์สิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์มัธูรส เวียงสีมา
อาจารย์ฐิติมา พุทธบูชา

คณะกรรมการสอบโครงการได้ให้ความเห็นโครงการฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์มัธูรส เวียงสีมา)

.....กรรมการ
(อาจารย์ฐิติมา พุทธบูชา)

.....กรรมการ
(อาจารย์สัมพันธ์ สุวรรณศิริ)

.....กรรมการ
(อาจารย์นิตยา วันโสกา)

วันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2556

หัวข้อโครงการ	การออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส ปาร์ตี้ จาก สถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส
ชื่อผู้เขียน	นางสาวนันทพร ทิรฉวงศ์สกุล
อาจารย์ที่ปรึกษา	นางมธุรส เวียงสีมา นางสาวจิตติมา พุทธบุษชา
ระดับการศึกษา	ปริญญาเทคโนโลยีบัณฑิต
สาขาวิชา	ออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

โครงการการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส ปาร์ตี้ จาก สถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบ โครงสร้างสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสในจังหวัดภูเก็ต เพื่อศึกษาผลงานการออกแบบเสื้อผ้าปี 2011-2012 และเพื่อออกแบบเสื้อผ้ารูปแบบบิสซิเนส ปาร์ตี้ (Business party) สำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแนวความคิด จากสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส จำนวน 5 ชุด

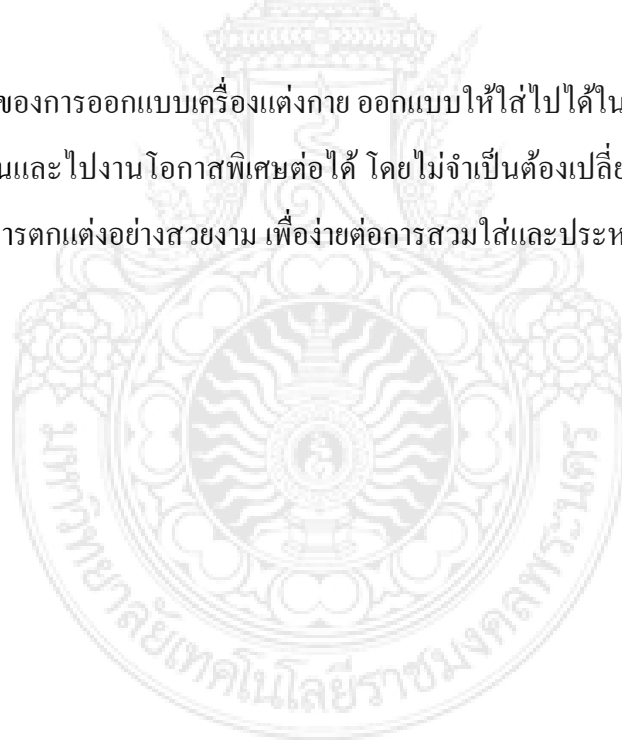
สถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส มีความโดดเด่นด้วยโครงสร้างและลวดลายที่มีความสวยงาม เป็นสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานกันระหว่างชาติตะวันตกและตะวันออก ในประเทศไทยส่วนมากพบได้จากอาคารบ้านเรือนในแถบภาคใต้ ที่คงความสมบูรณ์ไว้ได้มากที่สุดอยู่ในจังหวัดภูเก็ต มีลักษณะที่ผสมผสานระหว่างแบบคลาสสิก เรเนสซองส์ และนีโอคลาสสิกของยุโรป กับศิลปะแบบจีนผสมไทยอยู่ในลักษณะที่เหมาะสม จึงทำให้ดูงดงามสะอาดตา และเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ในปัจจุบันจัดเป็นสถานที่อนุรักษ์ในด้านสิ่งก่อสร้าง

ผู้ศึกษาจึงออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส ปาร์ตี้ ที่สามารถสวมใส่ทำงาน พร้อมสวมใส่ไปในงานโอกาสพิเศษได้ในเวลาเดียวกัน เพื่อลดระยะเวลาในการแต่งตัว และลดค่าใช้จ่าย โดยนำรูปแบบสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส มาเป็นแนวคิดในการออกแบบเพื่อสุภาพสตรีในวัยทำงาน ให้มีความหลากหลายของชุดมากยิ่งขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้เป็นรูปแบบวิเคราะห์เชิงพรรณนาของสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส แบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ 4 ด้าน โดยมุ่งเน้นลักษณะทางกายภาพ และการวิเคราะห์ภาพตัวอย่างสถาปัตยกรรม เพื่อการสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย

สรุปผลการศึกษา จากที่ได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส ได้ข้อมูลว่า สถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีสเป็นสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานกันระหว่างจีนและตะวันตก ไม่ใช่เพียงแค่โปรตุเกสเท่านั้น การผสมผสานของสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส ได้รับอิทธิพลมาจาก อังกฤษ ดัชท์ (ดัชท์หรือฮอลันดาปัจจุบันคือประเทศเนเธอร์แลนด์) โปรตุกีส (โปรตุเกส) และ ฝรั่งเศส แต่อย่างไรก็ตามทั้งหมดมีรากเง้าที่แท้จริงมาจากกรีกและโรมันทั้งสิ้น ซึ่ง สถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีสในจังหวัดภูเก็ตนี้มีความคล้ายกับปีนัง ในยุคสมัยนั้นถือได้ว่าภูเก็ตและปีนังเป็นเหมือนเมืองพี่เมืองน้อง มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคตามสมัย ในด้านการตกแต่งแล้วแต่อิทธิพลในช่วงนั้นๆที่ เข้ามายังภูเก็ต

ในส่วนของการออกแบบเครื่องแต่งกาย ออกแบบให้ใส่ไปได้ในหลายโอกาส โดยสามารถสวมใส่ไปทำงานและไปงาน โอกาสพิเศษต่อได้ โดยไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนชุดใหม่ สวมใส่สบาย มีรูปแบบชุดและการตกแต่งอย่างสวยงาม เพื่อง่ายต่อการสวมใส่และประหยัดเวลา

Title	The costume design women Business party Dress from Architecture Sino-portoguese
Author	Miss. Nanthaporn Teerakhawongsakul
Adviser	Mrs. Maturod Viengsima Miss. Thitima Puttabucha
Degree	Bachelor of Technology
Department	Fashion design and Textile
Academic year	2012

Abstract

The purposes of Design Project of Business Party Costume for Women inspired by Sino-Portuguese architecture are to study Sino-Portuguese architectural structures in Phuket, to study costume design works in 2011-2012 and to create five Business Party costumes for women inspired by Sino-Portuguese architecture.

Sino-Portuguese architecture has remarkable structures and styles, combining western architecture with eastern styles. In Thailand, this style is mostly found in buildings and houses in the southern region, and the best preserved buildings are in Phuket. The mixture of classic, renaissance and neo-classic styles was well combined with Sino-Thai Art, making it significant and distinctive. Nowadays, these constructions are regarded as conserved buildings.

Therefore, the author designed Business Party costumes for women which can be worn to work and also for special occasions, resulting in saving time and money. The idea for working women costume design was influenced by Sino-Portuguese architectural features, adding more various patterns and styles of costume.

For analyzing, the method of descriptive analysis of Sino-Portuguese architecture was used, dividing criteria into four analytical aspects, focusing on physical features and analyzing sample pictures of the architecture to create the costumes.

In conclusion, according to the study in Sino-Portuguese architecture, it can be summarized that Sino-Portuguese architecture is not only the combination between western and eastern architectural styles. This combination was influenced by English, Dutch (Dutch or Holland, now is Netherland), Portuguese (Portugal) and French styles. However, all of them were originated from Greek and Roman. Sino-Portuguese architecture in Phuket is similar to those in Penang. It can be said that Phuket and Penang at that time were sister cities, and the decoration styles in Phuket were influenced and changed over time.

As for the costume design, the clothes were designed to be worn for many occasions, for example, it can be worn to work then go for special occasion without changing. The design aimed to be comfortable, beautiful in patterns and ornaments, and easy to wear as well as time-saving.

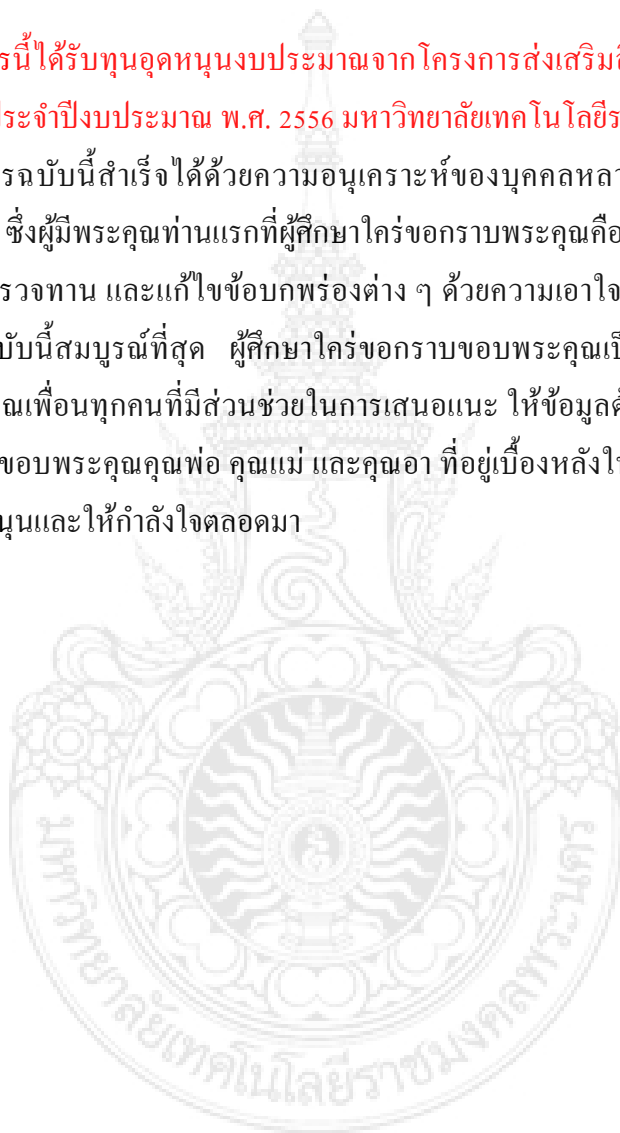

กิตติกรรมประกาศ

โครงการนี้ได้รับทุนอุดหนุนงบประมาณจาก โครงการส่งเสริมสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม
เพื่อคนรุ่นใหม่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

โครงการฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลหลายท่าน ซึ่งไม่อาจจะนำมา
กล่าวได้ทั้งหมด ซึ่งผู้มีพระคุณท่านแรกที่คุณศึกษาใคร่ขอกราบพระคุณคือ อาจารย์มัธูรส เวียงสีมา ผู้
ที่ให้คำแนะนำตรวจทาน และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ทุกขั้นตอน เพื่อให้การ
เขียนโครงการฉบับนี้สมบูรณ์ที่สุด ผู้ศึกษาใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้
นอกจากนี้ขอขอบคุณเพื่อนทุกคนที่มีส่วนช่วยในการเสนอแนะ ให้ข้อมูลด้านการออกแบบ ที่สำคัญ
เป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และคุณอา ที่อยู่เบื้องหลังในความสำเร็จที่ได้ให้ความ
ช่วยเหลือสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา

นันทพร ทิระวงษ์สกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญภาพ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
บทที่	
1. บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	2
ที่มาของปัญหา	2
แนวทางการแก้ไขปัญหา	2
ขอบเขตของการศึกษาด้านเนื้อหา	2
ขอบเขตของการออกแบบ	3
วิธีการดำเนินโครงการ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
นิยามศัพท์	3
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ความเป็นมาสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีสในจังหวัดภูเก็ต	4
ประเภทของอาคารสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มหลักตามการใช้งาน	9
ลักษณะโครงสร้างของสถาปัตยกรรม “ชิโน-โปรตุกีส”	15
การตกแต่งอาคาร	20
สรุปความเป็นมาและ โครงสร้างสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีสในจังหวัดภูเก็ต	34

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ศึกษาข้อมูลรูปแบบเสื้อผ้าชุดทำงาน 2011-2012	35
ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นในปี Spring/Summer 2014	41
การแต่งกายประเภทปาร์ตี้แวร์	50
โครงร่างเงา (Silhouette) ของเครื่องแต่งกายประเภทปาร์ตี้แวร์ในปัจจุบัน	57
การเลือกใช้วัสดุ สี เทคนิค	64
หลักการใช้วัสดุและเทคนิคการตกแต่งให้เหมาะสมกับเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์	68
สรุป	69
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	71
3. วิธีการดำเนินงานวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	73
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	74
ตัวอย่างแบบวิเคราะห์ภาพสถาปัตยกรรมชิโน โปรตุกีส จังหวัดภูเก็ต	75
การหาคุณภาพของเครื่องมือ	76
การเก็บรวบรวมข้อมูล	76
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	76
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	
เกณฑ์ในการวิเคราะห์ตัวอย่างผลงาน	77
แบบวิเคราะห์ภาพสถาปัตยกรรมชิโน โปรตุกีส จังหวัดภูเก็ต ชุดแรก ภาพที่ 1	78
แบบวิเคราะห์อาคารสถาปัตยกรรมชิโน โปรตุกีสชุดที่สอง ภาพที่ 2	83
แบบวิเคราะห์อาคารสถาปัตยกรรมชิโน โปรตุกีสชุดที่สอง ภาพที่ 3	87
แบบวิเคราะห์สถาปัตยกรรมชิโน โปรตุกีส ชุดสาม ภาพที่ 4	92
แบบวิเคราะห์สถาปัตยกรรมชิโน โปรตุกีส ชุดสาม ภาพที่ 5	96

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
สรุปวิเคราะห์	100
แนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสทีเนส ปาร์ตี้	101
การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการออกแบบ	103
สรุป	113
ภาพชุดจริง	114
5. สรุปและอภิปรายผล	
วัตถุประสงค์ของโครงการ	119
ที่มาของปัญหา	119
แนวทางแก้ปัญหา	119
ขอบเขตการศึกษา	119
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	120
ผลการวิเคราะห์	120
การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้าน โครงสร้างดีกแถว	120
การอภิปรายผล	121
ข้อเสนอแนะ	122
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 อาคารชิโน-โปรตุกีสภูเก็ต	5
2 พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี (คอซิมบี๊ ณ ระนอง)	6
3 อาคารธนาคารชาร์เตอร์ บริเวณถนนภูเก็ต	7
4 อนุสาวรีย์พระยาราชกปิตัน (กัปตันฟรานซิส ไลท์)	8
5 ดึกสวย ณ มุมถนน	9
6 ดึกโบราณสถาปัตยกรรมแบบชิโน-โปรตุกีส	10
7 ดึกสมัยเก่า	11
8 หน้าต่างแบบชิโนโปรตุกีส	11
9 ดึกแถวในภูเก็ต	12
10 เก้าขريم อีกหนึ่งเสน่ห์ของชิโน-โปรตุกีส	12
11 “อั่งม่อเหล่า” บ้านจีนประชา	13
12 บ้านหลวงอำนาจนราภิรักษ์ อั่งม่อเหล่าแห่งตระกูลคัตมเวส	14
13 ดึกโบราณสถาปัตยกรรมแบบชิโน-โปรตุกีส	14
14 ตัวอย่างรูปแบบดึก	16
15 หน้าดึกแถวร้านสิริรัตน์ ถนนกลาง อำเภอเมืองภูเก็ตปี พ.ศ.2411 - 2443	17
16 อาคารดึกแถวสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสในซอยรมณีย์ ถนนกลาง ย่านเมืองเก่าภูเก็ต ปี พ.ศ. 2444-2475	18
17 อาคารดึกแถวสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสในซอยรมณีย์ ถนนกลาง ย่านเมืองเก่าภูเก็ต ปี พ.ศ.2476-2499	19
18 หน้าบ้านชั้นล่างเป็นช่องทางเดิน หง่อคาชี	21
19 หง่อคาชี 2	22
20 หง่อคาชี 3	22
21 หง่อคาชี 4	23
22 Doric Order	24

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
23 หัวเสาตึกแถว	24
24 Ionic Order	25
25 Corinthian Order	25
26 การตกแต่งหัวเสา 1	26
27 คอรินเธียน (Corinthian Order)	26
28 ประตูหน้าบ้านชั้นล่าง 1	27
29 ประตูหน้าบ้านชั้นล่าง 2	27
30 ลวดลายประดับทรงเส้นโค้งของอาคารชิโน-โปรตุเกส	28
31 หน้าต่างชั้นบน	29
32 “นึมแจ้” คือการเจาะช่องอากาศกลางตัวบ้าน	30
33 บริเวณช่องแสงกลางตึกแถว	31
34 หลังคากระเบื้องผ่าครึ่งแบบจีน	32
35 กระเบื้องเคลือบ Turkish Ceramics	33
36 ภาพแสดง Valentino Pre-fall 2011	36
37 ภาพแสดง Chanel spring summer 2011 Ready-to-wear	37
38 ภาพแสดง Nina ricci Pre-fall 2011	38
39 ภาพแสดง Burberry Spring summer 2012 Ready-to-wear	39
40 ภาพแสดง Balenciaga Resort 2012 Ready-to-wear	40
41 แนวความคิดสกรีนสเคปร (Screenscape)	42
42 โทนสีแนวความคิดสกรีนสเคปร (Screenscape)	42
43 แนวความคิดความฝันแบบดิจิทัล	43
44 โทนสีแนวความคิดความฝันแบบดิจิทัล	43
45 แนวความคิดธรรมชาติที่ยังไม่ลงตัว	44
46 โทนสีแนวความคิดธรรมชาติที่ยังไม่ลงตัว	44

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
47 แนวความคิดการเบี่ยงเบนความเข้ม	45
48 โทนสีแนวความคิดการเบี่ยงเบนความเข้ม	45
49 แนวความคิดความช่วยเหลือที่บริสุทธ์	46
50 โทนสีแนวความคิดความช่วยเหลือที่บริสุทธ์	46
51 แนวความคิดการหาแหล่งใหม่	47
52 โทนสีแนวความคิดการหาแหล่งใหม่	47
53 ภาพแสดง VERSACE S2011RTW	51
54 ภาพแสดง S2011RTW-CHANEL	51
55 ภาพแสดง S2011RTW-LANVIN	52
56 ภาพแสดง CDIOR- S2012CTR	52
57 ภาพแสดง ESAAB -S2012RTW	53
58 ภาพแสดง LANVIN-S2011RTW	53
59 ภาพแสดง Elie Saab S2011	54
60 ภาพแสดง Emilio Pucci Resort 2012	54
61 ภาพแสดง Nina Ricci Pre-fall 2011	55
62 ภาพแสดง Dolce & Gabbana S2011 RTW	55
63 ภาพแสดง Christian Dior S2012 Couture	56
64 ภาพแสดง GUCCI Resort 2013	56
65 โครงร่างแบบพรีนเซส	57
66 โครงร่างแบบเซอ密斯	57
67 โครงร่างแบบเด็นท์	58
68 โครงร่างแบบเอไลน์	58
69 โครงร่างแบบซีธ	59
70 โครงร่างแบบเอ็มไพร์	59

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
71 โครงร่างแบบครอปเวสต์	60
72 โครงร่างแบบบับเบิล หรือฮาเร็ม	60
73 โครงร่างแบบโบลซอน	61
74 โครงร่างแบบเช็ด เวสต์	61
75 โครงร่างแบบทูนิก	62
76 โครงร่างแบบคาฟทาน	62
77 โครงร่างแบบเพพล์ม	63
78 โครงร่างแบบแซ็ค หรือพาร์เรล	63
79 โครงร่างแบบทราเปซ	64
80 การจัดคู่สีแบบคามายู (Camaleu)	65
81 การจัดคู่สีแบบโฟคามายู (Faux camaleu)	65
82 การจับคู่สีแบบ โทนอนโทน (Tone on Tone)	65
83 การจับคู่สีแบบ โทนอิน โทน Tone in Tone	66
84 การจัดคู่สีแบบ โทนนอล (Tonal)	66
85 การจัดคู่สีแบบคอมเพล็กซ์ ฮาร์โมนี (Complex harmony)	67
86 การจัดคู่สีแบบทรี ไคไลร	67
87 ภาพแสดงแรงบันดาลใจ	102
88 ภาพแสดงกลุ่มเป้าหมาย	102
89 ชุดที่ 1 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสทีเนส ปาร์ตี้ จากสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส	103
90 ชุดที่ 2 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสทีเนส ปาร์ตี้ จากสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส	105
91 ชุดที่ 3 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสทีเนส ปาร์ตี้ จากสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส	107

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
92 ชุดที่ 4 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส ปาร์ตี้ จากสถาบันพัฒนกรรมชิโนโปรตุกีส	109
93 ชุดที่ 5 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส ปาร์ตี้ จากสถาบันพัฒนกรรมชิโนโปรตุกีส	111
94 ลายที่ใช้ตกแต่งคอเสื้อ	112
95 ลายที่ใช้ตกแต่งกระโปรง	112
96 ลวดลายตกแต่งคอเสื้อและตกแต่งหน้าอก	113
97 ชุดที่ 1	114
98 ชุดที่ 2	115
99 ชุดที่ 3	116
100 ชุดที่ 4	117
101 ชุดที่ 5	118

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 วิเคราะห์สถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส ภาพที่ 1	78
2 วิเคราะห์อาคารสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสยุคที่สอง ภาพที่ 2	83
3 วิเคราะห์อาคารสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสยุคที่สอง ภาพที่ 3	87
4 วิเคราะห์สถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส ภาพที่ 4	92
5 วิเคราะห์สถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส ภาพที่ 5	96

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมเมืองเป็นสังคมที่เร่งรีบ ผู้คนมักจะรีบเร่งทำสิ่งต่างๆ ตั้งแต่การตื่นนอนที่เช้าตรู่ การรับประทานอาหารในเวลาอันจำกัด การเดินทางบนท้องถนนที่แออัดไปด้วยรถและผู้คน รวมไปถึงการแต่งตัวที่ต้องใช้เวลาอันมีค่าอย่างประหยัดและรวดเร็วที่สุด ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับผู้คนส่วนมาก โดยเฉพาะผู้หญิงวัยทำงาน หลังจากทำงานแล้วคนทำงานส่วนใหญ่ มักมีงานสังสรรค์ต่อ หรืองานในโอกาสพิเศษต่างๆ การที่จะต้องเปลี่ยนชุดจากชุดทำงานเป็นชุดในโอกาสพิเศษนั้น จำเป็นจะต้องใช้เวลาเป็นอย่างมาก ซึ่งท้องตลาดหรือร้านค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปต่างๆ ส่วนใหญ่มักจะออกแบบชุดทำงานที่จำกัดขอบเขตในการสวมใส่ มีรูปแบบที่คล้ายๆ กัน (ในที่นี้ไม่รวมชุดแบบฟอร์มขององค์กรหรือบริษัทต่างๆ) และชุดที่ใส่ในโอกาสพิเศษโดยเฉพาะนั้นมีราคาค่อนข้างสูง จึงเกิดแนวคิดออกแบบเสื้อผ้าชุดทำงานที่สามารถใส่ไปในงานโอกาสพิเศษได้ มีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อความสะดวกต่อการสวมใส่ ไม่เสียเวลาในการเปลี่ยนชุด และไม่สิ้นเปลืองที่จะต้องซื้อเสื้อผ้าหลากหลายชิ้น

จึงนำแนวคิดนี้มาร่วมกับแรงบันดาลใจที่ได้รับมาจาก “สถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส (Chino-Portuguese Architecture)” ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมที่โดดเด่นด้วยโครงสร้างและลวดลายที่มีความสวยงาม เป็นสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานกันระหว่างชาติตะวันตกและตะวันออก ในประเทศไทยส่วนมากพบได้จากอาคารบ้านเรือนในแถบภาคใต้ ที่คงความสมบูรณ์ไว้ได้มากที่สุดอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งสร้างในช่วงสมัยรัชกาลที่ ๕ เป็นลักษณะที่ผสมผสานระหว่างแบบคลาสสิก เรอเนซองส์ นีโอคลาสสิก และอาร์ต เด โคล์ของยุโรป กับศิลปะแบบจีนผสมไทยอยู่ในลักษณะที่เหมาะสม จึงทำให้ดูงดงามสะอาดตา และเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ในปัจจุบันจัดเป็นสถานที่อนุรักษ์ในด้านสิ่งก่อสร้าง

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสสิเนส पार्टी (Business Party) จากสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส โดยศึกษารูปแบบเสื้อผ้าเพิ่มเติมในปี 2011-2012 แบบเรดี้ทูแวร์ (ready-to-wear) ให้มีความหลากหลายของชุดมากยิ่งขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่ม

ผู้หญิงวัยทำงาน มีลักษณะที่ไม่เข้ารูปนัก มีความคล่องตัว ตกแต่งด้วยดีเทล (Detail) ต่างๆ เพื่อเพิ่มลูกเล่นบนชุด แต่จ่ายต่อการสวมใส่ เหมาะกับสังคมเร่ร่อนในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีสในจังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาผลงานการออกแบบเสื้อผ้าปี 2011-2012
3. เพื่อออกแบบเสื้อผ้ารูปแบบบิสซิเนส ปาร์ตี้ (Business party) สำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแนวความคิด จากสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส จำนวน 5 ชุด

ที่มาของปัญหา

เนื่องจากชุดทำงานในปัจจุบันมีขอบเขตในการสวมใส่ และบางครั้งต้องไปงานโอกาสพิเศษต่อ จะทำให้เสียเวลาที่จะเปลี่ยนชุด และสิ้นเปลืองเป็นอย่างมาก

แนวทางแก้ปัญหา

ทำการออกแบบชุดทำงานที่สามารถสวมใส่ทำงานพร้อมสวมใส่ไปในงานโอกาสพิเศษได้ในเวลาเดียวกัน เพื่อลดระยะเวลาในการแต่งตัว และลดค่าใช้จ่าย โดยนำรูปแบบสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีสมาเป็นแนวคิดในการออกแบบเพื่อสุภาพสตรีในวัยทำงาน

ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษาสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส ในจังหวัดภูเก็ต
2. ศึกษารูปแบบเสื้อผ้าปี 2011-2012
3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการตกแต่งเสื้อผ้า

ขอบเขตของการออกแบบ

1. ออกแบบเครื่องแต่งกายโดยได้รับแรงบันดาลใจจากสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส
2. ออกแบบเสื้อผ้าเป็นลักษณะบิสซิเนส ปาร์ตี้ (Business party)

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. นำเสนอหัวข้อโครงการงาน
2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส
3. ศึกษารูปแบบเสื้อผ้าปี 2011-2012
4. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการตกแต่งเสื้อผ้า
5. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักการออกแบบเครื่องแต่งกายและการใช้สี
6. ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นในปี Spring/Summer 2014
7. ออกแบบเสื้อผ้า ร่างชุด
8. คัดเลือกแบบที่ตัดเย็บชุดแฟชั่น
9. ตัดเย็บชุดที่คัดเลือกไว้
10. ตกแต่งรายละเอียด
11. ตรวจสอบความเรียบร้อย
12. สรุปผลดำเนินงานพร้อมข้อเสนอแนะ
13. นำเสนอผลงาน
14. ส่งเอกสารโครงการฉบับสมบูรณ์ตามกำหนด

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ได้รับความรู้เกี่ยวกับรูปแบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีสในจังหวัดภูเก็ต
2. ได้ชุดทำงานสุภาพสตรีมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น
3. ได้ออกแบบเสื้อผ้ารูปแบบบิสซิเนส ปาร์ตี้ (Business party) สำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแนวความคิด จากสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส จำนวน 5 ชุด

นิยามศัพท์

ดีเทล (Detail) หมายถึง รายละเอียดบนชุด เช่น การจับเดรป การตกแต่งด้วยวัสดุต่างๆ การตัดต่อผ้า เรเซอร์คัทและการพิมพ์ลาย

บิสซิเนส ปาร์ตี้ (Business Party) หมายถึง เสื้อผ้าที่มีรูปแบบเป็นชุดทำงานแต่สามารถที่จะใส่ไปงานโอกาสพิเศษได้

เรดี้ทูแวร์ (Ready-to-wear) หมายถึง เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่มีไซส์ต่างๆ ตามร้านค้าทั่วไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาโครงการการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสิตเนส ปาร์ตี้ จาก “สถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส” ผู้ศึกษาได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ศึกษาข้อมูลความเป็นมาของสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีสในจังหวัดภูเก็ต
- 2.2 ศึกษาข้อมูลรูปแบบเสื้อผ้าชุดทำงาน 2011-2012
- 2.3 ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นในปี Spring/Summer 2014
- 2.4 ศึกษาหลักการออกแบบเครื่องแต่งกาย
- 2.5 ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 สถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีสในจังหวัดภูเก็ต

2.1.1 ความเป็นมา

อาคารและบ้านที่อยู่อาศัยในแถบประเทศทางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมากจะเป็นอาคารร้านค้าที่รับอิทธิพลจากจีน โป้นทะเลในส่วนของประเทศไทย มาเลเซียและสิงคโปร์ และมีอารยธรรมของยุโรปเข้ามาเกี่ยวข้อง การสร้างอาคารที่มีลักษณะเป็นแถวติดกันนั้นมีมาตั้งแต่ช่วง 100-300 ปีที่ผ่านมาในหลายๆประเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะที่ดินมีราคาแพงขึ้นตามลำดับ ดังนั้นเพื่อการประหยัดพื้นที่และลดค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างจึงหันมาสร้างอาคารเป็นแถวยาว

ภาพที่ 1 อาคารชิโน - โปรตุกีสภูเก็ต ที่มา : www.travel.thaiza.com

ย่านเมืองเก่าภูเก็ตเริ่มมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในสมัยรัชกาลที่ 3 จากการเข้ามาตั้งถิ่นฐานและประกอบอาชีพค้าขายของชาวจีนฮกเกี้ยน เพราะเป็นช่วงที่มีการเดินเรือค้าขายระหว่างเมืองท่าต่างๆ บริเวณคาบสมุทรมาลายูเป็นที่นิยม การค้าขายครั้งนั้นส่งผลให้ชุมชนบริเวณเมืองเมืองท่ามีความเจริญ และเป็นปัจจัยของการหลั่งไหลเข้ามาตั้งถิ่นฐานบริเวณเมืองท่าโดยเฉพาะกลุ่มชาวจีน ดังนั้นบริเวณใกล้เคียงกับท่าเรือในแต่ละเมืองเป็นที่ขนถ่ายสินค้า และมีกิจกรรมการค้าขายอย่างคึกคัก จึงเป็นเป้าหมายของการตั้งถิ่นฐาน ดึกแถวได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อรองรับการอยู่อาศัย เนื่องจากลักษณะของที่พักอาศัยชั้นเดียวที่มีอยู่เดิมไม่เพียงพอ

ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ช่วงก่อนที่จะเกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 ไปจนถึงก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 ยุคสมัยที่เกาะภูเก็ตมีความเจริญอย่างสูงสุดคือช่วงปี พ.ศ.2444-2456 ซึ่งเป็นยุคสมัยที่พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดีดำรงตำแหน่งเป็นข้าหลวงเทศาภิบาลมณฑลภูเก็ตคนที่ 4 บริเวณที่สถาปัตยกรรมมีความเจริญสูงสุดบนเกาะภูเก็ตคือ บริเวณย่านเมืองเก่าซึ่งใกล้เคียงกับท่าเรือส่งสินค้า

ยุคสมัยพระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดีการเมืองการปกครองเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผนบ้านเมืองสงบสุข ทั้งเศรษฐกิจที่เจริญเติบโตอย่างเต็มที่ชีวิตของชาวเมืองมีสภาพกินดีอยู่ดีส่งผลให้มีการพัฒนาในด้านต่างๆรวมถึงด้านสถาปัตยกรรม

ภาพที่ 2 พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี (คอซิมบี๊ ณ ระนอง)

ที่มา : <http://www.lib.ru.ac.th/trang/tranginfo/interestman.html>

ตึกแถวในย่านเมืองเก่าภูเก็ตเป็นสถาปัตยกรรมจีนผสมตะวันตก ซึ่งพบว่ามีคล้ายกับตึกแถวในเมืองจอร์จทาวน์ ที่เกาะปีนังเป็นอย่างมาก การถ่ายทอดลักษณะทางสถาปัตยกรรมต่อกันระหว่างภูเก็ตกับปีนังสืบเนื่องมาจากความสัมพันธ์ระหว่างเมืองในระดับชนชั้นปกครอง และชาวเมืองทั่วไปโดยการทำการค้า ซึ่งนอกเหนือจาก ตึกแถว ยังมีตึกฝรั่งซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมในย่านเมืองภูเก็ตเช่นกัน ตึกฝรั่งที่ว่ามีมีการนำช่างก่อสร้างมาจากปีนัง และสร้างด้วยรูปแบบเดียวกับตึกฝรั่งที่ปีนัง อีกทั้งเป็นตึกฝรั่งของเศรษฐีชาวจีนที่อาศัยอยู่ในย่านเมืองภูเก็ต ผู้ที่ประสบความสำเร็จจากการทำการค้าขายระหว่างเมืองท่ากับเมืองท่า และต้องการยกระดับฐานะตนให้ดีกว่าชาวเมืองคนอื่นๆ ด้วยการมีที่พักอาศัยที่ใหญ่โตและงดงามกว่าตึกแถวที่ถือว่าทันสมัยมากที่สุดในช่วงเวลาดังกล่าว

ภาพที่ 3 อาคารธนาคารชาร์เตอร์ บริเวณถนนภูเก็ต

ที่มา : <http://news.phuketindex.com/travel/sino-protuguese-phuket-194615.html>

ความสัมพันธ์ระหว่าง 2 เมืองเกิดขึ้นตั้งแต่ปลายสมัยอยุธยา เนื่องจากการเดินเรือค้าขายของกัปตัน ฟรานซิส ไลท์ พ่อค้าชาวอังกฤษที่เดินเรือค้าขายระหว่างประเทศอินเดียกับคาบสมุทรมลายู ความสัมพันธ์นี้แน่นแฟ้นมากขึ้นในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น จากความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าเมืองถลาง และกัปตันฟรานซิส ไลท์ จะเห็นได้จากจดหมายของท่าผู้หญิงจีน ภรรยาเจ้าเมืองถลางที่เขียน

ถึงกัปตันฟรานซิส ไลท์ เพื่อขอให้ส่งความช่วยเหลือแก่ชาวเมืองถลาง ภายหลังจากการทำสงครามกับ กองทัพพม่าในปี พ.ศ.2328 ข้าความในจดหมายได้เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปีนังกับภูเก็ต ว่าปีนังคือ เกาะหมาก ส่วนภูเก็ตคือ เกาะพลุ ฉะนั้นเมื่อหมากและพลุเป็นสิ่งคู่กัน ปีนังและภูเก็ตจึง เป็นเหมือนเมืองพี่น้องพี่น้อง และสมัยรัตน โกสินทร์ยังปรากฏความสัมพันธ์อันเกิดจากการทำธุรกิจ การค้าระหว่างภูเก็ตกับปีนังของครอบครัวชาวจีนฮกเกี้ยนในย่านเมืองเก่าภูเก็ตหลายครอบครัว ลักษณะห้องแถวในปีนังและภูเก็ตนั่น แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของสถาปัตยกรรมของอังกฤษ ถือเป็นสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานระหว่างจีนผสมอังกฤษ

ภาพที่ 4 อนุสาวรีย์พระยาราชกัปตัน (กัปตันฟรานซิส ไลท์)เจ้าเมืองปีนัง ในเมืองปีนัง (รัฐPENANG เกาะหมาก)

ที่มา : http://www.phuketdata.net/main/index.php?option=com_easygallery&act=photos&cid=420&Itemid=26

ภูเก็ตยังจัดว่าเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์และความรุ่งเรืองอันยาวนานอีกเมืองหนึ่งของไทย โดยหนึ่งในรอยอดีต อันรุ่งเรืองของภูเก็ตคือเก่าแบบซิโน-โปรตุเกสถูกสร้างขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2446 เนื่องจากการทำเหมืองแร่ที่เติบโตทำให้ชาวจีนและชาวตะวันตกต่างหลั่งไหลเข้ามาที่ เมืองภูเก็ตเป็นจำนวนมาก

เมื่อกระแสวัฒนธรรมจากชาติตะวันตกเริ่มเข้ามา โดยเฉพาะทางปีนังและสิงคโปร์ที่มีชาวจีนอาศัยอยู่มากนั้น ได้ส่งผลให้วัฒนธรรมดั้งเดิมปรับเปลี่ยนไปจากเดิมที่เป็นคติการสร้างตามแบบ

จีนดั้งเดิมเกิดลักษณะการผสมผสานของสถาปัตยกรรมขึ้นระหว่างคตินิยมแบบจีนและอิทธิพลตะวันตก ความลงตัวของสถาปัตยกรรมดังกล่าวได้ก่อให้เกิดรูปแบบเฉพาะขึ้นและได้แพร่หลายไปสู่ประเทศหรือเมืองที่มีโครงข่ายทางวัฒนธรรมเดียวกันและด้วยความใกล้ชิดและมีความสัมพันธ์กันทั้งทางเรือญาติและทางการค้าที่มีต่อกันอิทธิพลต่างๆก็มีการถ่ายทอดมาสู่ภาคใต้ด้วย นับเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ลักษณะสถาปัตยกรรมในย่านการค้าของชุมชนชาวจีนในภาคใต้ นอกจากจะเป็นแบบจีนดั้งเดิมแล้วยังพบลักษณะผสมคือ จีนผสมตะวันตก อีกด้วย

2.1.2 ประเภทของอาคารสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มหลักตามการใช้งาน

1. อาคารกลุ่มแรก ได้แก่ “อาคารสาธารณะ” ซึ่งมีทั้งอาคารราชการ สมาคม โรงเรียน และบริษัทเอกชน ตัวอาคารสาธารณะส่วนใหญ่จะเป็นอาคารก่ออิฐ ถือปูน ผนังหนา มีลวดลายที่ได้รับอิทธิพลทั้งจากสถาปัตยกรรมในยุคนีโอคลาสสิกและโรมันยุโรป รวมทั้งสมัยต่อๆ มาด้วย ซึ่งอาคารส่วนใหญ่สร้างในสมัยที่พระยารัษฎานุประดิษฐ์ฯ เป็นผู้ปกครองเมือง

ภาพที่ 5 ตึกสวย ณ มุมถนน

ที่มา : <http://www.manager.co.th/Travel/ViewNews.aspx?NewsID=9520000108154>

ภาพที่ 6 ตึกโบราณสถาปัตยกรรมแบบชิโน-โปรตุกีส

ที่มา : www.travel.upyim.com

2.อาคารกลุ่มถัดไป คือ “ตึกแถว” ที่มีรูปแบบรายละเอียดที่หลากหลาย

รูปแบบอาคารมักได้รับดัดแปลงจากแบบเดิมด้วยการประดับตกแต่งด้านหน้าของอาคาร หน้าต่างแบบซุ้มโค้ง การใช้ลวดลายปูนปั้นเสาแบบคลาสสิก เรนเนสซองส์ และนีโอคลาสสิก ของยุโรป กับศิลปะแบบจีนผสมไทย มีอายุตั้งแต่ ๖๐ ถึง ๑๐๐ ปี ลักษณะของอาคารแบบตะวันตกที่เห็นได้ชัดก็คือ อาคารส่วนใหญ่เป็นตึกกำแพงหนาและลักษณะเด่นของอาคารอยู่ที่ Arcade เรียกว่า อาเขตหรือหอนอกจี้ คือทางเดินเท้าหน้าบ้านกว้าง 5 ฟุต ลักษณะของ Arcade โดยมากมักเป็นการใช้โค้ง Asch (Asch : ซุ้มโค้งบนหัวเสาเป็นลักษณะเฉพาะของสถาปัตยกรรมโรมัน) ต่อช่วงเสาเรียงต่อกันเป็นแนวตรงบริเวณส่วนหน้าของชั้นล่างเพื่อรับระเบียงหรือห้องที่ยื่นในส่วนของชั้นบน ประตูและหน้าต่างของชั้นล่างมักนิยมตกแต่งลวดลายแบบจีน สำหรับชั้นบนมักจะเป็นบานหน้าต่างขนาดใหญ่มี 2 หรือ 3 ช่องยาวถึงพื้นเป็นบานเกลียวที่มีทั้งปรับได้และไม่ได้หรือบานกระทุ้งเป็นเกล็ด กรอบหน้าต่างมีการตกแต่งลวดลายปูนปั้นหลายรูปแบบที่เด่นๆคือเป็นรูปโค้งครึ่งวงกลม โค้งเหลี่ยม ซึ่งมักตกแต่งด้วยหินหลักช่องโค้ง (Keystone) บ้างก็เป็นกรอบรูปปั้นสี่เหลี่ยม ประตูหน้าต่างกรุด้วยกระจกสีสวยงาม มีการแกะสลักและฉลุไม้ตกแต่งอย่างประณีตสวยงาม ซึ่งในส่วนลวดลายที่พบมีทั้งที่เลียนแบบสถาปัตยกรรมยุโรปตั้งแต่ยุคคลาสสิก มาจนถึงยุคอาร์ตเดโค ศิลปะจีนและอินเดียรวมทั้งลวดลายที่คล้ายของไทยด้วย

ภาพที่ 7 ดึกสมัยเก่า

ที่มา : <http://www.addsiam.com/>

ภาพที่ 8 หน้าต่างแบบชิโนโปรตุกีส

ที่มา : <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=paribut&month=28-08-2010&group=8&gblog=15>

ภาพที่ 9 ตึกแถวในภูเก็ต

ที่มา : <http://board.postjung.com/m/599835.html>

ภาพที่ 10 เก่าขรึม อีกหนึ่งเสน่ห์ของชิโน-โปรตุกีส

ที่มา : <http://www.manager.co.th/Travel/ViewNews.aspx?NewsID=9520000108154>

3. ส่วนอาคารกลุ่มสุดท้ายคือ “คฤหาสน์” หรือที่ในภาษาจีนฮกเกี้ยนและแต้จิ๋วเรียกว่า “อั่งม้อหลาว” คือ ตึกแบบฝรั่ง (อั่งม้อ แปลว่า ผมแดงโดยนัยคือฝรั่ง ส่วนหลาวหรือเหลา แปลว่า ตึก) อั่งม้อหลาวส่วนใหญ่สร้างขึ้นในช่วงปลายรัชกาลที่ ๕ ถึงรัชกาลที่ ๗

ตึกฝรั่งเป็นสถาปัตยกรรมที่สร้างเพื่อพักอาศัยของเศรษฐีชาวจีนในเมืองเก่าภูเก็ตที่มีฐานะ ร่ำรวยจากการประกอบอาชีพค้าขาย และทำกิจการเหมืองแร่ แต่เดิมชาวจีนผู้เป็นเจ้าของตึกฝรั่ง อาศัยอยู่ที่ตึกแถวในย่านภูเก็ต ต่อมาเมื่อมีความร่ำรวยจากการประกอบธุรกิจ จึงมีความประสงค์ที่จะยกระดับฐานะตน และประสงค์ที่จะประกาศให้ผู้อื่นได้รับรู้ถึงฐานะความร่ำรวยนั้น หนทางแรก ที่สร้างความแตกต่างคือการสร้างที่พักอาศัยที่มีความหรูหราและโดดเด่นมากกว่าตึกแถวที่ ผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรมจีนกับตะวันตก แม้ว่าผู้ที่เป็เจ้าของตึกแถวในย่านเมืองเก่าภูเก็ต ถือว่าเป็นผู้ที่มีฐานะที่ดีมากแล้วก็ตาม

ภาพที่ 11 “อั่งม้อเหลา” บ้านจีนประชา

ที่มา : <http://www.thairath.co.th/content/life/198292>

ภาพที่ 12 บ้านหลวงอำนาจนรารักษ์ อังมอเหลาแห่งตระกูลต้นเวส

ที่มา : <http://www.phuketemagazine.com/blog/2012/09/luang-umnaj-nararak-resident-the-tanthawetch-family/>

ภาพที่ 13 ตึกโบราณสถาปัตยกรรมแบบซิโน-โปรตุเกส

ที่มา : www.travel.upyim.com

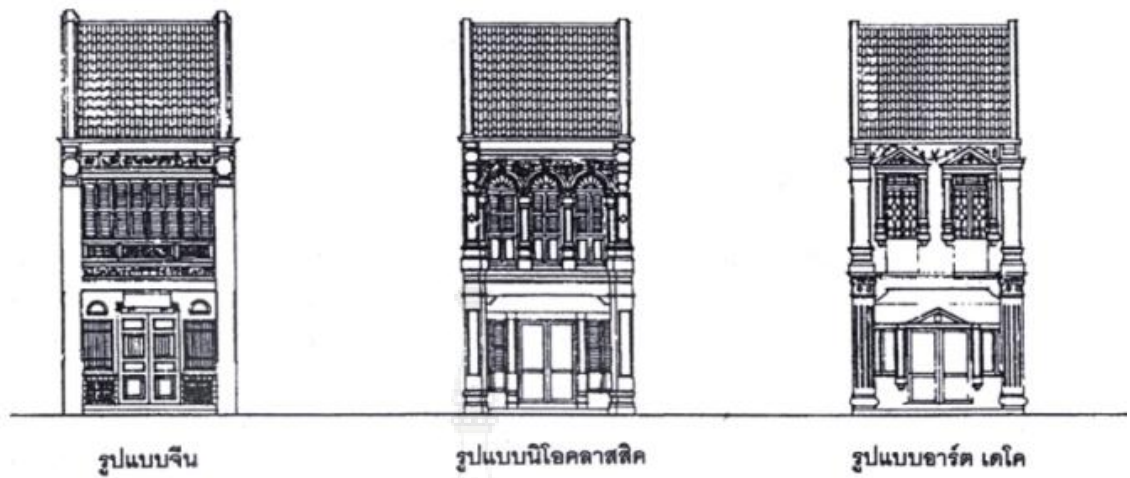
2.1.3 ลักษณะโครงสร้างของสถาปัตยกรรม “ซิโน-โปรตุกีส”

โครงสร้างตัวอาคาร

ตึกแถวในย่านภูเก็ตส่วนใหญ่จะเป็นอาคารสองชั้น การใช้พื้นที่ในแต่ละคูหาค่อนข้างจะคล้ายกัน คือพื้นที่ชั้นล่างจะเป็นที่ทำงาน ที่นั่งเล่น ครัว และที่รับประทานอาหาร ส่วนพื้นที่ชั้นบนจะเป็นที่นอนของสมาชิกในครอบครัว พื้นที่ชั้นล่างเช่นที่วานี่สำหรับตึกแถวบางคูหาที่เป็นร้านค้าก็จะถูกใช้เป็นพื้นที่สำนักงานไป ต่อเมื่อเลิกกิจการก็ปรับเปลี่ยนให้เป็นที่พักอาศัย

โครงสร้างตัวอาคารของตึกแถวย่านเมืองเก่าภูเก็ต เป็นโครงสร้างผนังรับน้ำหนักเพราะช่วงแรกการสร้างตึกแถวในเมืองเก่าภูเก็ตทำเป็นโครงสร้างดิน และรุ่นหลังใช้โครงสร้างเสาและคานาคอนกรีต ซึ่งวิธีการก่อสร้างผนังรับน้ำหนักของตึกแถวย่านเมืองเก่าภูเก็ต ผนังตึกแถวจะมีความหนาอย่างน้อย 1 ฟุต ไปจนถึง 2 ฟุต อิฐที่ใช้ก่อผนังก็ผลิตขึ้นเองในภูเก็ตเป็นก้อนสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดกว้าง 4 นิ้ว ยาว 8 นิ้ว และหนา 2 นิ้ว ส่วนผสมของปูนที่ใช้ก่อกำแพงจะผสมกันระหว่างดินเหนียว ปูนขาว และน้ำตาลทรายแดง ช่วยเพิ่มความเหนียวใช้เป็นตัวประสานได้อย่างดี แต่มดจะไม่ขึ้นเพราะปูนขาวจะทำให้น้ำตาลแดงนั้นจับไป

สมัยก่อนที่จะมีการทำเหมืองแร่กันมากๆ ดินที่ภูเก็ตเป็นดินที่มีความเหนียวและแข็งมากพอที่จะสร้างบ้านได้โดยไม่ต้องตีเข็มลงไป พอตอนหลังที่เริ่มทำเหมืองแร่กันมาก มันส่งผลให้ดินเริ่มอ่อนตัวทำให้ตึกแถว หรือบ้านพักอาศัยที่เคยสร้างไว้ตั้งแต่เมื่อก่อนนั้นทรุดตัวและมีปัญหาจำเป็นที่จะต้องรื้อออกทั้งหมดแล้วสร้างขึ้นมาใหม่ การสร้างใหม่เจ้าของส่วนใหญ่ก็จะสร้างแบบเดิมเกือบทั้งหมด แต่เปลี่ยน โครงสร้างเท่านั้น

ภาพที่ 14 ตัวอย่างรูปแบบตึก ที่มา <http://www.reurmthai.com/index.php?topic=4376.105>

ลักษณะของสถาปัตยกรรมที่มีคุณค่าในเมืองภูเก็ต อาจแบ่งได้ 3 ยุค คือ ยุคแรก ประมาณ ช่วง พ.ศ. 2411 - 2443 เป็นช่วงของการเริ่มพัฒนาเมือง ยุคที่สอง พ.ศ. 2444 - 2475 เป็นช่วงของการผสมผสานรูปแบบสถาปัตยกรรมเอเชียกับยุโรป และยุคที่ 3 พ.ศ. 2476 - 2499 เป็นช่วงของสถาปัตยกรรมสมัยใหม่หรือยุคโมเดิร์น อาคาร 3 ยุคนี้ ได้กลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ของเมืองภูเก็ต ซึ่งชาวภูเก็ตทุกคนภาคภูมิใจ และตั้งใจจะรักษาให้คงอยู่สืบไป

ยุคแรก

เป็นช่วงที่มีการก่อตั้งเมืองภูเก็ตปัจจุบัน ซึ่งเดิมเรียกว่า ทุ่งคา เป็นพื้นที่ที่มีแหล่งแร่ดีบุก มากจึงมีการตั้งถิ่นฐานกันมากขึ้น อาคารในยุคนี้มักเป็นอาคารแบบตึกแถวชั้นเดียวหรือสองชั้น โครงสร้างเป็นปูนหรือดินผสมฟาง โครงหลังคาและประตูหน้าต่างเป็นไม้ ไม่มีการตกแต่งอาคารมากนัก รูปแบบอาคารมักเป็นไปตามวัฒนธรรมของผู้อาศัย ซึ่งได้แก่ ชาวจีนเป็นหลัก และที่สำคัญคือมีการเว้นที่ว่างด้านหน้าเป็นช่องทางเดินมีหลังคาคลุมหรือที่เรียกว่า "อาเขต" หรือในภาษาถิ่นเรียกว่า "ห่งอากี้" (Koh kaki แปลว่า ทางเดินกว้าง 5 ฟุตจีน) อาคารในยุคนี้ปัจจุบันเหลืออยู่น้อยมากแล้วในภูเก็ต

ภาพที่ 15 หน้าตึกแถวร้านสิริรัตน์ ถนนกลาง อำเภอเมืองภูเก็ตปี พ.ศ.2411 - 2443

แหล่งที่มา :

http://board.trekkingthai.com/board/print.php?forum_id=34&topic_no=327440&topic_id=332257&mode=normal

ยุคที่สอง

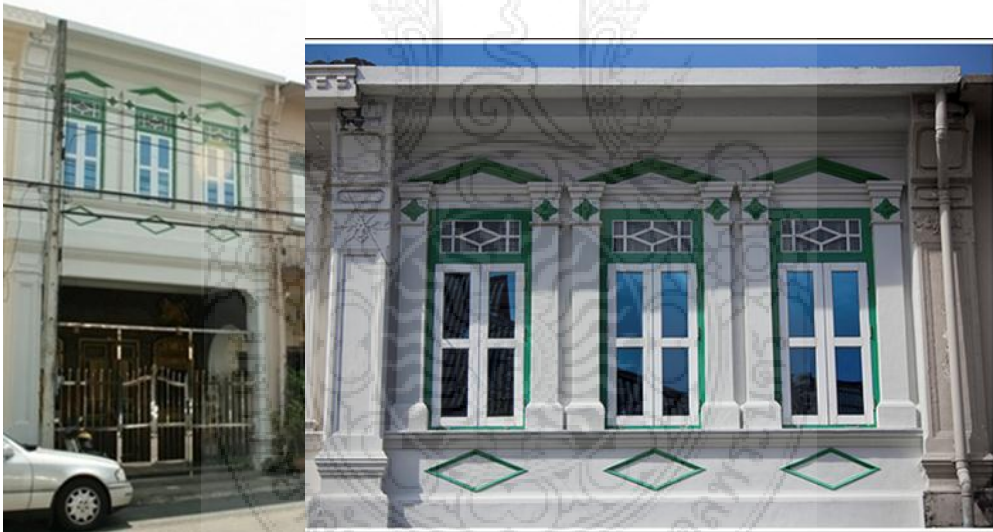
เป็นช่วงที่การค้าขายแร่ดีบุกเฟื่องฟู ในขณะที่เดียวกันก็มีการติดต่อค้าขายกับเมืองปิ่นมก
จีน ซึ่งอังกฤษได้เข้ามาปกครองปิ่นมกและสิงคโปร์ และได้นำรูปแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นที่นิยมใน
ยุโรปช่วงนั้น คือ นิโอคลาสสิก และเรอเนซองส์ มาใช้กับการสร้างสรรค์อาคารราชการ ซึ่งในเวลา
ต่อมาได้ส่งผลถึงอาคารของเอกชนและภูเก็ตก็ได้รับอิทธิพลเช่นเดียวกัน ลักษณะคืออาคารก่ออิฐถือ
ปูนใช้ผนังหน้ารับน้ำหนัก รูปแบบ การตกแต่งแบบนิโอคลาสสิกจะพบในชั้นบนของตึกแถว และ
คฤหาสน์แบบฝรั่งที่เรียกว่า อังม้อหลาว โดยมีการตกแต่งด้วยเสาอิงแบบคลาสสิก หน้าต่างแบบ
ฝรั่งเศสคือ ขวถึงพื้น มีบานเกล็ดไม้แบบปรับได้ มักทำเป็นสามช่วง ช่องแสงเหนือหน้าต่างเป็นรูป
โค้ง มีการตกแต่งผนังด้วยลวดลายปูนปั้นเป็นรูปสัตว์หรือดอกไม้ ส่วนชั้นล่างมักมีการตกแต่ง
ประตูหน้าต่างแบบจีน มีการแกะสลักไม้ด้วยลวดลายของจีนเป็นรูปสัตว์ ดอกไม้ เครื่องตกแต่งที่
เป็นมงคล ในอาคารตึกแถวยังยึดถือการมีช่องทางเดินหรือห้องอาชีพไว้เพื่อกันแดดกันฝนแก่คนเดิน
ถนนเหมือนในยุคแรก

ภาพที่ 16 อาคารตึกแถวสถาปัตยกรรมชิโน โปรตุกีสในชอชมณีย์ ถนนกลาง ย่านเมืองเก่าภูเก็ต ปี พ.ศ. 2444-2475 แหล่งที่มา : <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=spukie-planet&month=08-2011&date=18&group=3&gblog=111>

ยุคที่สาม

เป็นช่วงหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองที่เกิดขึ้นพร้อมกับการเข้ามาของสถาปัตยกรรมแบบสมัยใหม่หรือโมเดิร์น รวมทั้งการก่อสร้างแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก อาคารในยุคนี้ได้เปลี่ยนรูปแบบหน้าต่างเป็นทรงเรขาคณิตทั้งวงกลมและสี่เหลี่ยม มีการใช้กระจกสีประดับตกแต่ง ในช่วงแรกมีการผสมผสานระหว่างรูปแบบของอาร์ต เดโค กับนีโอคลาสสิก คือใช้หน้าต่างด้วยลวดลายกรีกหรือโรมันคลาสสิก ในช่วงหลังมีการทำระเบียงยื่นจากชั้นบนตกแต่งด้วยเรขาคณิตเป็นหลัก

ภาพที่ 17 อาคารตึกแถวสถาปัตยกรรมชิโน โปรตุกีสในซอยรมณีษ์ ถนนกลาง ย่านเมืองเก่าภูเก็ต
ปี พ.ศ.2476-2499 แหล่งที่มา : <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=grizzlybear&month=03-2010&date=02&group=59&gblog=31>

2.1.4 การตกแต่งอาคาร

สีที่ใช้ทาตกแต่ง

สำหรับสีที่ใช้กับตึกแถวย่านเมืองเก่าภูเก็ต สมัยแรกที่มีการสร้างตึกแถวบริเวณแห่งนี้ การทาสีทับเป็นเพียงการใช้ปูนขาวผสมกับน้ำทาทับบนผิวปูนฉาบเท่านั้น เพื่อให้เกิดความสะอาด ตึกแถวช่วงแรกๆจะไม่ปรากฏสีใดๆ ระยะเวลาต่อมาผู้ครอบครองตึกแถวบางคูหาต้องการจะให้เกิดความแตกต่างจากตึกแถวที่มีอยู่เดิม อาจเป็นเพราะได้มีโอกาสเดินทางไปเห็นตึกแถวที่เมืองท่าอื่นๆ ดังนั้นจึงนำครามที่ใช้สำหรับย้อมสีผ้ามาผสมกับปูนขาวทาทับสีที่เคยทาไว้แต่เดิม ปรากฏเป็นสีฟ้าที่ตึกแถวบางคูหา จากนั้นก็เริ่มมีการนำส่วนผสมอื่นๆมาประยุกต์ใช้ เช่น การผสมสีฝุ่นให้เกิดสีอื่น ๆ เช่น สีเหลือง สีเขียว หรือสีแดง เป็นต้น คล้ายกับที่ป็นัง

มีวิธีการที่ทำให้เกิดสีของตึกแถวในเมืองจอร์จทาวน์ ช่วงฝีมือชาวจีนจะใส่ใจกับการใช้วัสดุจากธรรมชาติมาก เพราะถือว่าธรรมชาติเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวเรามากที่สุด สีฟ้าที่ใช้ในป็นังนั้นเกิดจากการนำกลีบของดอกอัญชันมาบดผสมกับปูนขาว สีเหลืองจะใช้เปลือกไม้ที่ตากแห้งแล้วมาบดผสมกับน้ำปูนขาว ก็เลือกเปลือกไม้ที่สีค่อนข้างจะเหลืองหน่อยทาทับลงไปหลายๆครั้ง ก็จะได้สีที่พอดี สังกะสีที่รากไม้ เวลาขูดเอาต้นไม้ขึ้นมาจากดินจะเป็นสีแดงสด ถ้าอยากให้มีสีที่ปรากฏเป็นสีแดง เราก็เอารากไม้ที่ตากแห้งแล้วบดผสมกับน้ำปูนขาวให้เข้ากัน แรกๆก็จะใช้กันแค่ 2-3 สีเท่านั้น แต่ต่อมาเมื่อมีเทคโนโลยีให้เลือกมากขึ้นก็เริ่มใช้สีอื่นๆกันอย่างแพร่หลาย

อาเขตหรือห่งอากี้

จากสภาพภูมิอากาศในภูเก็ตเป็นสภาพภูมิอากาศที่ร้อนชื้น มีฝนตกชุกเกือบตลอดทั้งปี และมีการค้าขายกันอย่างคับคั่ง จึงใช้อาเขตหรือห่งอากี้ เป็นที่กำบังแดดฝนและเป็นที่ตั้งของขายหน้าบ้าน เพื่อให้ลูกค้าสามารถเลือกซื้อของได้อย่างสะดวก เมื่อสินค้าเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดความจำเป็นในการเพิ่มพื้นที่ตั้งสิ่งของเพื่อขาย ทำให้ชาวเมืองที่อาศัยทางเดินเท้า เป็นทางสัญจรจึงต้องเดินหลบออกไปด้านนอก จึงเกิดกฎหมายขึ้น เพราะวัตถุประสงค์ผิดไปจากแรกเริ่ม ไม่ใช่แค่เมืองภูเก็ตเท่านั้นเมืองท่าอื่นๆต่างประสบปัญหาเช่นกัน

ทางเดินเท้า 5 ฟุตนี้ เป็นกฎหมายที่ถูกกำหนดขึ้นครั้งแรกโดยกัปตันสแตมฟอร์ด ราฟเฟิลส์ ชาวอังกฤษ ใช้ครั้งแรกที่ประเทศสิงคโปร์เมื่อปี พ.ศ.2365 โดยคณะผู้บริหารของรัฐบาลประเทศอังกฤษสมัยที่มีการล่าอาณานิคมระบุให้ตึกแถวที่มีระเบียงด้านหน้ายื่นล้ำออกมานอกอาคาร พื้นที่

ส่วนที่อยู่บริเวณด้านหน้าของตึกแถวชั้นล่างจะต้องมีขนาดความกว้างอย่างน้อยที่สุด 5 ฟุต สิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นนี้ได้กลายเป็นเอกลักษณ์ที่ปรากฏแก่ตึกแถวในประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และภูเก็ต ตามลำดับ

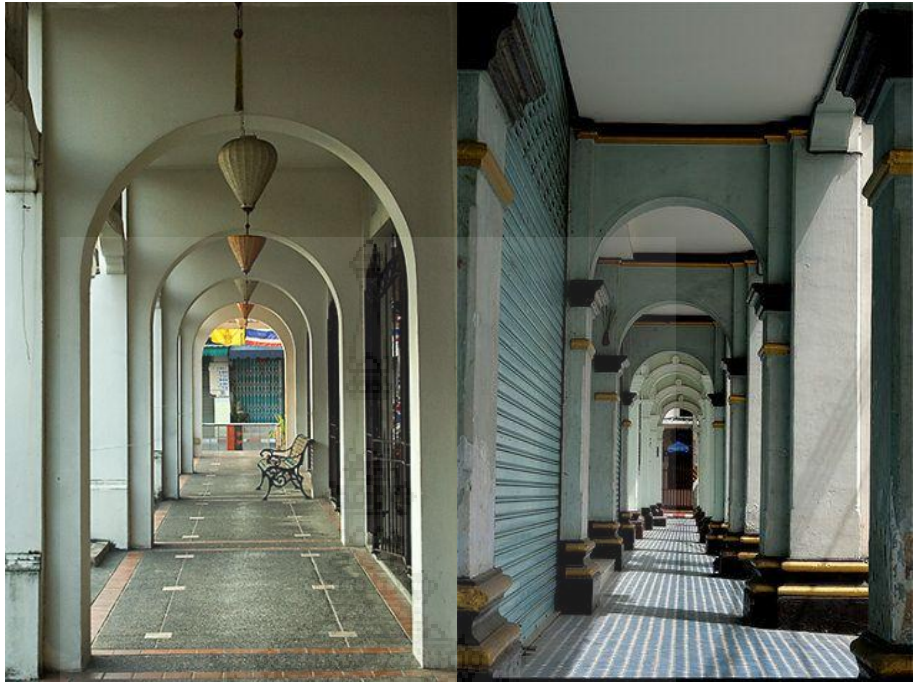
ซึ่ง 5 ฟุตที่ว่านี้ในประเทศสิงคโปร์อาจจะเป็น 5 ฟุตที่ได้มาตรฐานตามระบบฟุตนิ้วของประเทศอังกฤษ แต่ในย่านของภูเก็ต และป็นัง ได้หมายถึง “ห้าช่วงฝ่าเท้า” กล่าวคือ ช่วงจินจะเอาเท้าข้างขวาและข้างซ้ายมาต่อกันตามแนวยาว สองเท้าต่อกันเป็น 1 ฟุตฝ่าเท้า ดังนั้นทางเดินเท้ากว้าง 5 ฟุต ด้านหน้าตึกแถวในเมืองภูเก็ตจึงมีระยะที่ไม่ค่อยเท่ากัน

ทางเดินเท้ากว้าง 5 ฟุต จะอยู่บริเวณด้านหน้าของตึกแถวมีซุ้มโค้งยาวทะลุไปตลอดทั้งชุดของตึกแถว ทางเดินเท้ากว้าง 5 ฟุตนี้ เรียกในภาษาจีนฮกเกี้ยนว่า “ห่อง” หมายถึง ห้า “คาจี้” หมายถึง ทางเดิน แต่ตึกแถวแต่ละชุดก็ไม่ได้มีทางเดินเท้ากว้าง 5 ฟุต เป็นองค์ประกอบทั้งหมด ทั้งนี้เพราะแต่ละช่วงเวลาที่ก่อสร้างตึกแถวแต่ละชุดจะแตกต่างกันออกไป บางสมัยที่ตึกแถวย่านเมืองเก่าภูเก็ตสร้างขึ้นก่อนความนิยมที่จะมีทางเดินเท้าขนาดกว้าง 5 ฟุต นี้ก็จะไม่ปรากฏให้เห็น

ภาพที่ 18 หน้าบ้านชั้นล่างเป็นช่องทางเดิน ห่องคาจี้

ที่มา : <http://www.ajakeonearth.com/2011/04/22/old-town- Phuket/>

ภาพที่ 19 หง่อคาชี 2

ที่มา : <http://www.phuketvegetarian.com/borad/data/9/0047-1.html>

ภาพที่ 20 หง่อคาชี 3

ที่มา : <http://www.phuketvegetarian.com/borad/data/9/0047-1.html>

ภาพที่ 21 หง่อคาซี 4

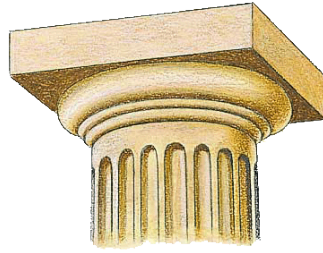
ที่มา : <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=paribut&month=28-08-2010&group=8&gblog=15>

หัวเสา หรือ Asch

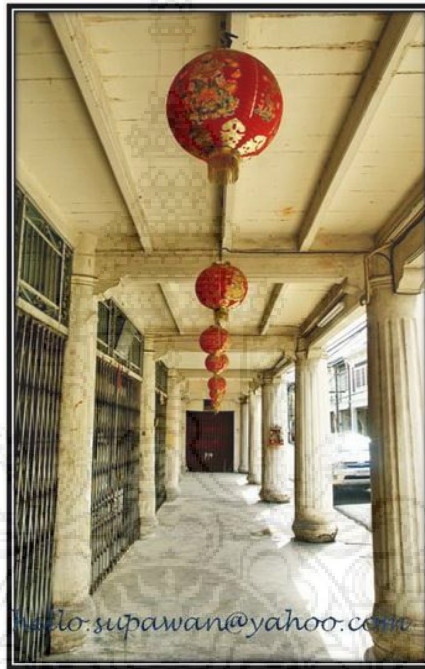
ขั้นตอนวิธีการทำลายปูนปั้นช่างฉาบปูนขาวไปที่ผิวของผนังที่จะทำลายเป็นลำดับแรกจากนั้นจะค่อยๆบรรจุเขียนลวดลายตามความต้องการขั้นตอนสุดท้ายจะปาดปูนในส่วนที่ไม่ต้องการให้เกิดเป็นลวดลายออกก็จะเป็นอันเสร็จสิ้นการทำลวดลายปูนปั้นนั้นๆ ลักษณะของวิธีการทำลายลวดลายของตึกแถวในเมืองเก่าภูเก็ตมีความใกล้เคียงกับการทำลายลวดลายของตึกแถวในปัจจุบันมาก

รูปแบบหัวเสาแบ่งได้ 3 แบบ

1. Doric Order เป็นแบบที่เรียบง่าย มั่นคงแข็งแรง เป็นแบบแพร่หลายมากที่สุดและเก่าแก่ที่สุด วิหารที่งามที่สุดของกรีกมักเป็นหัวเสาแบบนี้ เนื่องจากชาวกรีกนิยม ความเรียบง่าย ลักษณะของเสา ส่วนล่างจะใหญ่แล้วเรียวขึ้นเล็กน้อย ตามเสาจะแกะเป็นร่องลึกเว้า (Flute) ๒๐ ร่อง ตอนบนของเสาจะมีคิ้วที่โค้งออกมา (Echinus) ร่องรับแผ่นหิน สี่เหลี่ยม (Abacus) ต่อจากนั้นจึงเป็นโครงสร้างของจั่ว

ภาพที่ 22 Doric Order ที่มา : <http://www.phuketvegetarian.com/borad/data/9/0047-1.html>

ภาพที่ 23 หัวเสาตึกแถว ที่มา : <http://www.oknation.net/blog/supawan/2011/02/25/entry-2>

2. Ionic Order เป็นแบบที่ให้ความรู้สึกอ่อนช้อยนุ่มนวล มีลักษณะเรียบกว่า ดอริก ตอนบน และตอนล่างของเสามีขนาดเท่ากัน มีร่องเว้า ๒๐ ร่อง แต่ระหว่างร่องมีแถบเรียง (Filler) คั่นแต่ละร่องเว้าตอนบนของเสาแกะสลักเป็นรูปก้นหอย (Volute) ส่วนบนจะมีแผ่น หินสี่เหลี่ยม (Abacus) คั่นไว้

เสาแบบไอโอนิกนี้มีขนาดเล็กกว่าเสาแบบดอริก และนิยมสร้างฐาน (Base) ทำให้เสามีรูปทรงระหงมากขึ้นซึ่งต่างจากเสาแบบดอริกที่ไม่นิยมสร้างฐานรองรับ

ภาพที่ 24 Ionic Order

ที่มา : <http://www.oknation.net/blog/supawan/2011/02/25/entry-2>

3. Corinthian Order ให้ความรู้สึกหรูหรา ฟุ่มเฟือย นิยมนำมาเป็นแบบอย่างใน สมัยโรมัน ลักษณะหัวเสามีการตกแต่งโดยแกะเป็นรูปดอกไม้ ใบไม้ โดยดัดแปลงมาจากใบอาคันธัส (Acanthus) รูปร่างคล้ายผักกาด ทำเป็นใบซ้อนกันสองชั้น แล้วแต่งด้วยดอกไม้ ส่วนล่างของเสามีฐานรองรับแบบเดียวกับไอโอนิก

ภาพที่ 25 Corinthian Order

ที่มา : <http://www.oknation.net/blog/supawan/2011/02/25/entry-2>

ภาพที่ 26 การตกแต่งหัวเสา 1

ที่มา : <http://www.scriptdd.com/travel/phuket.html>

ภาพที่ 27 ลวดลายปูนปั้นของหัวเสา คอรินเธียน (Corinthian Order)

ที่มา : <http://www.phuketvegetarian.com/borad/data/9/0047-1.html>

หน้าบ้านชั้นล่าง

สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวจีนที่มีชีวิตผูกพันกับตึกแถวย่านเมืองเก่าภูเก็ตคือลักษณะหน้าบ้านแบบจีนที่มีประตูเข้าอยู่ตรงกลางระหว่างหน้าต่างทั้งสองข้าง ที่ด้านบนประตูทางเข้านี้มีป้ายภาษาจีนที่เป็นป้ายชื่อตระกูล หรือ เหมิงป้าย ในภาษาสกเกี้ยน บานประตูบางแห่งทางจะมีป้ายทองติดตัวหนังสือภาษาจีน หน้าต่างโดยปกติจะเป็นบานเรียบ ลูกกรงที่เห็นลวดลายในปัจจุบันนั้นเป็นการตกแต่งเสริมเข้ามาภายหลัง

ภาพที่ 28 ประตูหน้าบ้านชั้นล่าง 1

ที่มา <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=paribut&month=28-08-2010&group=8&gblog=15>

ภาพที่ 29 ประตูหน้าบ้านชั้นล่าง 2

ที่มา : <http://www.ajakeonearth.com/2011/04/22/old-town-phuket/>

หน้าบ้านชั้นบน

สถาปัตยกรรมที่ถูกสร้างบริเวณย่านเมืองเก่าภูเก็ตในช่วงปี พ.ศ.2444-2456 นั้นได้รับอิทธิพลจากปีนัง ซึ่งปีนังที่ว่าเป็นสถาปัตยกรรมจีนผสมตะวันตก ซึ่งส่วนที่เป็นลักษณะสถาปัตยกรรมตะวันตกรับรูปแบบมากจากที่ปีนัง โดยผู้ออกแบบชาวอังกฤษ และผู้สร้างคือชาวอังกฤษร่วมกับชาวจีน ผนังด้านบนของคอกแถว จะมีช่องเปิด 3 ช่อง แต่ละช่องจะประกอบด้วยหน้าต่างและช่องแสงโค้งด้านบน หน้าต่างทั้ง 3 บานจะเป็นหน้าต่างไม้ลูกฟักบานเกล็ด

ภาพที่ 30 ลวดลายประดับทรงเสน่ห์ของอาคารชิโน-โปรตุเกส

ที่มา : <http://www.manager.co.th/Travel/ViewNews.aspx?NewsID=9520000108154>

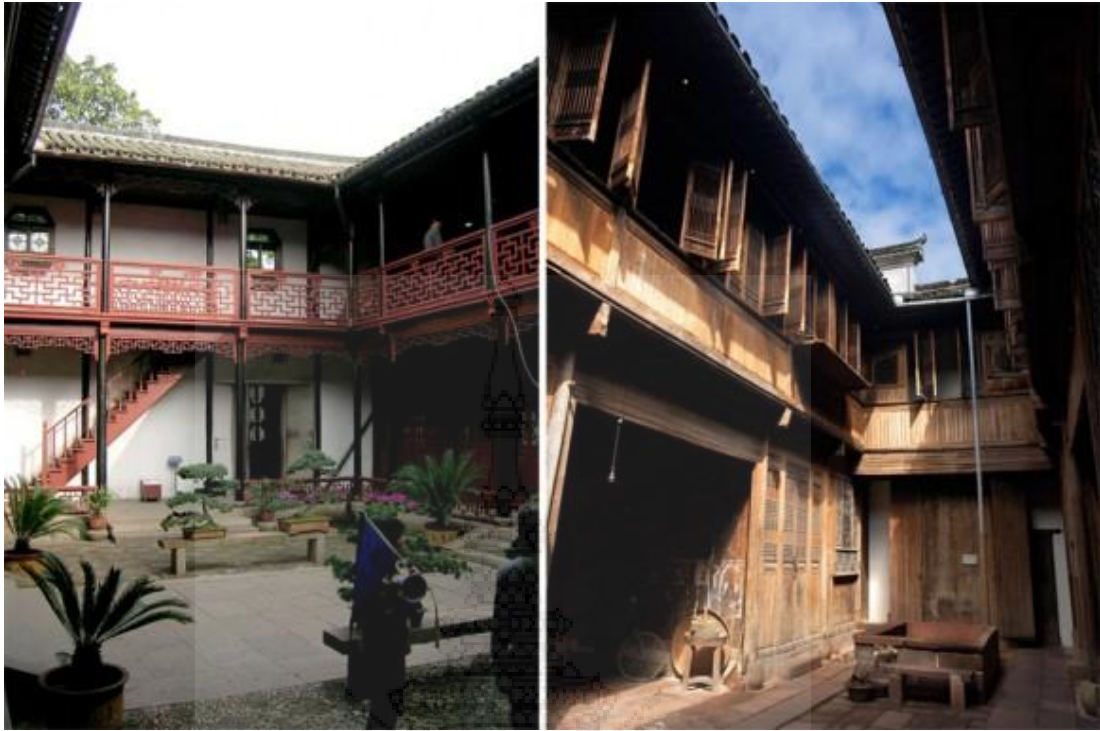
ภาพที่ 31 หน้าต่างชั้นบน

ที่มา <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=paribut&month=28-08-2010&group=8&gblog=15>

ช่องแสงกลางตึกแถว

ช่องแสงกลางตึกแถว หรือ ฉิมแจ้ ในภาษาจีนฮกเกี้ยน ชาวจีนฮกเกี้ยนมีความเชื่อว่าบริเวณช่องแสงกลางตึกแถวนี้เป็นที่รวมของลม และฝน ซึ่งมีความหมายว่าจะนำความมั่งมีศรีสุขมาให้แก่สมาชิกที่อาศัยอยู่ในตึกแถวนั้น

เนื่องจากตึกแถวในเมืองเก่านี้มีความยาวเป็นพิเศษประมาณ 20-60 เมตร หรือยาวกว่าจำเป็นที่จำต้องมีกรเว้นช่องแสงเพื่อให้ระบายลม ช่องแสงนี้เป็นพื้นที่เปิดโล่งชั้นล่างถึงชั้นบน พื้นบริเวณช่องแสงนี้จะลดระดับลงไปจากระดับพื้นชั้นล่างของตึกแถวประมาณ 1 ฟุต รอบๆพื้นที่ช่องแสงจะมีคูระขาน้ำคุณประโยชน์ของช่องแสงนี้นอกจากให้แสงสว่างแก่ภายในตึกแถวซึ่งมีความยาวมากเป็นพิเศษแล้วยังให้ความเย็นแก่ผู้ที่อยู่ภายในตึกแถวด้วย เพราะลมจะผ่านบริเวณช่องนี้อยู่ตลอดเวลา

ภาพที่ 32 “จิมแจ้” คือการเจาะช่องอากาศกลางตัวบ้าน

ที่มา : <http://board.postjung.com/m/599835.html>

จำนวนช่องแสงนั้นขึ้นอยู่กับความลึกของตึกแถวแต่ละคูหา การเว้นพื้นที่ที่จะสร้างช่องแสงนี้ช่างจะจดจำมาจากคำสอนของครูช่างอีกทีหนึ่งว่าต้องมีระยะห่างจากแต่ละจุดเท่าไร เช่นว่าเมื่อเข้ามาด้านในตึกแถวแล้วนับจากหน้าบ้านเข้ามาประมาณ 30 ฟุต จะมีช่องแสง 1 จุด เป็นต้น เพราะช่องแสงจะทำให้พื้นที่ในระยะ 30 ฟุตได้รับความสว่างจากธรรมชาติทั่วกัน ถ้าตึกแถวคูหาใดมีความยาวต่อจากช่องแสงนี้ไปอีกมากก็จะนับต่อไปด้วยวิธีเดียวกัน สำหรับช่องแสงของตึกแถวในย่านเมืองเก่าภูเก็ตจะมีการประดับตกแต่งให้งดงามแตกต่างกันตามรสนิยมของผู้ที่เป็นเจ้าของ ที่ภูเก็ตบางคูหาจะมีบ่อเลี้ยงปลาเงินปลาทอง และสำหรับตึกแถวในเมืองเก่ามะละกาบริเวณช่องแคบนี้บางคูหาจะมีการตกแต่งวางระบายน้ำฝนจากหลังคาเป็นรูปปลาทอง เพราะความเชื่อที่ว่าปลาทองเป็นสิ่งนำโชคของชาวจีน

ภาพที่ 33 บริเวณช่องแสงกลางตึกแถว

ที่มา : <http://www.iurban.in.th/highlight/sino-portuguese/>

กระบายน้ำจ้ำก่อด้วยอิฐมีความกว้างประมาณ 8-10 นิ้ว มีความลึกประมาณ 10 นิ้วยาวตลอดไปจนถึงแนวถนนด้านหน้าตึกแถว ด้านบนของคูน้ำที่อยู่ภายในตึกแถวแต่ละคูหาจะนำไม้มาวางปิดไว้เพื่อกันสิ่งของ หรือคนเดินตกลงไป กระบายน้ำนี้จะลาดเอียงลงประมาณ 0.5 เซนติเมตรทุกๆระยะ 1 เมตร

หลังคา

หลังคาตึกแถวย่านเมืองเก่าภูเก็ตนี้จะเป็นหลังคาทรงจั่วมีความชันมากพอสมควรที่จะป้องกันไม่ให้น้ำไหลย้อนเข้ามาภายใต้หลังคา พื้นที่ด้านล่างตรงส่วนที่ต้องการแสงสว่างก็สามารถวางกระจกแทนที่กระเบื้องมุงหลังคาได้

สมัยก่อนไม่มีไฟฟ้าใช้ ต้องอาศัยแสงสว่างจากธรรมชาติให้สว่างขึ้น ก็จะใช้วิธีเว้นช่องแสงที่หลังคา ตรงไหนอยากให้สว่างก็ใส่กระจกเข้าไปแทนที่กระเบื้องมุงหลังคา กระจกจะต้องมีขนาดที่พอดีกับระยะห่างของไม้ระแนงที่วางไว้รับกระเบื้อง ไม่ต้องมีเทคนิคพิเศษอะไรพอวางลงไปพอดีแล้วก็โบกปูนทับเป็นอันเสร็จขั้นตอน

ภาพที่ 34 หลังคากระเบื้องผ่าครึ่งแบบจีน

ที่มา : <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/176493>

กระเบื้องปูพื้น

กระเบื้องที่ใช้สำหรับปูพื้น เป็นกระเบื้องเคลือบตกแต่งลวดลายที่มีสีสันสวยงาม ผนังส่วนมากทาสีน้ำปูนเป็นสีขาว จะมีความตัดกับกระเบื้องเคลือบที่ปูพื้น ทำให้ดูโดดเด่นยิ่งขึ้น

ภาพที่ 35 กระเบื้องเคลือบ Turkish Ceramics

ที่มา : <http://www.nakornthai-ceramic.com>

สรุปความเป็นมาและโครงสร้างสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสในจังหวัดภูเก็ต

ย่านเมืองเก่าภูเก็ตเป็นที่ตั้งถิ่นฐานของชาวจีน ซึ่งเกือบทั้งหมดเป็นชาวจีนฮกเกี้ยน ชาวจีนในย่านเมืองเก่าภูเก็ตเข้ามาตั้งถิ่นฐานบนเกาะภูเก็ตประมาณรัชกาลที่ 3 จากเหตุจูงใจที่เกาะภูเก็ตมีทรัพยากรทางธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์ และกิจการเหมืองแร่ อันจะทำให้เกิดรายได้เพื่อส่งเสริมการสร้างฐานะให้ดีขึ้น เมื่อชาวจีนเข้ามาตั้งถิ่นฐานบริเวณย่านเมืองเก่าภูเก็ตส่งผลให้เกิดชุมชนที่มีกิจกรรมที่รวมทั้งประกอบอาชีพบริเวณย่านเมืองเก่าภูเก็ตแห่งนี้ เมื่อการหลั่งไหลเข้ามาตั้งถิ่นฐานของคนจำนวนมากทำให้ชุมชนขยายตัวเป็นเมือง

สถาปัตยกรรมที่เกิดขึ้นในย่านเมืองเก่าภูเก็ต คือตึกแถวกิ่งร้านค้าที่พักออาศัย ซึ่งช่วงแรกๆมีการตกแต่งด้านหน้ารูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่เรียบง่าย ต่อมาเมื่อชาวจีนในย่านเมืองเก่าภูเก็ตมีความร่ำรวยมากยิ่งขึ้นจากการทำงาน จึงพัฒนารูปแบบทางสถาปัตยกรรมให้มีลักษณะที่งดงามมากขึ้น ด้วยการนำรูปแบบตะวันตกมาตกแต่งที่ด้านหน้าของตึกแถว เนื่องจากชาวจีนในย่านเมืองเก่าภูเก็ตส่วนมากทำการค้าขายกับชาวจีนเมืองจอร์จทาวน์ เกาะปีนัง ทำให้เกิดความสัมพันธ์ของทั้ง 2 เมือง รวมถึงอิทธิพลของอังกฤษ ดัชต์ โปรตุกีส และฝรั่งเศส ที่ทำให้เกิดการผสมผสานของสถาปัตยกรรมนี้ แต่อย่างไรก็ตามทั้งหมดทั้งมวลมีรากเง้าที่แท้จริงก็มาจากกรีกและโรมันทั้งสิ้น

สถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสนี้เป็นสถาปัตยกรรมที่โดดเด่น มีที่มาที่ไป มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน คุณค่าแก่การอนุรักษ์ และสืบทอดต่อกันรุ่นสู่รุ่น

2.2 ศึกษาข้อมูลรูปแบบเสื้อผ้าชุดทำงาน 2011-2012

ในช่วงปี พ.ศ.2554-2555 มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านแฟชั่นไม่มากนัก มีลักษณะที่คล้ายกัน เครื่องแต่งกายในรูปแบบบิสซิเนส ปาร์ตี้ เน้นการตกแต่งด้วยลายพิมพ์ (Print) การฉลุลาย การตกแต่งประดับด้วยลูกบิดหรือคริสตัล และผ้าลูกไม้มาเข้าร่วม เพื่อเพิ่มเท็กซ์เจอร์ (Texture) ให้กับผ้า มีรูป Form ของชุดเป็น Silhouette ทรงตรง ไม่เข้ารูปนัก เน้นสวมใส่ที่สบายและคล่องตัว มีทั้ง Jacket Dress Pants และ Skirt นำมา Mix and Match มีความยาวทั้ง Mini Length , knee Length สียังคงเน้นสีขาว-ดำ เป็นหลัก และสีแนว Earth Tone มีสีในแนวโทนเย็นเป็นสีตกแต่งเพิ่มเติม (Fashion color)

ได้ศึกษารูปแบบเพิ่มเติมจากแบรนด์

- Valentine pre-fall 2011
- Chanel Spring summer 2011 Ready-to-wear
- Nina Ricci pre-fall 2011
- Burberry Spring summer 2012 Ready-to-wear
- Balenciaga Resort 2012 Ready-to-wear

ห้องเสื้อ วาเลนติโน่ (Valentino)
แนวโน้มแฟชั่น 프리-ฟอลล์ 2011 (pre-fall 2011)

ภาพที่ 36 ภาพแสดง Valentino Pre-fall 2011

ที่มา : <http://www.style.com/fashionshows/complete/2011PF-VALENTIN>

ห้องเสื้อ ชาแนล (Chanel)

แนวโน้มแฟชั่น สปริง ซัมเมอร์ 2011 เรดี้ ทู แวร์ (spring summer 2011 Ready-to-wear)

ภาพที่ 37 ภาพแสดง Chanel spring summer 2011 Ready-to-wear

ที่มา : <http://www.style.com/fashionshows/complete/S2011RTW-CHANEL>

ห้องเสื้อ นิน่า ริชชี (Nina Ricci)

แนวโน้มแฟชั่น 프리-ฟอลล์ 2011 (pre-fall 2011)

ภาพที่ 38 ภาพแสดง Nina ricci Pre-fall 2011

ที่มา : <http://www.style.com/fashionshows/complete/2011PF-NRICCI>

ห้องเสื้อ เบอร์เบอร์รี่ (Burberry)

แนวโน้มแฟชั่น สปริง ซัมเมอร์ 2011 เรดี้ ทู เวย์ร์ (spring summer 2011 Ready-to-wear)

ภาพที่ 39 ภาพแสดง Burberry Spring summer 2012 Ready-to-wear

ที่มา : <http://www.style.com/fashionshows/complete/S2012RTW-BURBERRY>

ห้องเสื้อ บาลองเซียก้า (Balenciaga)

แนวโน้มแฟชั่น รีสอร์ท 2012 เรดี้ ทู แวร์ (Resort 2012 Ready-to-wear)

ภาพที่ 40 ภาพแสดง Balenciaga Resort 2012 Ready-to-wear

ที่มา : <http://www.style.com/fashionshows/complete/2012RST-BALENCIA>

2.3 ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มแฟชั่นในปี Spring/Summer 2014

ฤดูใบไม้ผลิ/ฤดูร้อน 2014 (Spring/Summer 2014) เป็นฤดูกาลของความชัดเจนกับ 2 ข้อความ

ด้านหนึ่งเราจะเห็นได้ว่าเทรนด์แฟชั่นกำลังไปอย่างช้า ๆ : เป็นการทำให้มั่นใจอีกครั้งว่าสิ่งที่คัดแล้วจากฤดูกาลที่ผ่านมาอย่างละเอียด จะได้รับการแบ่งมาใช้ต่อ การประยุกต์เจดสีแบบนี้จะทำให้เกิดที่ยืดและงานในเจดแฟชั่นที่พวกมันเข้าคู่กันด้วย

ในทางกลับกันเราได้เห็นความต้องการของผู้บริโภค ความปรารถนาที่จะมีความมั่นใจและสีที่น่าแปลกใจ ซึ่งจะได้รับการตอบด้วยความเข้มข้น การบรรจบกันของแฟชั่นชุดกีฬา : เจดสีสังเคราะห์ที่เกิดจากแฟชั่น / การเชื่อมต่อปรากฏให้เห็นทั่วไปในทั้งตลาดเสื้อผ้าลำลองและหรูหรา ผู้คนและโลกดิจิทัลเป็นสะพานให้แก่ความฝันเรื่องจากและความฝันแบบดิจิทัล ฉากจะเข้ากับเซนส์ ซึ่งในโลกของสื่อบริสุทธิ์ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากความคลั่งในธรรมชาติ ในขณะที่ความฝันแบบดิจิทัลมีความงดงามแบบโลกที่มีคุณภาพ

ความงามที่ซับซ้อนทางชีววิทยาและแร่ธาตุนั้นได้รับการเฉลิมฉลองในธรรมชาติที่ยังไม่ลงตัว และความหลากหลายที่ลึกลงไป ในธรรมชาติที่ยังไม่ลงตัว เราเห็นถึงความสะดวกสบายและความท้าทายของพฤกษศาสตร์ ในขณะที่การตัดกันของสีเข้มและสว่างอย่างเห็นได้ชัดกำลังกีดกันเข้ามาในความหลากหลายที่ลึกลงไป ความบริสุทธิ์ที่กำลังโดนทำลายและการหาและเผยแพร่ไม่ใช่สิ่งสวยงาม และการทำด้วยชุดกับชุดที่เรียบง่าย

ความบริสุทธิ์ที่กำลังโดนทำลายจะดูที่ความเย็นและอบอุ่นแบบกลาง ๆ ไปจนถึงโทนกลาง และการใช้สีเพื่อหาความสมดุลที่สมบูรณ์แบบ และการหาแหล่งใหม่เพิ่มสีธรรมชาติเข้ามาในโลกธรรมชาติ

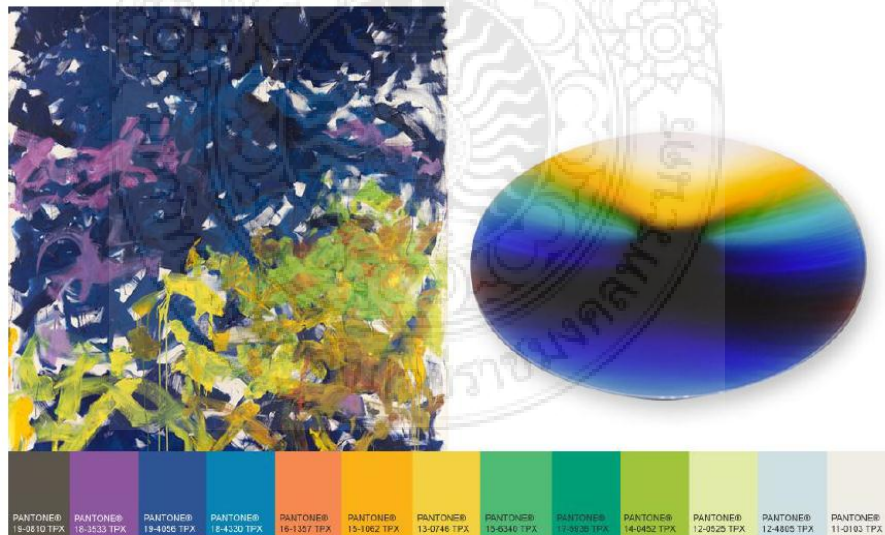
แนวความคิดสกรีนสเคป (Screenscape)

การสังเกตการแบบดิจิทัลทำให้ดูสด สีเขียวประติษฐ์และสีน้ำเงินทำให้เรามีความสุขและมองโลกในแง่ดี ความสวยงามของธรรมชาติเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์

ภาพที่ 41 แนวความคิดสกรีนสเคป (Screenscape)

ที่มา: www.wellsphere.com

ภาพที่ 42 โทนสีแนวความคิดสกรีนสเคป (Screenscape)

ที่มา: www.wellsphere.com

แนวความคิดความฝันแบบดิจิทัล

เจดีย์ที่มีความสว่างเหนือธรรมชาติ สร้างแรงบันดาลใจถึงความหรูหรา โทนสีด้านจะค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นโทนสีเงา

ภาพที่ 43 แนวความคิดความฝันแบบดิจิทัล

ที่มา: www.wellsphere.com

ภาพที่ 44 โทนสีแนวความคิดความฝันแบบดิจิทัล

ที่มา: www.wellsphere.com

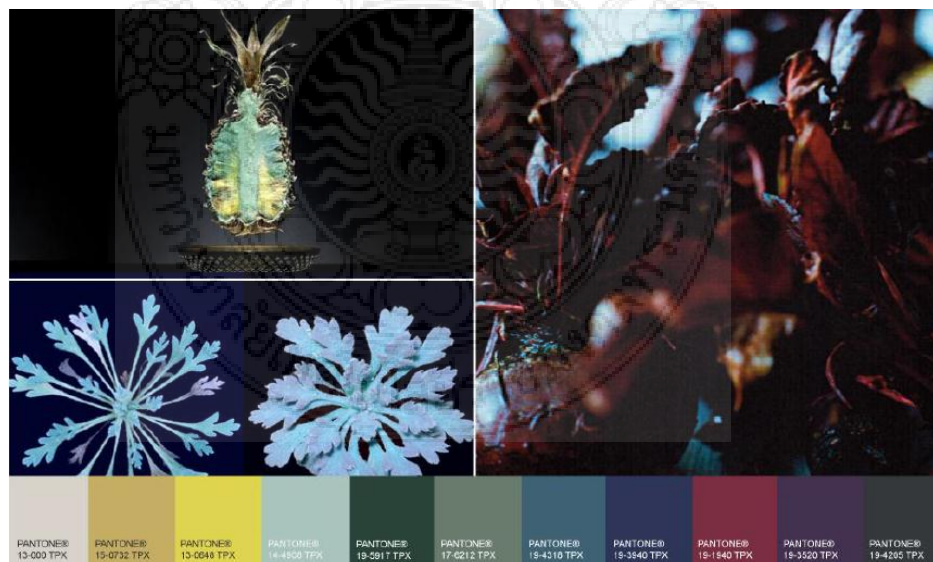
แนวความคิดธรรมชาติที่ยังไม่ลงตัว

เจดีย์ของพีชผักสีเข้มระเบิด ราวกับระเบิดที่มีความรุนแรง ในขณะที่มีการเน้นสีที่เป็นกรดลงไปทำให้บางอย่างที่ยังไม่ลงตัวสามารถผสมผสานกันได้

ภาพที่ 45 แนวความคิดธรรมชาติที่ยังไม่ลงตัว

ที่มา: www.wellsphere.com

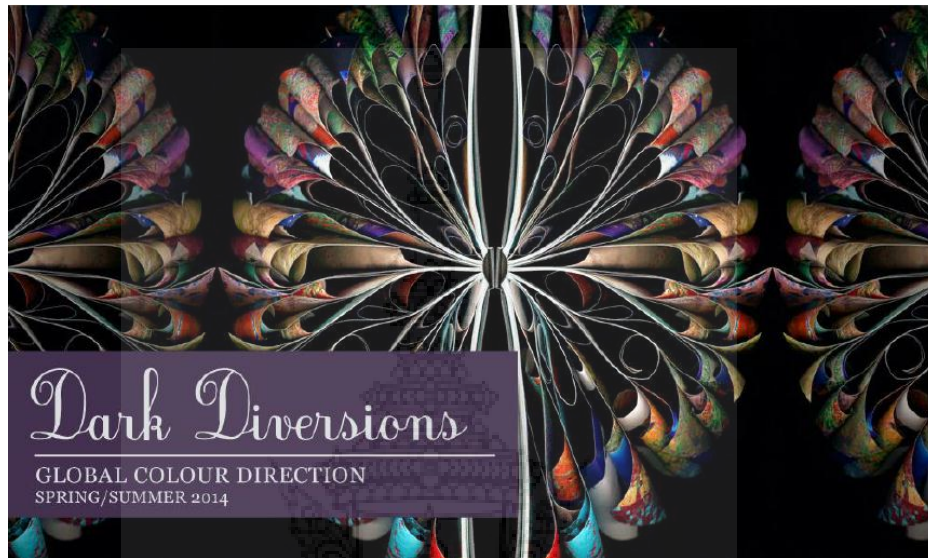

ภาพที่ 46 โทนสีแนวความคิดธรรมชาติที่ยังไม่ลงตัว

ที่มา: www.wellsphere.com

แนวความคิดการเบี่ยงเบนความเข้ม

ลายใบไม้ทำให้เฉดสีสมบูรณ์แบบสำหรับพิธีการหรือการฉลองตอนกลางคืน ความสว่างจะโดดเด่นมาจากความมืด พร้อมรูปแบบการผสมผสานกัน จนเกิดความอึมครึมของสีสว่าง

ภาพที่ 47 แนวความคิดการเบี่ยงเบนความเข้ม

ที่มา: www.wellsphere.com

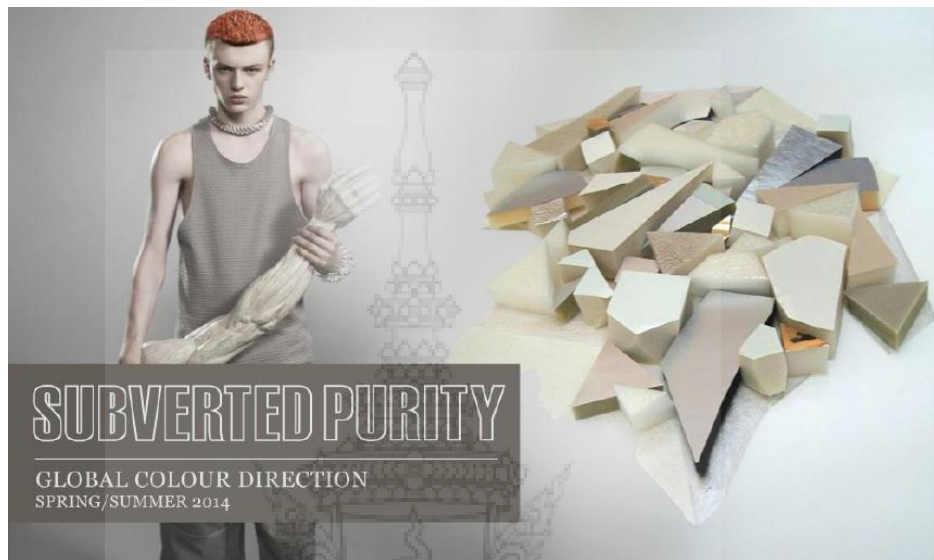

ภาพที่ 48 โทนสีแนวความคิดการเบี่ยงเบนความเข้ม

ที่มา: www.wellsphere.com

แนวความคิดความช่วยเหลือที่บริสุทธิ์

การถูกควบคุมรวมกันไว้ด้วยโทนกลาง ครึ่งอุ่นครึ่งเย็น มีโอกาสทำให้เกิดความสมดุลและไม่สมดุล

ภาพที่ 49 แนวความคิดความช่วยเหลือที่บริสุทธิ์

ที่มา: www.wellsphere.com

ภาพที่ 50 โทนสีแนวความคิดความช่วยเหลือที่บริสุทธิ์

ที่มา: www.wellsphere.com

แนวความคิดการหาจุดกำเนิดใหม่

ถ้าเป็นส่วนหนึ่งก่อนยุคอุตสาหกรรม เราค้นพบการรวมกันของธรรมชาติและชุดค้นวัสดุที่นำมาใช้ใหม่ โดยการเน้นความสว่างลงไปในสีธรรมชาติที่แข็งแรง

ภาพที่ 51 แนวความคิดการหาแหล่งใหม่

ที่มา: www.wellsphere.com

ภาพที่ 52 โทนสีแนวความคิดการหาแหล่งใหม่

ที่มา: www.wellsphere.com

นีออน (Matrix-Neons) และ เมทัลลิก (Metallics)

นีออน (Neons)

สีนีออนมีวิวัฒนาการเกิดจากปากกามาร์กเกอร์เน้นข้อความ ซึ่งเห็นได้จากสองฤดูร้อนก่อนหน้านี้ เพื่อให้เกิดเจดสีสังเคราะห์เพื่อความซับซ้อนมากขึ้น เป็นการผสมผสานสีเหล่านี้กับสีเข้มของพืชผักที่แปลกใหม่ เป็นสีที่สว่างในความมืด

เมทัลลิก (Metallics)

ใสเหมือนแก้วกระจก (8260C) และเป็นเจดสีเงิน (877C) สะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบความผันผวนจิตตอล ในขณะที่สีเขียว / ทอง (8364C) และ (8360C) และ โลหะแบบไม่ชัดสี (8840C) ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากรถที่ถูกอัด ใช้งานได้ดีกับเทรนด์ที่ต้องหาจุดกำเนิดใหม่

ขาวดำ

สำหรับ ฤดูใบไม้ผลิ/ฤดูร้อน 2014 (Spring/Summer 2014) มีสีเทาอย่างแน่นอน เพื่อให้มีการรวมกันของสี ความชัดเจนของซอติก สีขาวนวลและสีดำนวลเป็นข้อความที่สื่อได้ชัดเจน

ส้ม / น้ำตาล

โทนสีส้มมาแทนสีน้ำตาลของฤดูกาลก่อน เป็นสีที่รุนแรงสดใส ซึ่งมาจากครั้งสุดท้ายของฤดูร้อน สีอูฐ สีทราย ในขณะที่เจดสีน้ำตาลแดงอบอุ่นยังคงอยู่

แดง

สีแดงทวีความรุนแรงในฤดูกาลนี้สองข้อความหลัก โทนสีอบอุ่นเร้าร้อนและเจดสีจากธรรมชาติ มีการเปลี่ยนแปลงจากสีส้มไปเป็นสีน้ำเงินสำหรับเจดสีเข้ม ในขณะที่สีแดงโม ชมพูแดง และลาวา เป็นสีสว่าง

เหลือง

มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญสำหรับสีเหลืองสำหรับฤดูใบไม้ผลิ/ฤดูร้อน 2014 (Spring/Summer 2014) หลังจากหลายฤดูกาลที่อุดมไปด้วยเจดสีมัสตาร์ด ที่เด่นทวีความรุนแรงและสีขาวโทนส้มจากความสุขและดวงอาทิตย์ กับสีมะนาว หนึ่งในสีนีออนพาสเทลสีใหม่

เขียว

แสงสีเขียวมีความสำคัญสำหรับการผลักดันการเติบโตและธรรมชาติ แต่มีข้อขัดแย้งระหว่างเหลืองและน้ำเงินเขียว ในขณะที่ให้ความสำคัญกับเจดสีธรรมชาติ เช่น สาทราย

และสำหรับทะเล ฟิชและเงาเจดกึ่งกำเปลี่ยนสี ซึ่งเปลี่ยนไปตามสีของคู่

เขียว/น้ำเงิน

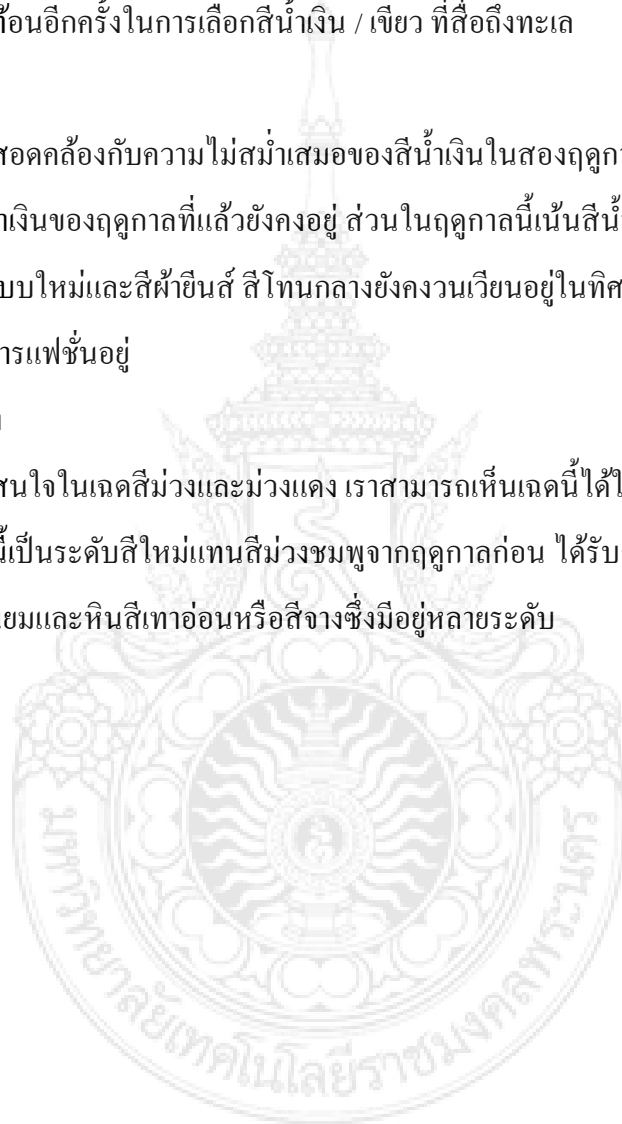
มีความเอนเอียงไปทางสีเขียวเมื่อฤดูร้อนที่ผ่านมา ต่อไปนี้เป็นเจดสีฟ้าคลอรีน ถ้าสุดมีสี
มรกตโผล่ออกมา เป็นสีล่าสุดที่ตอบ โจทย์สำหรับความสดใส สีน้ำเงินซีดได้เบาลง ความเป็น
ธรรมชาติจะสะท้อนอีกครั้งในการเลือกสีน้ำเงิน / เขียว ที่สื่อถึงทะเล

น้ำเงิน

มีความสอดคล้องกับความไม่สม่ำเสมอของสีน้ำเงินในสองฤดูกาลที่ผ่านมา ในช่วงฤดูร้อน
ที่ผ่านมาสีม่วงน้ำเงินของฤดูกาลที่แล้วยังคงอยู่ ส่วนในฤดูกาลนี้เน้นสีน้ำเงินสดใส สีขอบฟ้าเป็นสี
นีออนพาสเทลแบบใหม่และสีฟ้าอินส์ สีโทนกลางยังคงวนเวียนอยู่ในทิศทางและความคลาสสิก ซึ่ง
มีอิทธิพลในวงการแฟชั่นอยู่

ม่วง/เทา

มีความสนใจในเจดสีม่วงและม่วงแดง เราสามารถเห็นเจดนี้ได้สีม่วงพาสเทลถึงสีสดใส
โทนสีม่วงเหล่านี้เป็นระดับสีใหม่แทนสีม่วงชมพูจากฤดูกาลก่อน ได้รับการสนับสนุนโดยสีน้ำเงิน
ตลอดจนไทเทเนียมและหินสีเทาอ่อนหรือสีจางซึ่งมีอยู่หลายระดับ

2.4 ศึกษาหลักการออกแบบเครื่องแต่งกาย

2.4.1 การแต่งกายประเภทปาร์ตี้แวร์

เครื่องแต่งกายประเภทปาร์ตี้แวร์ถือเป็นเครื่องแต่งกายที่มีความพิเศษ ทั้งในโอกาสการใช้สอย, รูปแบบ รวมไปถึงราคาที่สูงกว่าเสื้อผ้าประเภทอื่นๆ อีกทั้งยังเป็นเครื่องแต่งกายที่มักมีรูปแบบที่เน้นหรือเผยให้เห็นถึงความโค้งเว้าของสตรีระ เครื่องแต่งกายประเภทปาร์ตี้แวร์และภาพลักษณ์ของสตรีระที่สวยงามจึงเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กันอย่างแท้จริง ความหมายและประเภทของเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์ เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์เครื่องแต่งกายชุดราตรีหรือเครื่องแต่งกายสำหรับไปงาน หมายถึงเสื้อผ้าพิธีการและชุดออกสังคม ที่ใส่เพื่อร่วมงานพิธีหรืองานฉลองต่างๆ การเลือกเสื้อผ้าที่ใส่ไปงานที่เป็นทางการเหล่านี้ จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงมารยาททางสังคม อันเกี่ยวเนื่องกับลักษณะของงาน สถานที่จัดงาน ช่วงเวลา สถานะทางสังคม อาชีพ และผู้เข้าร่วมงาน รูปแบบและการแต่งกายของชุดไปงานนั้น กล่าวกันว่าสืบทอดมาจากสังคมของราชสำนักและขุนนางยุโรป ถึงแม้ยังมีกฎเกณฑ์บางส่วนหลงเหลืออยู่บ้าง แต่มีหลายส่วนที่ถูกปรับเปลี่ยนให้ง่ายขึ้นตามยุคสมัย โดยมาตรฐานเครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงาน สามารถแบ่งตามลักษณะความเป็นทางการ ได้ดังนี้

1. เครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานแบบทางการ

-ชุดกลางวัน เครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานแบบทางการสำหรับกลางวันจะเน้นชุดเสื้อผ้าที่ตัดเย็บจากเนื้อผ้าที่ให้สัมผัสนุ่มนวล รูปแบบชุดไม่เปิดเผยผิวเนื้อมากนัก ส่วนใหญ่เป็นชุดติดกันหรือชุดที่ท่อนบนล่างเท่ากัน นิยมตกแต่งด้วยเครื่องประดับที่ดูดีมีระดับ เช่น ไข่มุก หรืออัญมณีเป็นต้น

ภาพที่ 53 ภาพแสดง VERSACE S2011RTW

ที่มา : <http://www.style.com/fashionshows/complete/slideshow/S2011RTW-VERSACE/#7>

ภาพที่ 54 ภาพแสดง S2011RTW-CHANEL

<http://www.style.com/fashionshows/complete/slideshow/S2011RTW-CHANEL/#5>

ภาพที่ 55 ภาพแสดง S2011RTW-LANVIN

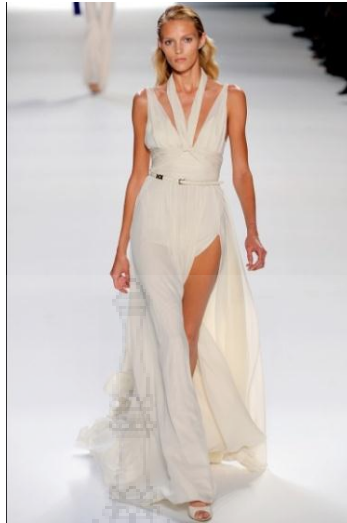
<http://www.style.com/fashionshows/complete/slideshow/S2011RTW-LANVIN/#21>

-ชุดกลางคืน เครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานแบบทางการสำหรับกลางคืน นิยมใช้ผ้าพื้นเนื้อดีมีการประดับตกแต่งอย่างหรูหรา มักมีรูปแบบที่เน้นให้เห็นถึงสระรีระ ส่วนโค้งเว้าอันสวยงาม ขอผู้หญิงจึงนิยมรูปแบบชุดที่ไม่มีแขนเสื้อ เปิดโชว์หน้าอก แผ่นหลัง และไหล่ ชายกระโปรงยาวลากพื้น หรือยาวระพื้นพอดีนิยมสวมเครื่องประดับประเภทอัญมณี

ภาพที่ 56 ภาพแสดง CDIOR- S2012CTR

ที่มา : <http://www.style.com/fashionshows/complete/slideshow/S2012CTR-CDIOR/#32>

ภาพที่ 57 ภาพแสดง ESAAB -S2012RTW

ที่มา : <http://www.style.com/fashionshows/complete/slideshow/S2012RTW-ESAAB/#1>

ภาพที่ 58 ภาพแสดง LANVIN-S2011RTW

ที่มา : <http://www.style.com/fashionshows/complete/slideshow/S2011RTW-LANVIN/#1>

2.เครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานแบบกึ่งทางการ

- ชุดกลางวันเครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานแบบกึ่งทางการสำหรับกลางวัน นิยมใช้เนื้อผ้าใยสังเคราะห์ และเนื้อผ้าใยธรรมชาติที่มีคุณภาพสูง มีรูปแบบเป็นชุดติดกัน หรือชุดสูทที่ให้ความรู้สึกเป็นทางการเล็กน้อย สามารถสวมใส่ได้ตั้งแต่ในออฟฟิศ ไปจนถึงใส่ไปงาน โดยเครื่องประดับที่ใช้ตกแต่งชุดประเภทนี้จะเป็นเครื่องประดับชนิดเดียวกันแบบทางการหรือเป็นเครื่องประดับที่ทำจากวัสดุอื่นก็ได้ เช่น ทอง,เงิน เป็นต้น

ภาพที่ 59 ภาพแสดง Elie Saab S2011

ที่มา : <http://www.style.com/fashionshows/complete/slideshow/2012RST-PUCCI/#14>

ภาพที่ 60 ภาพแสดง Emilio Pucci Resort 2012

ที่มา : http://www.style.com/fashionshows/powersearch/slideshow?designer=design_house183&trend=trend16

&iphoto=15&origIphoto=20

ภาพที่ 61 ภาพแสดง Nina Ricci Pre-fall 2011

ที่มา :

http://www.style.com/fashionshows/powersearch/slideshow?designer=design_house139&event=show2202&iphoto=8&origIphoto=8

-ชุดกลางคืน เครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานแบบกึ่งทางการสำหรับกลางคืนจะมีรูปแบบที่เรียบง่ายกว่าชุดทางการ โดยอาจจะไม่มีแขน หรือไม่มีปก เครื่องประดับในการตกแต่งก็จะเรียบง่ายกว่าเครื่องประดับของชุดปาร์ตี้หรือชุดไปงานแบบทางการ

ภาพที่ 62 Dolce & Gabbana S2011 RTW

ที่มา : <http://www.style.com/fashionshows/complete/slideshow/S2011RTW-DGABBANA/#80>

ภาพที่ 63 Christian Dior S2012 Couture

ที่มา : <http://www.style.com/fashionshows/complete/slideshow/S2012CTR-CDIOR/#20>

ภาพที่ 64 GUCCI Resort 2013

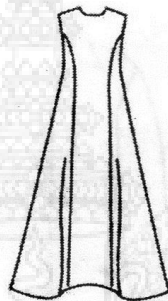
ที่มา : <http://www.style.com/fashionshows/complete/slideshow/2013RST-GUCCI/#43>

รูปแบบเครื่องแต่งกายทั้ง 2 แบบนี้จะปรับเปลี่ยนไปตามสมัยนิยม แต่การเลือกใช้วัสดุ ในการผลิตมักจะยังคงเป็นวัสดุพิเศษที่นำมาผสมผสานเข้ากับเทคนิคการตัดเย็บและการออกแบบที่ พิถีพิถันเพื่อแสดงถึงคุณค่าและเหมาะสมกับรูปแบบของงานสังคมนั้นๆ แต่นอกเหนือจากการเลือก เครื่องแต่งกายสำหรับไปงานอย่างเหมาะสมกับกาลเทศะแล้วนั้น เครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้หรือชุด

ปานยังต้องช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพให้ผู้สวมใส่ดูดีมีระดับและมีภาพลักษณ์ที่ดีเป็นที่ยอมรับของสังคม

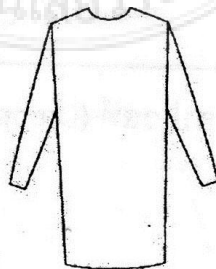
2.4.2 โครงร่างเงา (Silhouette) ของเครื่องแต่งกายประเภทปาร์ตี้แวร์ในปัจจุบัน

1. โครงร่างแบบพริ้นเซส (Princess line) มีลักษณะรูปทรงพอดีตัว และมีเส้นแนวต่อตะเข็บในแนวตั้ง เอวคอด และค่อย ๆ กว้างออกจากเอวจนถึงชายกระโปรง เป็นทรงที่เป็นที่โปรดปรานของพระราชธิดาของกษัตริย์เอ็ดเวิร์ดที่ 7 ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ของอังกฤษ

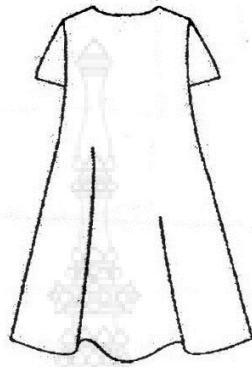
ภาพที่ 65 โครงร่างแบบพริ้นเซส
(ที่มา: วิจัยนางสาวณิรชญา จังคิยานนท์)

2. โครงร่างแบบเชอมีส (Chemise Line) โครงร่างนี้เป็นแบบทิ้งตัวตรงลงมาจากหัวไหล่ ในช่วงปลายยุค 1950 บาเลนเซียร์ก้า และจีวองชี นับเป็นนักออกแบบที่เริ่มใช้โครงร่างลักษณะนี้เป็นยุคแรก ๆ

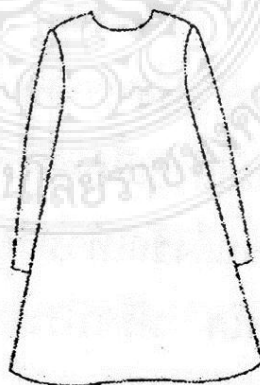
ภาพที่ 66 โครงร่างแบบเชอมีส
(ที่มา: วิจัยนางสาวณิรชญา จังคิยานนท์)

3. โครงร่างแบบเต็นท์ (Tent Line) โครงร่างลักษณะนี้จะดูเต็มตัวและนุ่มนวล พลิวไหว
กว่าโครงร่างแบบทราเปซ

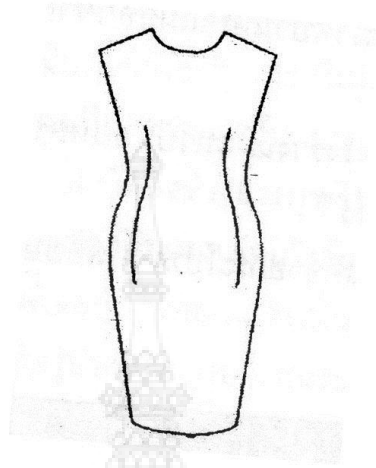
ภาพที่ 67 โครงร่างแบบเต็นท์
(ที่มา : วิจัยนางสาวณิรชญา จังคิยานนท์)

4. โครงร่างแบบเอไลน์ (A line) มีลักษณะปลายบานกว้างเหมือนรูปตัว A ออกแบบโดย
คริสเตียน ดิออร์ ในปี ค.ศ.1955 สำหรับฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน และจัดได้ว่ายังคงเป็นรูปทรง
มาตรฐานมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากจะเรียกรูปทรงเอแล้วยังมีชื่อเรียกอื่น ๆ เช่น ทรงเต็นท์ ทรง
สามเหลี่ยม ทรงโคน (ถ้ายโคนที่ใส่ไอศกรีม) และทรงพีระมิด เป็นต้น

ภาพที่ 68 โครงร่างแบบเอไลน์
(ที่มา : วิจัยนางสาวณิรชญา จังคิยานนท์)

5. โครงร่างแบบชีธ (Sheath line) มีลักษณะรูปทรงผอมบาง ห่อร่างกายคล้ายฝักมีด

ภาพที่ 69 โครงร่างแบบชีธ
(ที่มา : วิจัยนางสาวณิรชญา จังคิยานนท์)

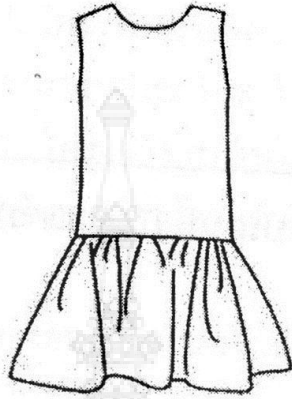
6. โครงร่างแบบเอ็มไพร์ (Empire Line) โครงร่างนี้เป็นแบบที่มีรอยต่ออยู่ใต้ระดับทรง

อก

ภาพที่ 70 โครงร่างแบบเอ็มไพร์
(ที่มา : วิจัยนางสาวณิรชญา จังคิยานนท์)

7. โครงร่างแบบครอปเวสต์ (Dropped Waist Line) โครงร่างลักษณะนี้จะมีรอยตะเข็บใต้เอว ที่ห้อยตกลงมาจนถึงระดับสะโพก

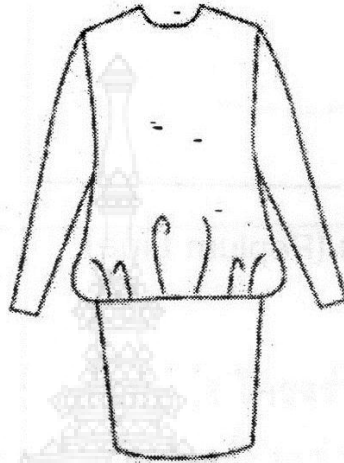
ภาพที่ 71 โครงร่างแบบครอปเวสต์
(ที่มา : วิจัยนางสาวณิรชญา จังคิยานนท์)

8. โครงร่างแบบบัมเบิล หรือฮาเร็ม (Bubble or Harem Line) โครงร่างนี้เป็นรูปทรงที่ชายกระโปรงทบเข้าได้ชายผ้าซึ่งรูปทรงนี้จะใช้เป็นที่กระโปรงหรือกางเกง หรือจะใช้เป็นชุดงานกลางคืนก็ได้

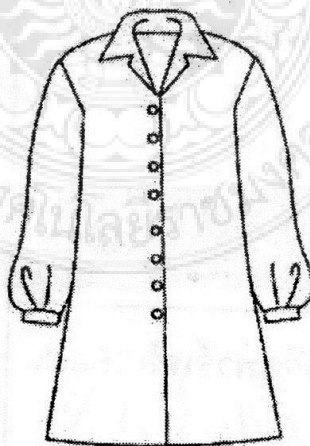
ภาพที่ 72 โครงร่างแบบบัมเบิล หรือฮาเร็ม
(ที่มา : วิจัยนางสาวณิรชญา จังคิยานนท์)

9. โครงร่างแบบโบลซอน (Blouson Line) โครงร่างนี้เป็นลักษณะที่ใช้ผ้าช่วงบนมากเกินกว่าปกติ โครงร่างนี้เป็นได้ทั้งชุดติดกันและชุดปล่อยสบาย เป็นชุดที่จับรูคบริเวณสะโพกให้เกิดทรงพอง ช่วงล่างตรงสอบเข้ารูป

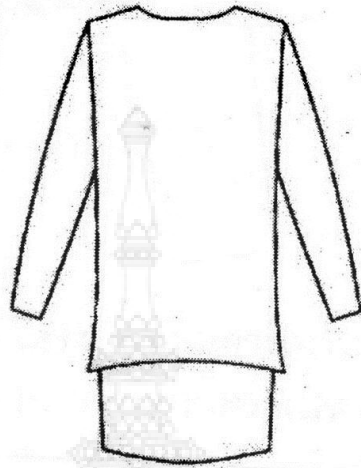
ภาพที่ 73 โครงร่างแบบโบลซอน
(ที่มา : วิทยนางสาวณิรชญา จังคียนนท์)

10. โครงร่างแบบเชิ้ต เวสต์ (Shirt Waist Line) โครงร่างนี้มีรายละเอียดในลักษณะเดียวกันกับเสื้อเชิ้ต ซึ่งมีกระดุมติดตั้งแต่ระดับเหนือสะโพกยาวลงไปจนถึงชายเสื้อ ความยาวของโครงร่างนี้อาจยาวคลุมเข่าลงมาถึงหน้าแข้ง

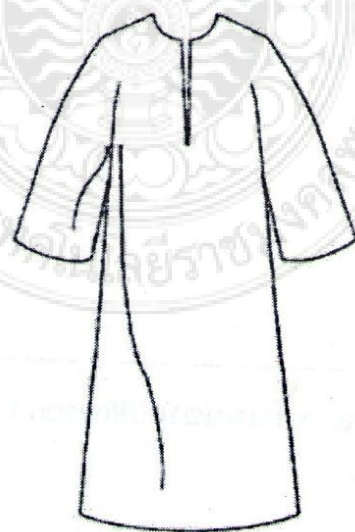
ภาพที่ 74 โครงร่างแบบเชิ้ต เวสต์
(ที่มา : วิทยนางสาวณิรชญา จังคียนนท์)

11. โครงร่างแบบทูนิค (Tunic Line) โครงร่างนี้มีลักษณะเป็นกระโปรง 2 ชั้น เสื้อตัวบนอาจปล่อยชายยาวลงมาจนถึงสะโพก ลักษณะอาจอาจผ่าด้านหน้า แล้วติดกระดุมคล้ายเสื้อคลุมก็ได้

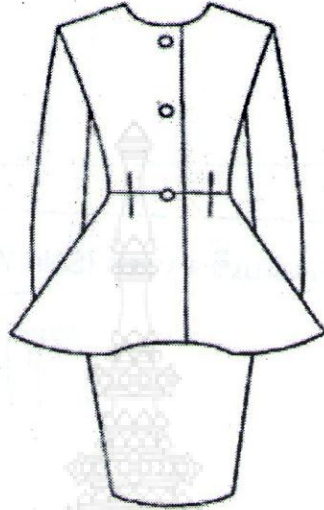
ภาพที่ 75 โครงร่างแบบทูนิค
(ที่มา : วิจัยนางสาวนิรชญา จังคิยานนท์)

12. โครงร่างแบบคาฟทาน (Caftan Line) โครงร่างนี้เป็นชุดคลุมยาวจนถึงข้อเท้าหรือเกิดลากพื้นมีแนวผ้าที่เส้นอก ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากเครื่องแต่งกายแบบชนชาติโมร็อกโก หรือประเทศในแถบแอฟริกาเหนือ

ภาพที่ 76 โครงร่างแบบคาฟทาน
(ที่มา : วิจัยนางสาวนิรชญา จังคิยานนท์)

13. โครงร่างแบบเพพล์ม (Peplum Line) โครงร่างนี้มีส่วนของผ้าที่บานหรือแผ่ออกจากบริเวณเอว

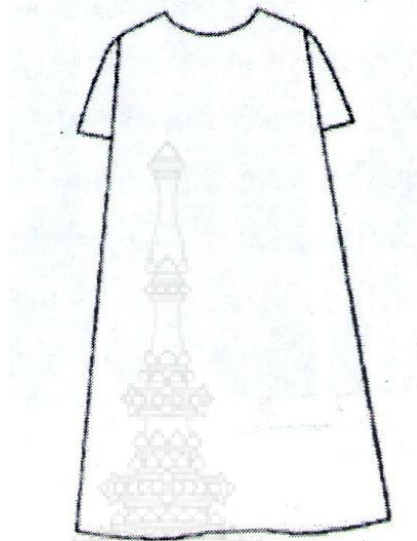
ภาพที่ 77 โครงร่างแบบเพพล์ม
(ที่มา : วิจัยนางสาวณิรชญา จังคิยานนท์)

14. โครงร่างแบบแซ็ค หรือพาร์เรล (Sack or Barrel Line) โครงร่างนี้มีแนวปล่อยหลวม โครงสบาย ๆ ที่บริเวณสะโพก และชายคู้ลงมาสัมผัสผิวกายที่บริเวณชายกระโปรง

ภาพที่ 78 โครงร่างแบบแซ็ค หรือพาร์เรล
(ที่มา : วิจัยนางสาวณิรชญา จังคิยานนท์)

15. โครงร่างแบบทราเปซ (Trapeze Line) โครงร่างนี้มีความโดดเด่นที่ชายกระโปรงที่ปล่อยบานออกจากร่างกาย

ภาพที่ 79 โครงร่างแบบทราเปซ
(ที่มา : วิจัยนางสาวณิรชญา จังคียนนท์)

2.4.4 การเลือกใช้วัสดุ สี เทคนิค

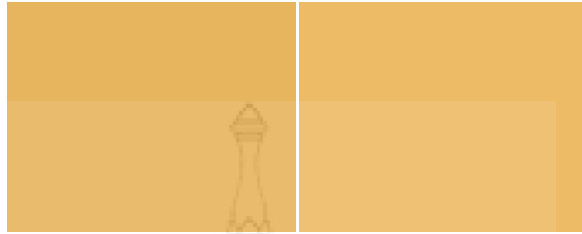
ในบรรดองค์ประกอบต่างๆของเครื่องแต่งกาย การใช้สีถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากสีมีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างบุคลิกและการแสดงออกถึงตัวตนอย่างแท้จริง ซึ่งถ้าหากเรียนรู้การนำสีมาใช้เพื่อสร้างภาพลักษณ์ได้อย่างถูกต้องแล้ว ก็จะสามารถนำมาใช้ในการถ่ายทอดอารมณ์ของงานออกแบบให้มีความสมบูรณ์และให้มีความโดดเด่นยิ่งขึ้นซึ่งการจัดองค์ประกอบสี ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของเครื่องแต่งกายได้เป็นอย่างดี

โดยหลักการจัดองค์ประกอบสี (Color Coordination) แบ่งออกได้เป็น 7 หลักการดังนี้

1.การจัดสีแบบคามายู (Camaleu)

การจัดคู่สีแบบคามายู เป็นการจัดคู่สีโดยใช้สีซึ่งมีความใกล้เคียงกันมากในเชิงของความ เป็นสีและความเป็นน้ำหนักรสี จนแลดูแทบเป็นสีเดียวกัน เพียงแต่มีความเหลื่อมล้ำกันอยู่บ้างเล็กน้อย แม้ว่าสีกลุ่มนี้จะมีความใกล้เคียงกันมาก แต่หากใช้วัสดุที่แตกต่างกัน ก็จะให้อารมณ์ที่แตกต่างกันออกไปได้ เช่น การใช้วัสดุมันวาว และวัสดุที่มีผิวด้านร่วมกัน

การจัดคู่สีลักษณะนี้จะให้ความรู้สึกที่เป็นหนึ่งเดียว ละเมียดละไมและมีค่า แต่ควรระวังเรื่องของสี โดยเฉพาะกรณีที่ใช้วัสดุชนิดเดียวกัน เพราะอาจเกิดความกลมกลืนได้ (Disharmony)

ภาพที่ 80 การจัดคู่สีแบบคามายู (Camaleu)

2.การจัดคู่สีแบบโฟคามายู (Faux camaleu)

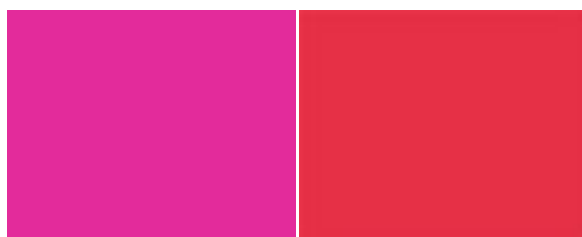
การจัดคู่สีแบบโฟคามายู เป็นการจัดคู่สีที่มีความเป็นสีและน้ำหนักสีที่ใกล้เคียงกันพอที่จะเห็นความต่างได้ การจัดคู่สีในลักษณะนี้จะทำให้ความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียว ให้ความรู้สึกที่พริ้วไหวละเมียดละไมมีค่า และสื่อถึงความเป็นผู้หญิง (Feminine) และสง่างาม

ภาพที่ 81 การจัดคู่สีแบบโฟคามายู (Faux camaleu)

3.การจัดคู่สีแบบโทนออนโทน (Tone on Tone)

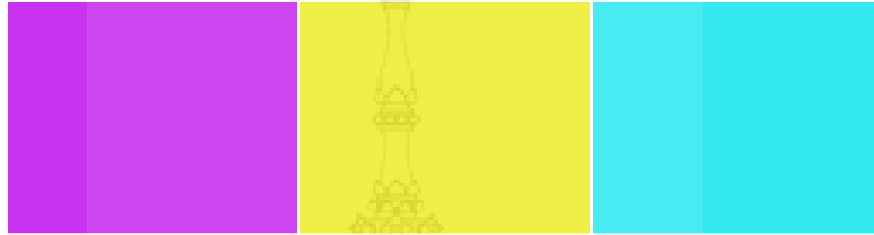
การจัดคู่แบบโทนออนโทน เป็นการจัดคู่สีที่มีความเป็นสีเดียวกัน แต่มีน้ำหนักสีแตกต่างกัน เช่น สีชมพูคู่กับสีแดง เป็นต้น การจัดคู่สีในลักษณะนี้จะทำให้ความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียว ให้ความรู้สึกที่พริ้วไหวละเมียดละไมมีค่า และสื่อถึงความเป็นผู้หญิง (Feminine) และสง่างาม

ภาพที่ 82 การจัดคู่สีแบบโทนออนโทน (Tone on Tone)

4.การจัดคู่สีแบบโทนอินโทน (Tone in tone)

การจัดคู่สีแบบโทนอินโทน เป็นการจัดคู่สีที่มีน้ำหนักรสีเดียวกัน แต่มีความแตกต่างกัน การจัดคู่สีในลักษณะนี้หากคู่สีที่จัดเข้าด้วยกันมีความเป็นสีที่แตกต่างกันมาก จะให้ความรู้สึก สดใส มีชีวิตชีวา และโดดเด่น เนื่องจากการจัดคู่สีในลักษณะนี้ จะให้ความรู้สึกร่วมกันของสีได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 83 การจัดคู่สีแบบโทนอินโทน Tone in Tone

5.การจัดคู่สีแบบโทนนอล (Tonal)

การจัดคู่สีแบบโทนนอล เป็นการจัดคู่สีที่มีน้ำหนักรสีเดียวกัน แต่มีความเป็นสีแตกต่าง เหมือนกันกับการจัดคู่สีโทนอินโทน แต่แตกต่างกันที่โทนนอลเป็นการจัดคู่สีแบบหม่น (Dull color) จึงให้ความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียว แต่สะท้อนถึงความสงบเงียบ ขรึม

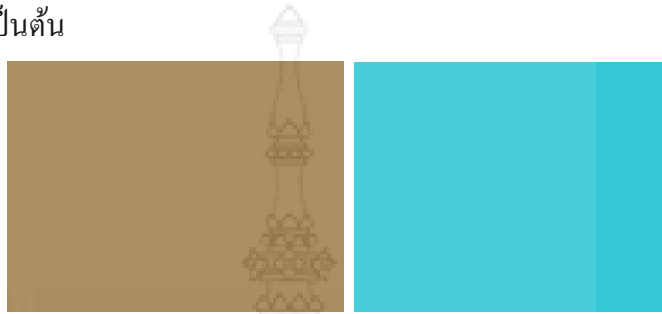

ภาพที่ 84 การจัดคู่สีแบบโทนนอล (Tonal)

ที่มา : <http://www.polishedconcretene.com/colors.htm>

6.การจัดคู่สีแบบคอมเพล็กซ์ ฮาร์โมนี (Complex harmony)

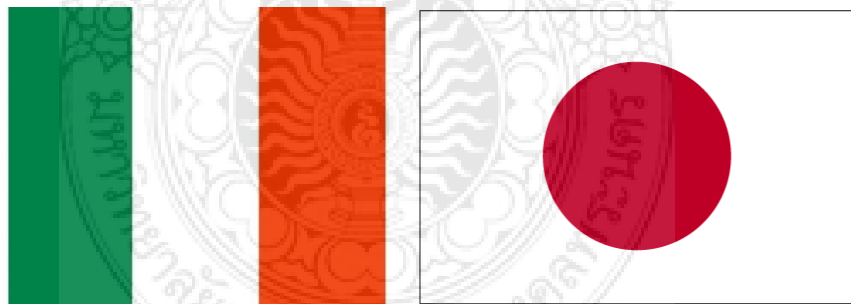
การจัดคู่สีแบบคอมเพล็กซ์ ฮาร์โมนี เป็นการจัดคู่สีซึ่งมีความเปื้อนสี (Hue) ต่างกันบนวงจรสี (Hue circle) โดยกำหนดให้สีซึ่งมีตำแหน่งกับสีเหลือง มีความสว่างต่ำ และสีซึ่งมีตำแหน่งใกล้กับสีฟ้าหรือสีม่วงมีความสว่างสูงกว่า ทำให้ได้รูปแบบการจัดการคู่สีที่มีลักษณะที่ตัดกัน เช่น สีทากี้ คู่กับสีฟ้าน้ำทะเล เป็นต้น

ภาพที่ 85 การจัดคู่สีแบบคอมเพล็กซ์ ฮาร์โมนี (Complex harmony)

7.การจัดคู่สีแบบตรีโคโลร์ (Tricolore) และบิโคโรโลร์ (Bicolore)

การจัดคู่สีแบบตรีโคโลร์ คือการจัดสี 3 สีซึ่งตัดกันอย่างโดดเด่นชัดเจน และการจัดคู่สีแบบบิโคโลร์ คือการจัดคู่สี 2 สี ซึ่งตัดกันอย่างโดดเด่นชัดเจน

ภาพที่ 86 การจัดคู่สีแบบตรีโคโลร์

2.4.5 หลักการใช้วัสดุและเทคนิคการตกแต่งให้เหมาะสมกับเครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์

1. หลักการเลือกวัสดุตกแต่งให้เหมาะสมกับเสื้อผ้า

ในการเลือกใช้วัสดุตกแต่งชนิดใดให้เหมาะสมกับเครื่องแต่งกาย ตลอดจนราคาของเครื่องแต่งกายนั้นๆ ถ้าเป็นการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป โดยทั่วไปบริษัทหนึ่งๆ มักมีการกำหนดนโยบายซึ่งต้องคำนึงถึง ระดับราคา และกรรมวิธีในการผลิตของเสื้อผ้านั้นๆ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

-เสื้อผ้าราคาแพง หรือเสื้อผ้าชั้นสูง นิยมการตกแต่งด้วยวัสดุคุณภาพดี และสวยงาม เช่น มุก เลื่อม ลูกบิด ผ้าลูกไม้เนื้อดี และผ้าขนสัตว์ และนิยมใช้เทคนิคการตกแต่งที่ต้องพิถีพิถัน ประณีต และละเอียดอ่อน เช่น การปักเลื่อม ปักไหม เป็นต้น

-เสื้อผ้าราคากลาง นิยมตกแต่งด้วยวัสดุที่มีราคาไม่สูงมาก และมักเลือกใช้เทคนิคการตกแต่งที่ไม่ยุ่งยาก แต่ยังคงให้ความรู้สึกสวยงาม เช่นการแต่งชายครุย เกลียวเชือก พู่และใส่ไก่ เป็นต้น

-เสื้อผ้าราคาถูก นิยมตกแต่งด้วยเทคนิคที่สามารถทำได้ง่าย ใช้ระยะเวลาการทำไม่นานนัก และมักใช้วัสดุในการตัดเย็บมาใช้เป็นวัสดุในการตกแต่ง เช่นการใช้ผ้าที่ใช้ตัดเย็บชุดมาจับจีบ รูด จีบระบาย ตัดปะ เย็บสัก หรือนำผ้ามาใช้ในกรนเกลียง เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดต้นทุน และระยะเวลาในการผลิต แต่อย่างไรก็ตาม การเลือกชนิด ลักษณะ คุณภาพของวัสดุ และความยากง่าย เทคนิคในการตกแต่งนั้น ขึ้นอยู่กับสมัยนิยม ความชอบของนักออกแบบแต่ละคนช่างแตกต่างกันออกไป จำนวนการใช้วัสดุและบริเวณของเสื้อที่ตกแต่ง ซึ่งออกแบบโดยนักออกแบบ สามารถเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของแฟชั่นได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเมื่อใดที่เสื้อผ้ามียูรูปแบบเรียบ การใช้วัสดุตกแต่งจะเพิ่มขึ้น แต่ถ้ารูปแบบของเสื้อผ้ามียูรูปแบบที่สลับซับซ้อนแนวโน้มในการใช้วัสดุตกแต่งจะลดน้อยลง

2. หลักการเลือกวัสดุตกแต่งให้เหมาะสมกับโอกาสที่ใช้

การตัดสินใจเลือกวัสดุตกแต่งประเภทใดให้เหมาะสมกับโอกาสนั้น ต้องพิจารณาจากเนื้อผ้า และรูปแบบที่ออกแบบประกอบกัน ซึ่งในการเลือกใช้วัสดุตกแต่งให้เหมาะสมกับโอกาสงานพิธี หรืองานปาร์ตี้สังสรรค์นิยมตัดเย็บด้วย

-วัสดุคุณภาพดี เช่น ผ้าชีฟอง หรือผ้าไหม เป็นต้น เพื่อให้ชุดปาร์ตี้แวร์มีความหรูหรา สง่างาม หรือหากเป็นงานกลางคืนอาจเลือกใช้วัสดุที่มีความมันวาว เมื่อถูกไฟยามค่ำคืนจะทำให้ชุดดูสวยงามยิ่งขึ้น เช่น ผ้าซาติน เลื่อม คริสตัล มุก หรือเพชร เป็นต้น

-เทคนิคการตกแต่ง และการตัดเย็บที่ประณีต พิถีพิถัน เพื่อสร้างความโก้หรู และความสวยงาม โดดเด่นให้กับชุดเสื้อผ้า และผู้สวมใส่

สรุป

ในช่วงปี พ.ศ.2554-2555 มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านแฟชั่น ไม่มากนัก มีลักษณะที่คล้ายกัน เครื่องแต่งกายในรูปแบบบิสทีเนส ปาร์ตี้ เน้นการตกแต่งด้วยลายพิมพ์ (Print) การฉลุตา การตกแต่งประดับด้วยลูกบิดหรือคริสตัล และผ้าลูกไม้มาเข้าร่วม เพื่อเพิ่มเท็กซ์เจอร์ (Texture) ให้กับผ้า มีรูป Form ของชุดเป็น Silhouette ทรงตรง ไม่เข้ารูปนัก เน้นสวมใส่ที่สบายและคล่องตัว มีทั้ง Jacket Dress Pants และ Skirt นำมา Mix and Match มีความยาวทั้ง Mini Length , knee Length สียังคงเน้นสีขาว-ดำ เป็นหลัก และสีแนว Earth Tone มีสีในแนวโทนเย็นเป็นสีตกแต่งเพิ่มเติม (Fashion color)

ด้านแนวโน้มแฟชั่นในปี Spring/Summer 2014 เป็นฤดูกาลของความชัดเจนกับ 2 ข้อความ ด้านหนึ่งเราจะเห็นได้ว่าเทรนด์แฟชั่นกำลังไปอย่างช้า ๆ การประยุกต์เจดสีแบบนี้จะทำให้เกิดที่ยืด และงานในเฉดแฟชั่นที่พวกมันเข้าคู่กันด้วยเจดสีสังเคราะห์ที่เกิดจากแฟชั่น ในทางกลับกันเราได้เห็นความต้องการของผู้บริโภค ความปรารถนาที่จะมีความมั่นใจและสีที่น่าแปลกใจ ซึ่งจะได้รับ การตอบ โดยความเข้มข้น การใช้สีเพื่อหาความสมดุลที่สมบูรณ์แบบ และการหาแหล่งใหม่เพิ่มสิทธิธรรมชาติเข้ามาในโลกธรรมชาติ

ลักษณะของเครื่องแต่งกายประเภทปาร์ตี้แวร์ถือเป็นเครื่องแต่งกายที่มีความพิเศษ ทั้งในโอกาสการใช้สอย, รูปแบบ อีกทั้งยังเป็นเครื่องแต่งกายที่มักมีรูปแบบที่เน้นหรือเผยให้เห็นถึงความ โดดงว้าวของสตรีระ เครื่องแต่งกายประเภทปาร์ตี้แวร์และภาพลักษณ์ของสตรีระที่สวยงามจึงเป็นสิ่งที่ สัมพันธ์กันอย่างแท้จริง เครื่องแต่งกายปาร์ตี้แวร์ เครื่องแต่งกายชุดราตรีหรือเครื่องแต่งกายสำหรับ ไปงาน หมายถึงเสื้อผ้าพิธีการและชุดออกสังคม ที่ใส่เพื่อร่วมงานพิธีหรืองานฉลองต่างๆ การเลือก เสื้อผ้าที่ใส่ไป งาน เกี่ยวเนื่องกับลักษณะของงาน สถานที่จัดงาน ช่วงเวลา สถานะทางสังคม อาชีพ

และผู้เข้าร่วมงาน รวมไปถึงวัสดุที่ใช้จะต้องมีคุณภาพที่ดี ทั้งเนื้อผ้าและวัสดุที่ใช้ตกแต่ง จะช่วยเสริมให้ผู้ใส่สวยงามและดูดีพร้อมความหรูหรา

สีสันทันของชุดก็เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญเป็นอย่างมาก มีเทคนิคการจับคู่สีต่างๆเข้ามาร่วมในการออกแบบ แต่อย่างไรก็ตามต้องขึ้นอยู่กับลักษณะรูปทรงของชุดนั้นด้วยว่าควรจะใช้สีอย่างไร และที่สำคัญยิ่งต้องคำนึงถึงผู้ที่สวมใส่นั้นว่าเข้ากับบุคลิกหรือสีผิวของผู้สวมใส่หรือไม่ สีนี้อาจจะทำให้ผู้สวมใส่ดูโดดเด่น หรือไม่น่าชวนมองก็เป็นได้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการ : วิทยานิพนธ์อิทธิพลที่ส่งผลต่อสถาปัตยกรรมย่านเมืองเก่าภูเก็ต
ผู้วิจัย : นางสาวปริญญ์ สายสาครเศศ
สาขาวิชา : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บัณฑิตวิทยาลัย
2547

การศึกษาอิทธิพลที่ส่งผลต่อสถาปัตยกรรมย่านเมืองเก่าภูเก็ต มีที่มาจากความขัดแย้งระหว่างประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมกับคำนิยามของสถาปัตยกรรม กรณีศึกษา คือตึกแถวของชาวจีนฮกเกี้ยนในย่านเมืองเก่าภูเก็ต ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมจีนผสมตะวันตกที่สร้างสมัยรัชกาลที่ 5 ตึกแถวซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมจีนผสมตะวันตกในย่านเมืองเก่าภูเก็ต ได้รับการถ่ายทอดลักษณะทางสถาปัตยกรรมมาจากตึกแถวของชาวจีนในเมืองจอร์จทาวน์ (George Town) รัฐปีนังประเทศมาเลเซีย ซึ่งได้รับอิทธิพลจากสถาปัตยกรรมอังกฤษ เนื่องจากรัฐปีนังเคยเป็นเมืองขึ้นของประเทศอังกฤษ การถ่ายทอดลักษณะทางสถาปัตยกรรมระหว่างย่านเมืองเก่าภูเก็ต และเมืองจอร์จทาวน์ เป็นผลมาจากความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาวจีนของทั้งสองเมือง ต่อมาเมื่อผู้ให้คำนิยามตึกแถวที่สร้างในย่านเมืองเก่าภูเก็ตว่าเป็น สถาปัตยกรรมจีนผสมโปรตุเกส หรือ Sino - Portuguese Architecture อีกทั้งมีความพยายามในการสร้างประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมของตึกแถวในย่านเมืองเก่าภูเก็ตให้สัมพันธ์กับคำนิยามดังกล่าวอันเป็นผลให้เกิดความสับสนต่อการศึกษาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในย่านเมืองเก่าภูเก็ตทั้งยังทำให้เกิดความขัดแย้งทางประวัติศาสตร์อีกด้วย เพื่อให้เกิดความชัดเจนจึงได้ศึกษาสืบค้นประวัติศาสตร์เกี่ยวกับพัฒนาการของคนกลุ่มต่างๆ ที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานบนเกาะภูเก็ต จนกระทั่งเกิดชุมชนชาวจีนฮกเกี้ยนในย่านเมืองเก่าภูเก็ต อีกทั้งยังศึกษาประวัติศาสตร์ของชาวตะวันตกชาติต่างๆ ที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานหรือเข้ามาที่มีความสัมพันธ์กับเกาะภูเก็ต และเมืองท่าบนคาบสมุทรมลายูเพื่อสรุปอิทธิพลของสถาปัตยกรรมตะวันตกที่ส่งผลต่อตึกแถวในย่านเมืองเก่าภูเก็ต จากนั้นได้ศึกษาลักษณะทางกายภาพและวิเคราะห์อิทธิพลต่างๆ ที่ส่งผลต่อสถาปัตยกรรมย่านเมืองเก่าภูเก็ต ผลจากการศึกษาโดยอาศัยความสัมพันธ์ทางประวัติศาสตร์ในด้านต่างๆ สามารถชี้ชัดถึงที่มาทางประวัติศาสตร์ของตึกแถวในย่านเมืองเก่าภูเก็ตที่สร้างในสมัยรัชกาลที่ 5ว่าได้รับอิทธิพลจากสถาปัตยกรรมอังกฤษที่สร้างในปีนัง รวมทั้งคำนิยามสถาปัตยกรรมรูปแบบจีนผสมโปรตุเกสที่ใช้นิยามสถาปัตยกรรมย่านเมืองเก่าภูเก็ตในปัจจุบันไม่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ เพราะเป็นคำ

นิยามที่ไม่ตรงกับประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม และในกรณีที่ยังใช้คำนิยามนี้ต่อไปจะทำให้เกิด
ความเข้าใจที่ผิดต่อที่มาทางประวัติศาสตร์ของสถาปัตยกรรมย่านเมืองเก่าภูเก็ตได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินโครงการ

การออกแบบเสื้อผ้าสุภาพสตรีรูปแบบบิสซิเนส ปาร์ตี้แวร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์วิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ เพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา และเพื่อศึกษาข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในงานวิจัย และเป็นประโยชน์ในการออกแบบเพื่อตอบสนองแก่กลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ โครงสร้างตึกแถวแบบสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส ในจังหวัดภูเก็ต เนื่องจากมีความแตกต่างจาก อาคารสาธารณะ และคฤหาสน์ มีลักษณะด้านหน้าอาคารที่ชั้นล่างมีช่องโค้ง (arch) ต่อเนื่องกันเป็นระยะๆ เพื่อให้เกิดการเดินเท้า ที่ภาษาไทยเรียกทับศัพท์ว่า “อาเขต” (arcade) หรือที่ภาษาจีนฮกเกี้ยนเรียกว่า “ห่งอคาจี้” และมีการตกแต่งที่สวยงาม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ รูปภาพสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 5 ภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้เป็นรูปแบบวิเคราะห์เชิงพรรณนาของสถาปัตยกรรมชิโน โปรตุกีส แบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์ 4 ด้านโดยมุ่งเน้นลักษณะทางกายภาพ และการวิเคราะห์ภาพตัวอย่างสถาปัตยกรรม เพื่อการสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย การวิเคราะห์รูปภาพสถาปัตยกรรมชิโน โปรตุกีส จำนวน 5 ภาพ โดยวิเคราะห์เนื้อหา ดังนี้

โครงสร้างและลักษณะ

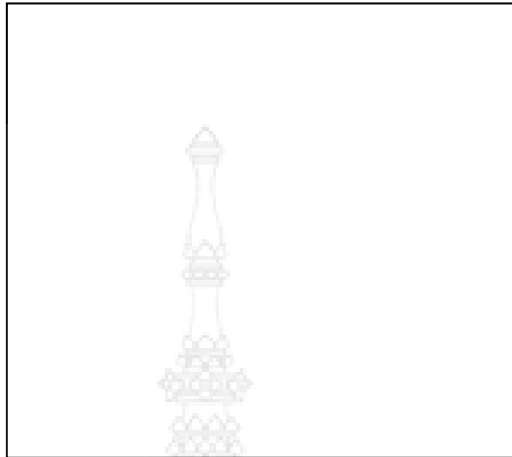
การตกแต่งโครงสร้าง

การตกแต่งลวดลาย

สี

ตัวอย่างแบบวิเคราะห์ภาพสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส จังหวัดภูเก็ต

ภาพที่ ออกแบบโดย

ปี.....แหล่งที่มา

รูปที่.....การวิเคราะห์ตัวอย่างผลงานรูปที่.....

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล

ลักษณะทางกายภาพ

โครงสร้างและลักษณะ

การตกแต่งโครงสร้าง

การตกแต่งลวดลาย

สี

สรุปตัวอย่าง

.....

.....

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ในงานวิจัยนี้ผู้ศึกษาได้ใช้แบบวิเคราะห์ผลงานการออกแบบเสื้อผ้าการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากลวดลายสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสเป็นการศึกษาข้อมูลเพื่อนำเสนอรูปแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีก่อนทำการวิเคราะห์ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวิเคราะห์ โดยการไปขอคำแนะนำตรวจแก้ไขจากกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมถึงการศึกษาภาคสนามและการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

- 1.ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.การเก็บรวบรวมภาคสนามคือการศึกษาข้อมูลจากหอสมุดแห่งชาติ
- 3.เก็บรวบรวมข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ข้อมูลจากเว็บไซต์

www.style.com

www.reurnthai.com

www.wgsn.com

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยและวิเคราะห์สถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกาย รูปแบบบิสสิเนส ปาร์ตี้แวร์โดยนำมาปรับปรุง และค้นหาคุณภาพ ผู้ศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 4 ด้าน ได้แก่ โครงสร้างและลักษณะ การตกแต่งโครงสร้าง การตกแต่งลวดลาย และสี

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาโครงการการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสสิเนส ปาร์ตี้ จากสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส ซึ่งมีการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์รูปแบบของสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส จำนวน 5 ภาพ

เกณฑ์ในการวิเคราะห์ตัวอย่างผลงาน

พิจารณาตามเกณฑ์การวิเคราะห์ดังนี้ แบบวิเคราะห์ภาพสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส

- โครงสร้างและลักษณะ
- การตกแต่งโครงสร้าง
- การตกแต่งลวดลาย
- สี

โดยเกณฑ์ในการวิเคราะห์ที่กล่าวมาข้างต้นจะทำการวิเคราะห์ทั้งหมด 5 ภาพเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการออกแบบเสื้อผ้า

แบบวิเคราะห์ภาพสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส จังหวัดภูเก็ต

ภาพที่ 15 หน้าตึกแถวร้านสิริรัตน์ ถนนกลาง อำเภอเมืองภูเก็ต

ปี พ.ศ.2411 - 2443 แหล่งที่มา :

http://board.trekkingthai.com/board/print.php?forum_id=34&topic_no=327440&topic_id=33225

7&mode=normal

ตารางที่ 1 วิเคราะห์สถาปัตยกรรมชิโน โปรตุกีส ภาพที่ 1

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล	ลักษณะทางกายภาพ
-------------------------	-----------------

โครงสร้างและลักษณะ

อาคารยุคแรก (พ.ศ. 2411– 2443)

อาคารในยุคนี้มักเป็นอาคารแบบตึกแถวชั้นเดียวหรือสองชั้น โครงสร้างเป็นปูนหรือดินผสมฟาง โครงหลังคาและประตูหน้าต่างเป็นไม้ มีการตกแต่งอาคาร รูปแบบอาคารมักเป็นไปตามวัฒนธรรมของผู้อาศัย ซึ่งได้แก่ ชาวจีนเป็นหลัก โครงสร้างของเสาเป็นการเรียงของอิฐส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากสถาปัตยกรรมจีน

ในภาพที่นำมาวิเคราะห์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของชั้นบน เนื่องจากชั้นล่างของอาคารได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นร้านค้า ตามการใช้งานในปัจจุบันของเจ้าของบ้าน

รูปแบบจีน

การตกแต่งโครงสร้าง

ส่วนของหน้าต่างเป็นไม้บานเกล็ด เป็นลักษณะหน้าต่างบานเปิด ด้านบนของ

หน้าต่างเป็นช่องรับแสง ใช้ไม้ตัดทิวเป็นช่องๆ

จุดเด่นของอาคารในหลังนี้คือมีการรูปปั้นลวดลายต่างๆแบบจีน และมีการฉลุปูนปั้นเป็นการจำลองเหมือนเทพเจ้าและบรรยากาศบนสวรรค์ เพื่อตกแต่งให้สวยงามและสื่อถึงความเป็นสิริมงคล

เทพเจ้าต่าง-เพื่อปิดเป่าอันตรายทั้งหลาย
คุ้มครองผู้อยู่อาศัย

สิงห์-เป็นสัตว์มงคลที่มีอำนาจในภาคพื้นดิน
ให้คุณทางด้านแคล้วคลาดจากภัยอันตรายทั้งปวง
ต้นไม้-สัญลักษณ์แห่งความก้าวหน้า การ
ยึดหยุ่น มั่นคง ทนทาน อายุยืน

ใบไม้-ความสุขสันติ ปิดเป่าความชั่วร้าย

หัวเสามีการตกแต่งด้วยรูปปั้น “ตี่จูเอี้ย” หรือศาลเจ้าที่นั่นเอง เพื่อความเป็นสิริมงคล

การตกแต่งลวดลาย

มีการวาดลวดลายแบบจีน เป็นลาย
ใบไม้และดอกไม้ ตกแต่งตามโครงสร้าง

สี

ในยุคนี้เน้นสีขาว สีฟ้าอ่อน ในการ
ทาสีอาคาร เนื่องจากในยุคนี้ใช้สีที่ได้จาก
ธรรมชาติมาใช้งาน เช่น สีขาวได้มาจากปูนขาว
ผสมกับน้ำทาที่บนผิวปูน สีฟ้าได้มาจากดอก
อัญชันผสมกับน้ำปูนขาว เป็นต้น

สรุป อาคารในยุคแรกนี้ มีการตกแต่งเน้นไปทางสถาปัตยกรรมแบบจีนมักเป็นอาคารแบบ
ตึกแถวชั้นเดียวหรือสองชั้น โครงหลังคาและประตูหน้าต่างเป็นไม้บานเกล็ด เป็นลักษณะหน้าต่าง
บานเปิด ด้านบนของหน้าต่างเป็นช่องรับแสง ใช้ไม้ตัดคิ้วเป็นช่องๆ มีการตกแต่งอาคาร รูปแบบ
อาคารมักเป็นไปตามวัฒนธรรมของผู้อาศัย ซึ่งได้แก่ ชาวจีนเป็นหลัก โครงสร้างของเสาเป็นการ
เรียงของอิฐ ยุคนี้คือมีการรูปปั้นลวดลายต่างๆแบบจีน และมีการฉลูปูนปั้น เป็นการจำลองเหมือน
เทพเจ้าและบรรยากาศบนสวรรค์ เพื่อตกแต่งให้สวยงามและสื่อถึงความเป็นสิริมงคล ใช้สี
ขาว สีฟ้าอ่อน ในการทาสีอาคาร เนื่องจากในยุคนี้ใช้สีที่ได้จากธรรมชาติมาใช้งาน

แบบวิเคราะห์ภาพสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส จังหวัดภูเก็ต

ภาพที่ 7 อาคารตึกแถวสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสในซอยรมณีฯ ถนนกลาง ย่านเมืองเก่าภูเก็ต

ปี พ.ศ.2444-2475 แหล่งที่มา : <http://www.addsiam.com/>

ตารางที่ 2 วิเคราะห์อาคารสถาปัตยกรรมชิโน โปรตุเกสยุคที่สอง ภาพที่ 2

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล	ลักษณะทางกายภาพ
โครงสร้างและลักษณะ	<p>อาคารยุคที่สอง (พ.ศ. 2444– 2475)</p> <p>เป็นยุคที่สถาปัตยกรรมแบบ นิโอ-คลาสสิก เริ่มเข้ามามีอิทธิพลต่อจากสถาปัตยกรรมจีน มีการประดับประดาตกแต่งส่วนหน้าอาคารมากขึ้น มีแบบผสมทั้งจีนและแบบตะวันตก อาคารในยุคนี้เป็นแบบที่พบมากที่สุดในปัจจุบัน</p> <p>The image contains two visual elements: on the left, a detailed architectural drawing of a classical facade with a pediment and columns, labeled 'รูปแบบนีโอคลาสสิก' (Neoclassical style); on the right, a photograph of a street scene in Bangkok showing a row of colorful, two-story buildings with classical architectural features like columns and decorative moldings.</p>
การตกแต่ง โครงสร้าง	<p>ชั้นบนหน้าต่างมีลักษณะยาวถึงพื้น มีบานเกล็ดไม้แบบปรับได้ มักทำเป็นสามช่วงหรือบานกระทุ้งเป็นเกล็ด ชั้นบนมักเป็นบานหน้าต่างขนาดใหญ่มี 2-3 ยาวถึงพื้น มักทำเป็นสามช่วง ใช้กระจกสีเข้ามาร่วม มีช่องระแนงระบายอากาศเป็นบานเกล็ด หัวเสามีการตกแต่งแบบ Doric Order หัวเสาลายพันธุ์พฤกษา</p>

ส่วนชั้นล่างของหน้าบ้านมักจะตกแต่ง
ประตูหน้าต่างตามหลัก ฮวงจุ้ย แบบจีน

การตกแต่งลวดลาย

มีลวดลายปูนปั้นเหนือขอบหน้าต่าง
เป็นลวดลายปูนปั้นแบบอาร์ตเดโค มีลวดลายที่
งดงามเน้นธรรมชาติเถาไม้ ใบไม้ และรูปสัตว์

สี่

สี่ โครงสร้างของตัวอาคารมีสีขาว
ตกแต่งด้วยสีชมพูอ่อน ตัวลวดลายใช้สีทอง
เพื่อให้ดูโดดเด่น ประติมากรรมหน้าต่างใช้สีน้ำตาล

สรุป เป็นยุคที่สถาปัตยกรรมแบบนีโอ-คลาสสิก เริ่มเข้ามามีอิทธิพลต่อจากสถาปัตยกรรม
จีน มีการประดับประดาตกแต่งส่วนหน้าอาคารมากขึ้น มีแบบผสมทั้งจีนและแบบตะวันตก อาคาร
ในยุคนี้เป็นแบบที่พบมากที่สุดในภูเก็ต ชั้นบนหน้าต่างมีลักษณะยาวถึงพื้น มีบานเกล็ดไม้แบบ
ปรับได้ มักทำเป็นสามช่วง หรือบานกระทุ้งเป็นเกล็ด ชั้นบนมักเป็นบานหน้าต่างขนาดใหญ่มี 2-3
ยาวถึงพื้น มักทำเป็นสามช่วง ใช้กระจกสีเข้ามาร่วม มีช่องระแนงระบายอากาศเป็นบานเกล็ด หัว
เสามีการตกแต่งแบบ Doric Order หัวเสาหลายพันธุ์ทุกขา ส่วนชั้นล่างของหน้าบ้านมักจะตกแต่ง
ประติมากรรมหน้าต่างตามหลักฮวงจุ้ย แบบจีน การตกแต่งมีลวดลายปูนปั้นเหนือขอบหน้าต่าง เป็น
ลวดลายปูนปั้นแบบอาร์ตเดโค มีลวดลายที่งดงามเน้นธรรมชาติเถาไม้ ใบไม้ และรูปสัตว์ สี่
โครงสร้างของตัวอาคารมีสีขาว ตกแต่งด้วยสีชมพูอ่อน ตัวลวดลายใช้สีทองเพื่อให้ดูโดดเด่น ประติมา
กรรมหน้าต่างใช้สีน้ำตาล

แบบวิเคราะห์ภาพสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส จังหวัดภูเก็ต

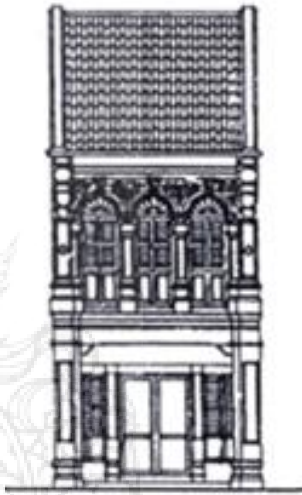
ภาพที่ อาคารตึกแถวสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสในซอยรมณีย์ ถนนกลาง ย่านเมืองเก่าภูเก็ต

ปี พ.ศ. 2444-2475

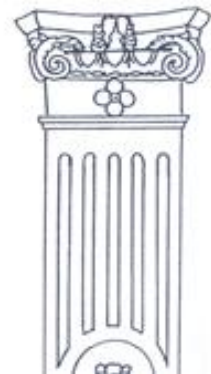
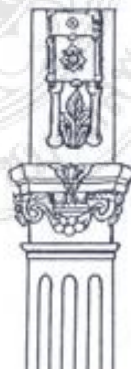
แหล่งที่มา : [http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=spukie-planet&month=08-](http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=spukie-planet&month=08-2011&date=18&group=3&gblog=111)

[2011&date=18&group=3&gblog=111](http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=spukie-planet&month=08-2011&date=18&group=3&gblog=111)

ตารางที่ 3 วิเคราะห์อาคารสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสยุคที่สอง ภาพที่ 3

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล	ลักษณะทางกายภาพ
โครงสร้างและลักษณะ	<p>อาคารยุคที่สอง (พ.ศ. 2444– 2475)</p> <p>นำรูปแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นความนิยมในยุโรปช่วงนั้น คือ นีโอคลาสสิก และเรอเนซองส์ มาใช้กับการสร้างสรรค์อาคาร เป็นอาคารแบบก่ออิฐถือปูนใช้ผนังรับน้ำหนัก</p> <p>รูปแบบนีโอคลาสสิก</p>
การตกแต่งโครงสร้าง	<p>การตกแต่งแบบนีโอคลาสสิกจะพบในชั้นบน ของตึกแถว ชั้นบนหน้าต่างมีลักษณะยาวถึงพื้น มีบานเกล็ดไม้แบบปรับได้ ชั้นบนมักเป็นบานหน้าต่างขนาดใหญ่มี 2-3 บาน ช่องแสงเหนือหน้าต่างเป็นรูปโค้ง ใช้กระจกเข้ามาร่วม มีการตกแต่งผนังด้วยลายปูนปั้นลายพันธุ์พฤกษา หัวเสามีการตกแต่งแบบ Corinthian Order มีระเบียงยื่นออกมาตกแต่งลวดลาย</p>

ส่วนชั้นล่างของหน้าบ้านทำมาด้วยไม้
ทั้งวงกบหน้าต่าง ช่องแสง และประตู ใช้
กระเบื้องสีเขียวสีเหลืองตกแต่งเพิ่มเติม มักจะ
ตกแต่งประตูหน้าต่างตามหลัก ฮวงจุ้ย แบบจีน

การตกแต่งลวดลาย

มีลวดลายปูนปั้นเหนือขอบหน้าต่าง เป็นลวดลายปูนปั้นแบบเรอเนอซองส์ลาย พฤษกษา มีลวดลายทิ้งดงามเน้นธรรมชาติเถาไม้ ใบไม้

สี

สีโครงสร้างของตัวอาคารมีสีเหลือง ครีมน ลวดลายที่ตกแต่งใช้สีขาวเพื่อให้ดูโดดเด่น หน้าต่างใช้สีฟ้าอ่อน ด้านล่างหน้าต่างและ ประตูเป็นสีน้ำตาล เพราะทำด้วยไม้

สรุป อาคารหลังนี้เป็นการตกแต่งแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นความนิยมในยุโรปช่วงนั้น คือนีโอคลาสสิก และเรอเนอซองส์ มาใช้กับการสร้างสรรค์อาคาร เป็นอาคารแบบก่ออิฐถือปูนใช้ผนังรับน้ำหนัก การตกแต่งแบบนีโอคลาสสิกจะพบในชั้นบน ของตึกแถว ชั้นบนหน้าต่างมีลักษณะยาวถึงพื้น มีบานเกล็ดไม้แบบปรับได้ ชั้นบนมักเป็นบานหน้าต่างขนาดใหญ่มี 2-3 บาน ช่องแสงเหนือหน้าต่างเป็นรูปโค้ง ใช้กระจุกเข้ามาร่วม มีการตกแต่งผนังด้วยลายปูนปั้นลายพันธุ์พฤษกษา หัวเสามีการตกแต่งแบบ Corinthian Order มีระเบียงยื่นออกมา ตกแต่งลวดลาย ส่วนชั้นล่างของหน้าบ้านทำมาด้วยไม้ทั้งวงกบหน้าต่าง ช่องแสง และประตู ใช้กระเบื้องสีเขียวสีเหลือง ตกแต่งเพิ่มเติม

มักจะตกแต่งประตูหน้าต่างตามหลัก ฮวงจุ้ย แบบจีน มีลวดลายปูนปั้นเหนือขอบหน้าต่าง เป็น ลวดลายปูนปั้นแบบเรณอของสัถยพุกษา มีลวดลายที่งดงามเน้นธรรมชาติเถาไม้ ใบไม้ สี โครงสร้างของตัวอาคารมีสีเหลืองครีม ลวดลายที่ตกแต่งใช้สีขาวเพื่อให้ดูโดดเด่น หน้าต่างใช้สีฟ้าอ่อน ด้านล่างหน้าต่างและประตูเป็นสีน้ำตาล เพราะทำด้วยไม้

แบบวิเคราะห์ภาพสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส จังหวัดภูเก็ต

ภาพที่ 17 อาคารตึกแถวสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสในซอยรมณีษ์ ถนนกลาง ย่านเมืองเก่าภูเก็ต

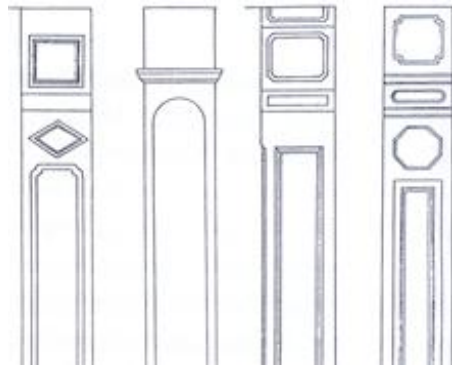
ปี พ.ศ.2476-2499

แหล่งที่มา : <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=grizzlybear&month=03->

[2010&date=02&group=59&gblog=31](http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=grizzlybear&month=03-2010&date=02&group=59&gblog=31)

ตารางที่ 4 วิเคราะห์สถาปัตยกรรมชิโน โปรตุกีส ภาพที่ 4

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล	ลักษณะทางกายภาพ
โครงสร้างและลักษณะ	<p>อาคารยุคที่สาม (พ.ศ. 2476 – 2499)</p> <p>เป็นช่วงหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองที่เกิดขึ้นพร้อมกับการเข้ามาของสถาปัตยกรรมแบบสมัยใหม่หรือโมเดิร์น เป็นการผสมผสานระหว่างรูปแบบจีนกับอาร์ต เดโค รวมทั้งการก่อสร้างแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก</p> <p>รูปแบบอาร์ต เดโค</p>
การตกแต่งโครงสร้าง	<p>อาคารนี้ได้เปลี่ยนรูปแบบหน้าต่างเป็นทรงสี่เหลี่ยม จั่วหน้าต่างแบบโรมัน ในช่วงหลังมีการทำระเบียงยื่นจากชั้นบนตกแต่งด้วยเรขาคณิตเป็นหลัก ตกแต่งเสาด้วยลายที่เรียบง่ายมีลายเรขาคณิตเข้ามาร่วม ด้านล่างส่วนของหน้าบ้านยังคงเป็นรูปแบบจีนทั้งประตูและหน้าต่าง</p>

การตกแต่งลวดลาย

มีการใช้กระจกสีประดับตกแต่ง
ในช่วงแรกมีการผสมผสานระหว่างรูปแบบ
ของอาร์ต เดโค กับนีโอคลาสสิก คือใช้หน้าต่าง
ด้วยลวดลายกรีกหรือโรมันคลาสสิก

๗

ตัวอาคารเป็นสีชมพู ตกขอบด้วยสีขาว
บนลวดลายที่ใช้ตกแต่งเป็นสีทอง พร้อมสีเขียว
ของกระจกสีที่ใช้ตกแต่งบนหน้าต่าง

สรุป เป็นช่วงหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองที่เกิดขึ้นพร้อมกับการเข้ามาของสถาปัตยกรรมแบบสมัยใหม่หรือโมเดิร์น เป็นการผสมผสานระหว่างรูปแบบจีนกับอาร์ต เดโค รวมทั้งการก่อสร้างแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก อาคารในยุคนี้ได้เปลี่ยนรูปแบบหน้าต่างเป็นทรงเรขาคณิตทั้งวงกลมและสี่เหลี่ยม มีการใช้กระจกสีประดับตกแต่ง ในช่วงแรกมีการผสมผสานระหว่างรูปแบบของอาร์ต เดโค กับนีโอคลาสสิก คือใช้หน้าต่างด้วยลวดลายกรีกหรือโรมันคลาสสิก ในช่วงหลังมีการทำระเบียงยื่นจากชั้นบนตกแต่งด้วยเรขาคณิตเป็นหลัก ด้านล่างส่วนของหน้าบ้านยังคงเป็นรูปแบบจีนทั้งประตูและหน้าต่าง ขึ้นอยู่กับเจ้าของอาคาร

แบบวิเคราะห์ภาพสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส จังหวัดภูเก็ต

ภาพที่ ... อาคารตึกแถวสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส ถนนถลาง ย่านเมืองเก่าภูเก็ต

ปี พ.ศ.2476-2499

แหล่งที่มา : http://www.babyfancy.com/printer_friendly_posts.asp?TI D=22785

ตารางที่ 5 วิเคราะห์สถาปัตยกรรมชิโน โปรตุเกส ภาพที่ 5

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล

ลักษณะทางกายภาพ

โครงสร้างและลักษณะ

อาคารยุคที่สาม (พ.ศ. 2476 – 2499)

เป็นสถาปัตยกรรมแบบสมัยใหม่หรือ
โมเดิร์น เป็นการผสมผสานระหว่างรูปแบบจีน
กับอาร์ต เดโค รวมทั้งการก่อสร้างแบบ
คอนกรีตเสริมเหล็ก

รูปแบบอาร์ต เดโค

การตกแต่งโครงสร้าง

อาคารนี้ได้เปลี่ยนรูปแบบกรอบ
หน้าต่างเป็นลักษณะแบบจั่วโรมัน บาน
หน้าต่างไม้เป็นสี่เหลี่ยม ชั้นบนตกแต่งด้วย
รูปทรงเรขาคณิตเป็นหลัก ตกแต่งเสาด้วยลายที่
เรียบง่ายมีลายเรขาคณิตเข้ามาร่วม ด้านล่างส่วน
ของหน้าบ้านยังคงเป็นรูปแบบจีนทั้งประตูและ
หน้าต่าง

การตกแต่งลวดลาย

ตกแต่งลวดลายด้วยรูปทรงเรขาคณิต
สีเหลี่ยมข้าวหลามตัด

สี

ตัวอาคารเป็นสีขาว ขอบหน้าต่างและ
ลวดลายที่ตกแต่งใช้สีเขียว ตัวอาคารจึงมีความ
โดดเด่น เห็นลวดลายอย่างชัดเจน

สรุป เป็นสถาปัตยกรรมแบบสมัยใหม่หรือโมเดิร์น เป็นการผสมผสานระหว่างรูปแบบจีนกับอาร์ต เดโค รวมทั้งการก่อสร้างแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก อาคารนี้ได้เปลี่ยนรูปแบบกรอบหน้าต่างเป็นลักษณะแบบจั่วโรมัน บานหน้าต่างไม้เป็นสีเหลี่ยม ชั้นบนตกแต่งด้วยรูปทรงเรขาคณิตเป็นหลัก ตกแต่งเสาด้วยลายที่เรียบง่ายมีลายเรขาคณิตเข้ามาร่วม ด้านล่างส่วนของหน้าบ้านยังคงเป็นรูปแบบจีนทั้งประตูและหน้าต่าง ตกแต่งลวดลายด้วยรูปทรงเรขาคณิต สีเหลี่ยมข้าวหลามตัด สีของอาคารเป็นสีขาว ขอบหน้าต่างและลวดลายที่ตกแต่งใช้สีเขียว ตัวอาคารจึงมีความโดดเด่น เห็นลวดลายอย่างชัดเจน

สรุป

อาคารตึกแถวแบบสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส แบ่งออกเป็นยุค 3 ช่วง คือ

- ยุคแรก มีการตกแต่งเน้นไปทางสถาปัตยกรรมแบบจีนมักเป็นอาคารแบบตึกแถวชั้นเดียวหรือสองชั้น โครงหลังคาและประตูหน้าต่างเป็น ไม้บานเกล็ด ยุคนี้คือมีการรูปปั้นลวดลายต่างๆแบบจีน และมีการฉลุปูนปั้น เพื่อตกแต่งให้สวยงามและสื่อถึงความเป็นสิริมงคล
- ยุคที่สอง นำรูปแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นความนิยมในยุโรปช่วงนั้น คือ นิโอคลาสสิก และเรอเนอซองส์ มาใช้กับการสร้างสรรค์อาคาร ช่องแสงเหนือหน้าต่างเป็นรูปโค้ง ใช้กระจกเข้ามาร่วม มีการตกแต่งผนังด้วยลายปูนปั้นลายพันธุ์พฤกษา
- ยุคที่สาม การเข้ามาของสถาปัตยกรรมแบบสมัยใหม่หรือโมเดิร์น เป็นการผสมผสานระหว่างรูปแบบจีนกับอาร์ต เดโค รวมทั้งการก่อสร้างแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก อาคารในยุคนี้ได้เปลี่ยนรูปแบบหน้าต่างเป็นทรงเรขาคณิตทั้งวงกลมและสี่เหลี่ยม มีการใช้กระจกสีประดับตกแต่ง ในช่วงแรกมีการผสมผสานระหว่างรูปแบบของอาร์ต เดโค กับนิโอคลาสสิก คือใช้หน้าต่างด้วยลวดลายกรีกหรือโรมันคลาสสิก ในช่วงหลังมีการทำระเบียงยื่นจากชั้นบนตกแต่งด้วยเรขาคณิตเป็นหลัก

อาคารตึกแถวแบบสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส เน้นการตกแต่งมากกว่าโครงสร้างของอาคารเนื่องจากทุกยุคใช้โครงสร้างตัวอาคารในลักษณะเดิม แต่มีการเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมในการตกแต่งตัวอาคาร จึงนำมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสทีเนส ปาร์ตี้ โดยนำตัวโครงสร้างของอาคารมาออกแบบเป็นโครงสร้างชุด และนำลวดลายที่ใช้ตกแต่งตัวอาคารมาเป็นลวดลายในการตกแต่งชุดต่างๆ

แนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสสิเนส ปาร์ตี้

ปัจจุบันสังคมเมืองเป็นสังคมที่เร่งรีบ ผู้คนมักจะรีบเร่งทำสิ่งต่างๆ ตั้งแต่การตื่นนอนที่เช้านี้ การรับประทานอาหารในเวลาอันจำกัด การเดินทางบนท้องถนนที่แออัดไปด้วยรถและผู้คนรวมไปถึงการแต่งตัวที่ต้องใช้เวลาอันมีค่าอย่างประหยัดและรวดเร็วที่สุด ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับผู้คนส่วนมาก โดยเฉพาะผู้หญิงวัยทำงาน หลังจากทำงานแล้วคนทำงานส่วนใหญ่ มักมีงานสังสรรค์ต่อ หรืองานในโอกาสพิเศษต่างๆ การที่จะต้องเปลี่ยนชุดจากชุดทำงานเป็นชุดในโอกาสพิเศษนั้น จำเป็นจะต้องใช้เวลาเป็นอย่างมาก ซึ่งท้องตลาดหรือร้านค้าเสื้อผ้าสำเร็จรูปต่างๆ ส่วนใหญ่มักจะออกแบบชุดทำงานที่จำกัดขอบเขตในการสวมใส่ มีรูปแบบที่คล้ายๆกัน (ในที่นี้ไม่รวมชุดแบบฟอร์มขององค์กรหรือบริษัทต่างๆ) และชุดที่ใส่ในโอกาสพิเศษโดยเฉพาะนั้น มีราคาค่อนข้างสูง จึงเกิดแนวคิดออกแบบเสื้อผ้าชุดทำงานที่สามารถใส่ไปในงานโอกาสพิเศษได้ มีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อความสะดวกต่อการสวมใส่ ไม่เสียเวลาในการเปลี่ยนชุด และไม่สิ้นเปลืองที่จะต้องซื้อเสื้อผ้าหลากหลายชิ้น

แรงบันดาลใจ (Inspiration)

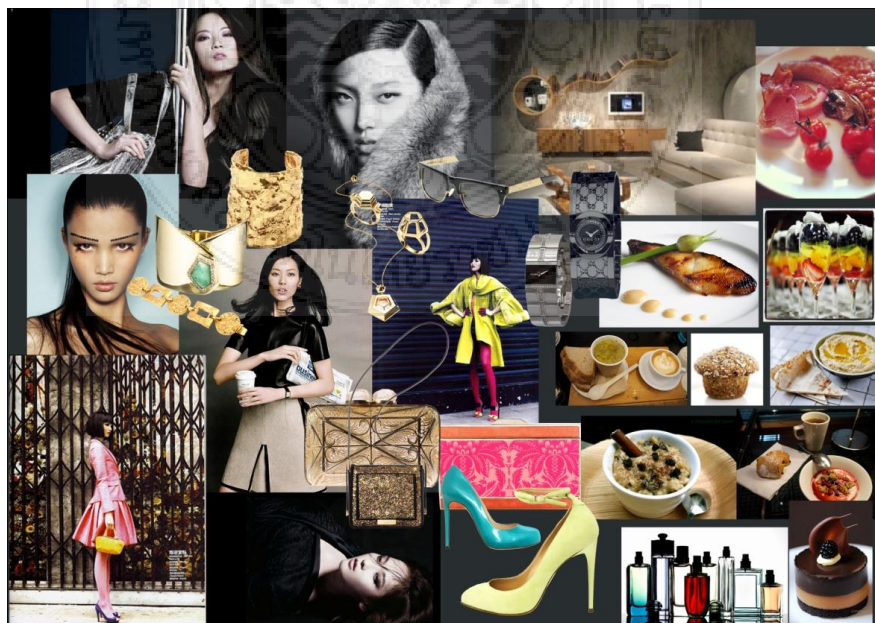
การออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสสิเนส ปาร์ตี้ มีแนวคิดที่ได้รับมาจาก “สถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุเกส (Chino-Portuguese Architecture)” ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมที่โดดเด่นด้วยโครงสร้างและลวดลายที่มีความสวยงาม เป็นสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานกันระหว่างชาติตะวันตกและตะวันออก ในประเทศไทยส่วนมากพบได้จากอาคารบ้านเรือนในแถบภาคใต้ ที่คงความสมบูรณ์ไว้ได้มากที่สุดอยู่ในจังหวัดภูเก็ต เป็นลักษณะที่ผสมผสานระหว่างแบบคลาสสิก เรเนซองส์ นีโอคลาสสิกและอาร์ต เดโคของยุโรป กับศิลปะแบบจีนผสมไทยอยู่ในลักษณะที่เหมาะสม จึงทำให้ดูงดงามสะดุดตา และเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ในปัจจุบันจัดเป็นสถานที่อนุรักษ์ในด้านสิ่งก่อสร้าง

ภาพที่ 87 ภาพแสดงแรงบันดาลใจ

กลุ่มเป้าหมาย(Target group)

เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้หญิงวัยทำงาน ช่วงอายุ 25-30 ปี ที่มีงาน
 สังสรรค์หรือโอกาสพิเศษหลังจากการทำงาน ใช้เวลาเร่งด่วน ง่ายต่อการสวมใส่เหมาะกับสังคมเร่ง
 รีบในปัจจุบัน

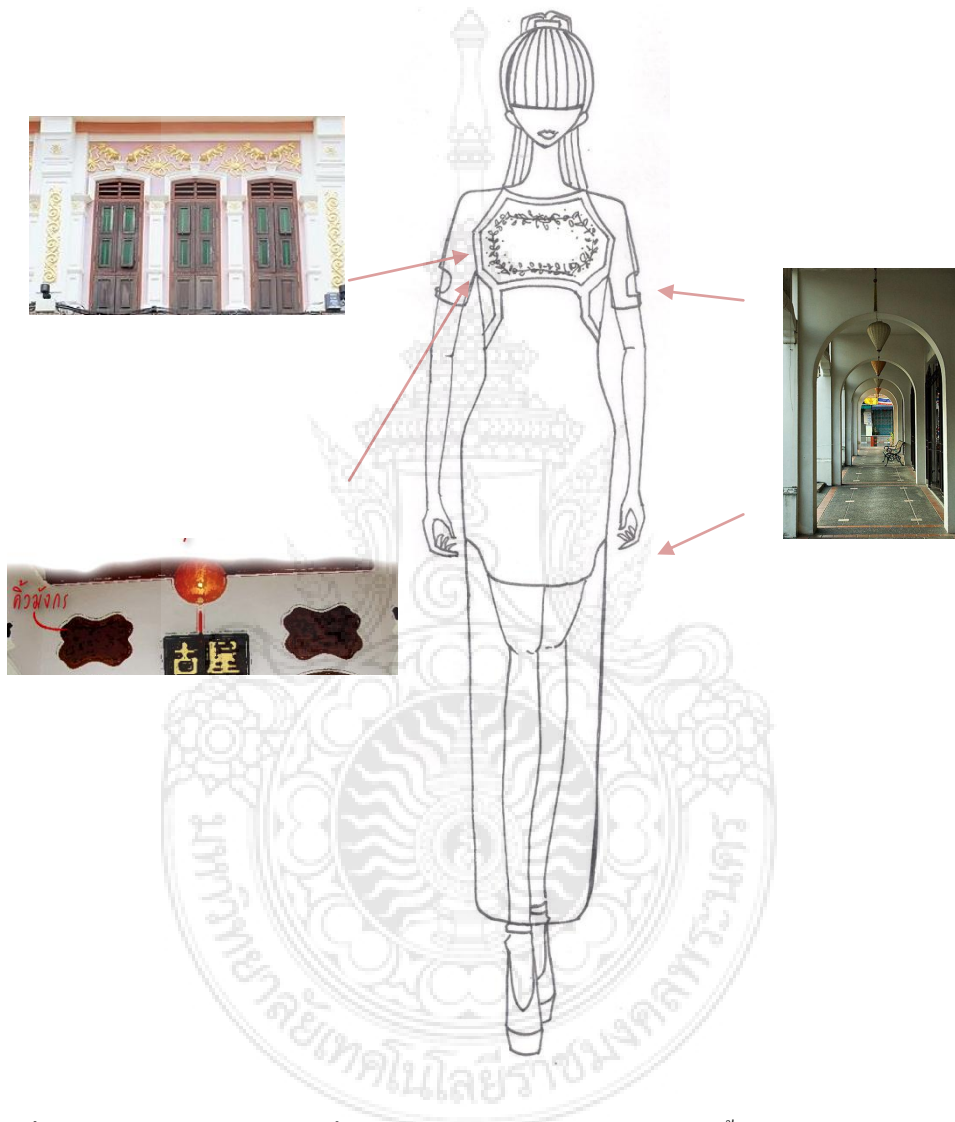

ภาพที่ 88 ภาพแสดงกลุ่มเป้าหมาย

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการออกแบบ

วิเคราะห์ข้อมูลทางการออกแบบได้ผลวิเคราะห์ดังนี้

ชุดที่ 1 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสทีเนส ปาร์ตี้ จากสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส

ภาพที่ 89 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสทีเนส ปาร์ตี้ จากสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส

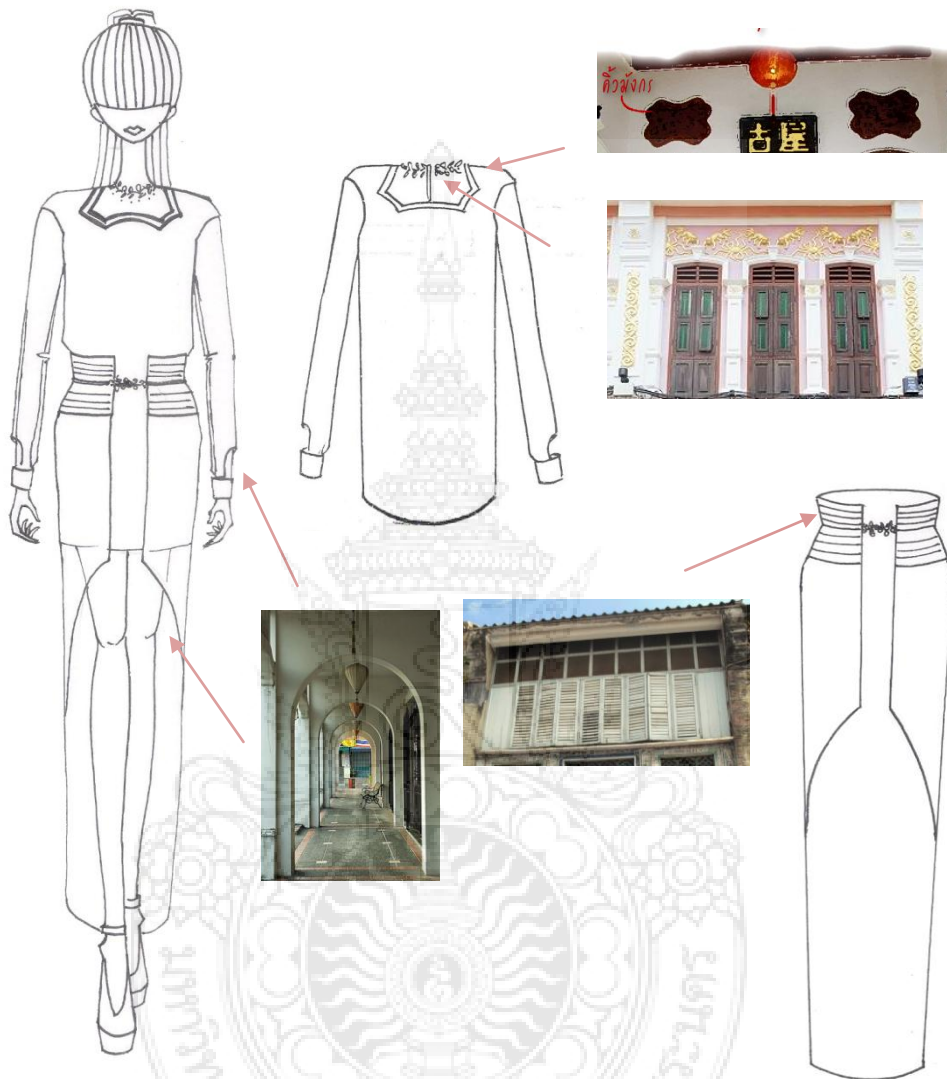
ชุดที่ 1

เครื่องแต่งกายชุดที่ 1 นี้ มีลักษณะเป็นเดรสแขนสั้นตัวยาวทรงตรง ตัวผ้าซับในเป็นผ้าทึบ แสงตัดเป็นเหมือนเดรสตัวสั้นชายกระโปรงโค้งมน แล้วใช้ผ้าที่ความโปร่งแสงนำมาทับอีกที แต่มีความยาวหุ้มข้อเท้า ชายกระโปรงโค้งมน ทำให้เกิดแสงและเงาเจดสีมีความชัดขึ้นมา ส่วนที่เป็นผ้าโปร่งก็จะเห็นสีผิวของผู้สวมใส่ทำให้ไม่ดูทึบตัน แขนเสื้อเป็นแขนสั้นผ้าโปร่ง มีการเจาะลวดโค้ง

แบบความโค้งงอของซุ้มโค้งห่อคาน้ำที่ช่วงแขน และเจาะลึที่ช่วงเอว คอเสื้อและหน้าอกมีการ
ตกแต่งด้วยการเดินเส้นกั้นให้รูปทรงคล้ายกับลายที่ใช้ตกแต่งหน้าบ้านหรือที่เรียกว่าคิ้วมังกร
ตกแต่งเพิ่มเติมด้วยการปักลวดลายที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ที่น่าเอาลายของเรเนอซองส์และอาร์ตเดโค
ผสมผสานกัน เฉกเช่นการตกแต่งของลวดลายที่ใช้ตกแต่งบ้าน ชุดใช้เป็นสีขาวและใช้สีเทาเข้มใน
การตกแต่ง

ชุดที่ 2 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส ปาร์ตี้ จากสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส

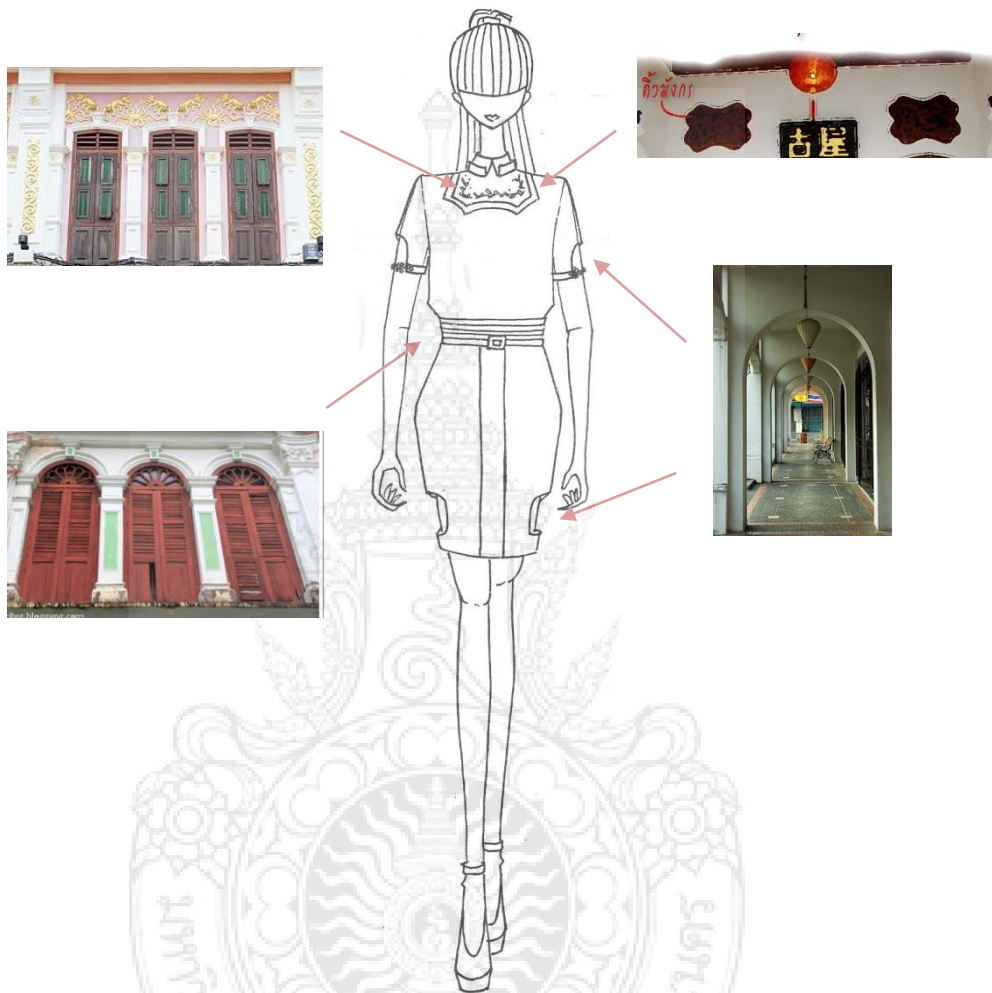
ภาพที่ 90 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส ปาร์ตี้ จากสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส ชุดที่ 2

เครื่องแต่งกายชุดที่ 2 นี้ มีลักษณะเป็นเดรสตัวสั้นแขนยาวทับด้วยกระโปรงหน้าสั้นหลังยาว ช่วงตัวของเดรสใช้ผ้าโปร่งแสงทับผ้าซับในที่เป็นผ้าทึบแสง คอเสื้อใช้การปักลวดลายลงบนผ้าโปร่งแสงเป็นลายที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ นำลายเรเนอซองส์และอาร์ตเดโคผสมผสานกันปิดรอบคอ มีการปักตกแต่งรอบคอรูปทรงคล้ายลายฉลุที่ใช้ตกแต่งหน้าบ้านหรือเรียกว่าคิ้วมังกร เป็นแบบครึ่งลาย แขนเสื้อเป็นแขนยาวใช้ผ้าโปร่งแสงอย่างเดียวเพื่อให้เห็นผิวของผู้สวมใส่ ปลายแขนเสื้อเป็น

แบบเสื้อเซ็ด ตกแต่งด้วยการเจาะลึกลงในลักษณะรูปทรงซุ้มโค้งห่อคางี ตัวกระโปรงเป็นกระโปรง
ผ้าโปรงแสงลักษณะหน้าสั้นหลังยาว ด้านหน้ามีความสั้นเหนือเข้าชายกระโปรงตัดตรงโค้งแบบ
ซุ้มห่อคางี ขอบกระโปรงตีเกร็ดเปรียบเสมือนบานเกร็ดของหน้าต่าง กว้างประมาณ 2 นิ้ว มีการผ่า
ขาดเว้นระยะประกบห่างประมาณ 2-3 นิ้ว ใช้กระดุมจีนคล้องให้ติดกันเมื่อต้องการสวมใส่ ใช้สีขา
ในชุดเดรส กับน้ำตาลทองในการกั้น ลวดลายปักตกแต่งรอบคอและตัวของกระโปรง

ชุดที่ 3 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส ปาร์ตี้ จาก
สถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส

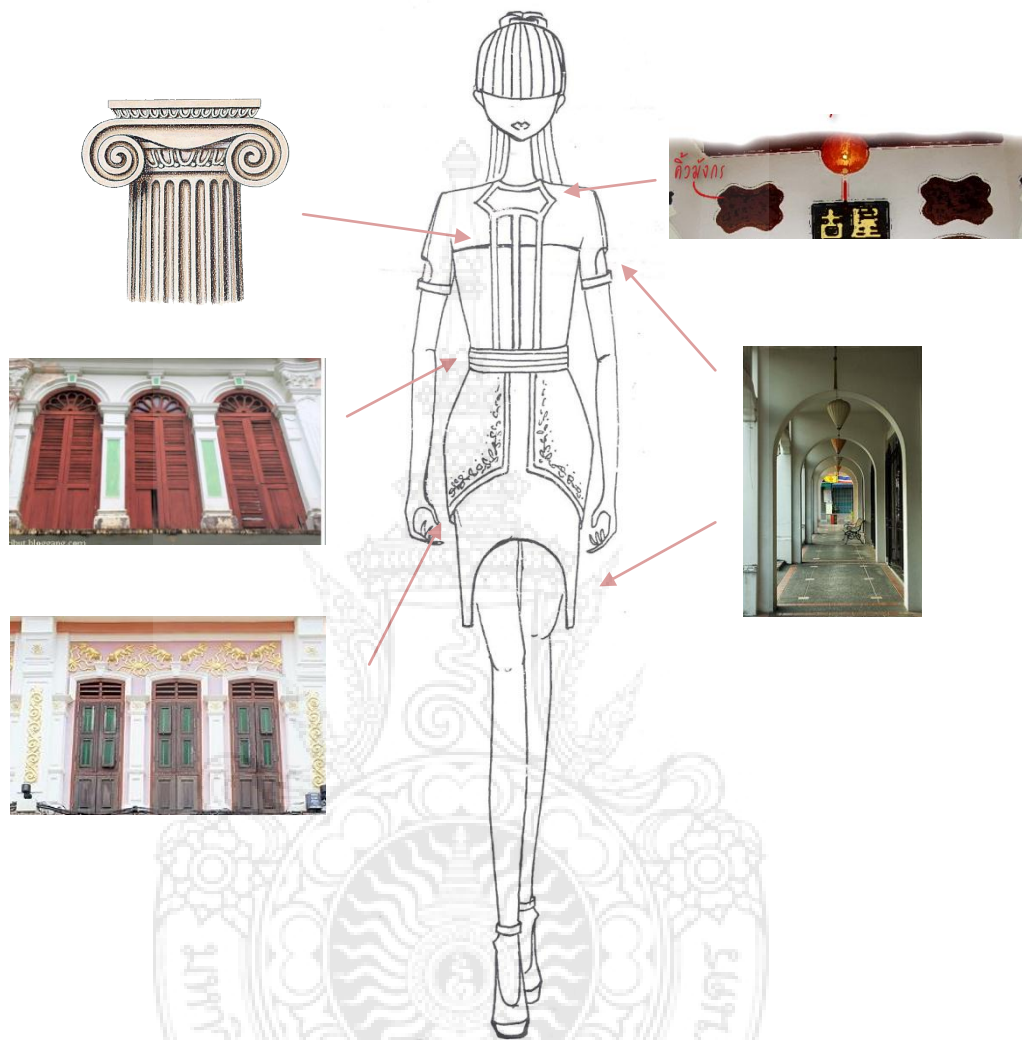
ภาพที่ 91 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส ปาร์ตี้ จากสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส ชุด
ที่ 3

เครื่องแต่งกายชุดที่ 3 นี้ มีลักษณะเป็นสองชั้น คือเสื้อแขนสั้นและกระโปรงทรงสอบ ตัว
เสื้อมีการนำปกคอแบบคอเชิดเข้ามาใช้ โดยใช้ผ้าที่มีความโปร่ง รอบคอขึ้นโดยรอบรูปทรงคล้าย
กับการฉลุตกแต่งหน้าบ้านหรือเรียกว่าก๊วยม้งกร ตกแต่งเพิ่มเติมด้วยการปักลวดลายที่ประดิษฐ์ขึ้น
ใหม่ที่น่าเอาลายของเรเนอซองส์และอาร์ตเดโคผสมผสานกัน แขนเสื้อเป็นแขนสั้นมีการเจาะฉลุ
ปลายแขนในลักษณะรูปทรงโค้งแบบซุ่มห่อคางี้ แล้วใช้กระดุมจินตตกแต่งเพิ่มเติม ช่วงตัวของเสื้อ
เป็นผ้าโปร่งแสงทับผ้าทึบที่ใช้เป็นผ้าซับใน ในส่วนของกระโปรงมีความยาวเหนือเข่าช่วงเอวมีการ

ดีกรีคือเป็นชั้นๆเสมือนเกร็ดหน้าต่าง กว้างประมาณ 2 นิ้ว ชั้นแรกของกระโปรงเป็นทรงสอบที่เป็น
ผ้าโปรงแสงทับผ้าซับใน แล้วนำผ้าโปรงแสงอีกชั้นหนึ่งตัดในลักษณะทรงสอบเช่นเดียวกันแต่มี
การผ่าด้านหน้าเว้นระยะประกบห่าง 2-3 นิ้ว นำมาประกอบเข้าตัว ออกมาเป็นกระโปรงทรงสอบ
เพื่อให้เกิดเฉดสีแสงและเงาที่ชัดเจนขึ้น มีการเจาะหลอดด้านข้างทั้งสองด้าน ในส่วนชายล่างของ
กระโปรงเป็นลักษณะรูปทรงโค้งแบบซุ่มห่อคางีเช่นเดียวกับแขนของเสื้อ ใช้สีขาวในส่วนของ
เสื้อและกระโปรงตัวในและใช้สีชมพูหม่นในการตกแต่งกุ้น ลายปัก เกร็ดขอบเอว และส่วนของผ้า
กระโปรงชั้นบนสุด

ชุดที่ 4 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส ปาร์ตี้ จากสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส

ภาพที่ 92 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส ปาร์ตี้ จากสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส ชุด

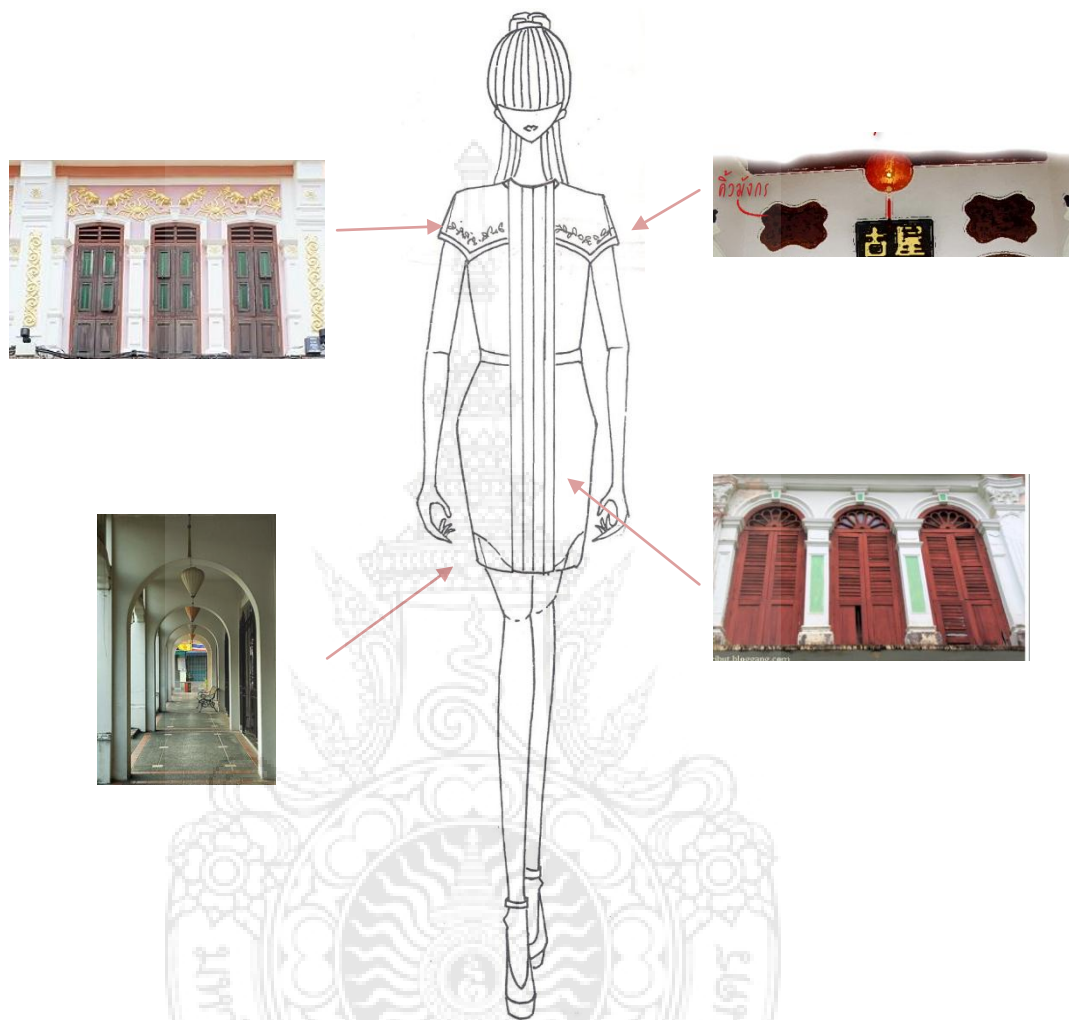
ที่ 4

เครื่องแต่งกายชุดที่ 4 นี้ มีลักษณะเป็นเดรสแขนสั้นทรงสอบ ผ้าซับในเป็นผ้าที่มีความทึบ แสงตัดเป็นเกาะอกแล้วนำผ้าไปร้งแสงทับอีกที คอเสื้อจลุลักษณะคล้ายกับการจลุดกแต่งหน้าบ้าน หรือเรียกว่าคิ้วมังกร แล้วกั้นโดยรอบ ตกแต่งด้วยเส้นตรงสามเส้น มีความกว้างประมาณ 1.2 เซนติเมตร ระยะห่างแต่ละเส้นประมาณ 0.7 เซนติเมตร วางพาดยาวกลางตัวลงมาถึงช่วงเอว คล้ายกับ ล่องเว้าเสาแบบไอโอนิก ตัดต่อช่วงเอวตกแต่งด้วยการตีเกร็ดเป็นชั้นกว้างประมาณ 2 นิ้ว

เปรียบเสมือนเงาของหน้าต่าง แขนเสื้อเป็นแขนสั้นปลายแขนเป็นแขนเบ้นมีการเจาะหลุโค้งแบบ
ซุ่มห่อคางี้ ใช้ผ้าโปร่งแสงทำให้เห็นสีผิวของผู้สวมใส่ ชายกระโปรงมีลักษณะรูปทรงโค้งแบบซุ่ม
ห่อคางี้ เป็นผ้าโปร่งแสงทับผ้าซับใน แล้วใช้ผ้าโปร่งแสงอีกชั้นตัดคลุมช่วงสะโพกเป็นทรงสอบ
แต่ผ่าด้านหน้าห่างประกบประมาณ 1 นิ้ว ตกแต่งขึ้นนี้ด้วยลายปักที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ที่น่าเอาลาย
ของเรเนอซองส์และอาร์ตเดโคผสมผสานกัน กุ้นชายผ้าโดยรอบอีกที ใช้สีทีโนโทนเทาขาวในส่วน
ของผ้าโปร่งแสงของตัวชุด สีเหลืองเป็นเกาะอกซับใน สีน้ำตาลเป็นสีกุ้น และตัวลายปักเป็นสีเงิน

ชุดที่ 5 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส ปาร์ตี้ จาก
สถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส

ภาพที่ 93 ภาพสเก็ตการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสซิเนส ปาร์ตี้ จากสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส ชุด

ที่ 5

เครื่องแต่งกายชุดที่ 5 นี้ มีลักษณะเป็นเดรสสั้นสอบชายกระโปรง คอเสื้อทำเป็นรูปทรง
ของลายฉลุที่ตกแต่งหน้าบ้าน แต่เป็นแบบครึ่งลาย คลุมถึงช่วงหัวไหล่ มีการปักลายที่ประดิษฐ์ขึ้น
ใหม่ที่นำเอาลายของเรเนอซองส์และอาร์ตเดโคผสมผสานกัน ลงบนผ้าโปร่งแสงพร้อมกลิ่นที่ชายผ้า
ผ้าทึบแสงที่เป็นซับในตัดเป็นเกาะอก ด้านข้างของชายกระโปรง โคงไว้เป็นรูปทรงโค้งแบบซุ่ม
ห่อคางี้ แล้วนำผ้าโปร่งแสงคลุมทับอีกทีตัดเป็นทรงสอบชายกระโปรง มีการตัดต่อช่วงเอวตกแต่ง
ด้วยขอบเอวหน้าประมาณ 1.5 นิ้ว และใช้ผ้าโปร่งแสงตีเกร็ดเป็นแนวยาวทับผ่านกลางตัวนำมาจาก

เกร็ดของหน้าต่าง สีที่ใช้เป็นสีฟ้าครามในส่วนของผ้าโปร่งแสงตีเกร็ดและตลอดช่วงตัว สีเทาอ่อน
ใช้เป็นคอเสื้อที่คลุมถึงช่วงหัวไหล่ สีเขียวใช้เป็นผ้าซับใน และสีของลายปักเป็นสีเงิน

ลวดลายที่ใช้ตกแต่ง

ภาพที่ 94 ลายที่ใช้ตกแต่งคอเสื้อ

ภาพที่ 95 ลายที่ใช้ตกแต่งกระโปรง

ภาพที่ 96 ลวดลายตกแต่งคอเสื้อและตกแต่งหน้าอก

สรุป

ชุดที่ออกแบบจะมีลักษณะชุดเดรสสั้นและยาว เสื้อแขนสั้น กระโปรงสอบและหน้าสั้น หลังยาว โครงสร้างของชุดไม่เข้ารูปมากนักสวมใส่ง่าย เป็นรูปแบบเสื้อผ้าชุดทำงาน 2011-2012 มีดีเทลของชุดตกแต่งด้วยการเจาะฉลุ ทั้งแขนเสื้อและกระโปรง มีรูปทรงโค้งแบบโค้งในลักษณะของ ชุดหม่อคาจี ตกแต่งคอด้วยการปักและเจาะฉลุที่เสมือนรูปทรงลายฉลุตกแต่งหน้าบ้าน ที่เป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมนี้

สีหลักของคอลเล็กชันนี้คือแนวความคิดความช่วยเหลือที่บริสุทธิ์ของแนวโน้มนุ่มแพ้นในปี Spring/Summer 2014 เป็นการถูกควบคุมรวมกันไว้ด้วยโทนกลาง ครึ่งอุ่นครึ่งเย็น มีโอกาสทำให้เกิดความสมดุลและไม่สมดุล เลือกใช้สีขาวและเทาอ่อน สีตกแต่งเป็นสีชมพูหม่น เทาเข้ม น้ำตาลทอง ฟ้ายคราม และเหลือง

มีการปักตกแต่งเพิ่มเติม นำลายสไตล์เรเนอซองส์และอาร์ตเดโคผสมผสานเข้าไว้ด้วยกัน เป็นลายที่ประคิษฐ์ขึ้นมาใหม่ มีการเพิ่มลูกเล่นด้วยการใช้ผ้าที่มีลักษณะโปร่งทับซ้อนผ้าซับในที่มีความทึบแสง เพื่อให้เกิดแสงและเงาเฉดสีที่หลากหลาย ออกมาเป็นชุดบิสิเนส ปาร์ตี้ ที่สามารถใส่ทำงานและไปงาน โอกาสพิเศษได้ภายในชุดเดียว

ภาพชุดจริง

ภาพที่ 97 ชุดที่ 1

ภาพที่ 98 ชุดที่ 2

ภาพที่ 99 ชุดที่ 3

ภาพที่ 100 ชุดที่ 4

ภาพที่ 101 ชุดที่ 5

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาโครงการการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสสิเนส पार्टी จากสถาบันศึกษารูปแบบ-โปรตุเกส มีการสรุปและอภิปรายผล ดังนี้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษารูปแบบ โครงสร้างสถาบันศึกษารูปแบบ-โปรตุเกสในจังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาผลงานการออกแบบเสื้อผ้าปี 2011-2012
3. เพื่อออกแบบเสื้อผ้ารูปแบบบิสสิเนส पार्टी (Business party) สำหรับสุภาพสตรี โดยได้รับแนวความคิด จากสถาบันศึกษารูปแบบ-โปรตุเกส จำนวน 5 ชุด

ที่มาของปัญหา

เนื่องจากชุดทำงานในปัจจุบันมีขอบเขตในการสวมใส่ และบางครั้งต้องไปงานโอกาสพิเศษต่อ จะทำให้เสียเวลาที่จะเปลี่ยนชุด และสิ้นเปลืองเป็นอย่างมาก

แนวทางแก้ปัญหา

ทำการออกแบบชุดทำงานที่สามารถสวมใส่ทำงานพร้อมสวมใส่ไปในงานโอกาสพิเศษได้ในเวลาเดียวกัน เพื่อลดระยะเวลาในการแต่งตัว และลดค่าใช้จ่าย โดยนำรูปแบบสถาบันศึกษารูปแบบ-โปรตุเกสมาเป็นแนวคิดในการออกแบบเพื่อสุภาพสตรีในวัยทำงาน

ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษาสถาบันศึกษารูปแบบ-โปรตุเกส ในจังหวัดภูเก็ต
2. ศึกษารูปแบบเสื้อผ้าปี 2011-2012
3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการตกแต่งเสื้อผ้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ได้แก่ โครงสร้างตึกแถวแบบสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส ในจังหวัดภูเก็ต เนื่องจากมีความแตกต่างจาก อาคารสาธารณะ และคฤหาสน์ มีลักษณะด้านหน้าอาคารที่ชั้นล่างมีช่องโค้ง (arch) ต่อเนื่องกันเป็นระยะๆ เพื่อให้เกิดการเดินเท้า ที่ภาษาไทยเรียกทับศัพท์ว่า “อาเขต” (arcade) หรือที่ภาษาจีนฮกเกี้ยนเรียกว่า “ห่งอากี้” และมีการตกแต่งที่สวยงาม

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ได้แก่ รูปภาพสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 5 ภาพ

ผลการวิเคราะห์

โครงการการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีชุดบิสตินีส ปาร์ตี้ จากสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส โดยศึกษาข้อมูลจากสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส แบบพรรณวิเคราะห์ เพื่อการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขปัญหาคู่ทำงานที่มีขอบเขตในการสวมใส่ และบางครั้งต้องไปงานโอกาสพิเศษต่อ จะทำให้เสียเวลาที่จะเปลี่ยนชุด และสิ้นเปลือง สามารถสรุปผลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านโครงสร้างตึกแถว

สถาปัตยกรรมที่เกิดขึ้นในย่านเมืองเก่าภูเก็ต เป็นการผสมผสานที่เกิดขึ้นระหว่างศิลปะชนชาติตะวันตกและตะวันออก ซึ่งเอกลักษณ์ที่โดดเด่นคือการตกแต่งสไตล์ยุโรป ทั้งศิลปะการตกแต่งแบบเรอเนอซองส์ นีโอคลาสสิก และอาร์ต เดโค แต่มีความเป็นจีนด้วยโครงสร้างตามหลักฮวงจุ้ยยึดถือตามคติความเชื่อของเพื่อเสริมสิริมงคลแก่ผู้ที่อยู่อาศัย มีเหตุผลของความเป็นธรรมชาติ เช่น การเจาะช่องกลางตึกแถวเพื่อให้ลมถ่ายเทได้ดี หรือห่งอากี้ที่เป็นโค้งแนวยาวตลอดทางเดินของตึกแถว เพื่อไว้บังแดดบังฝนของผู้ที่เดินผ่าน

อาคารตึกแถวแบบสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส เน้นการตกแต่งมากกว่าโครงสร้างของอาคารเนื่องจากทุกยุคใช้โครงสร้างตัวอาคารในลักษณะเดิมที่มีกำแพงอิฐหนา แต่มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมในการตกแต่งตัวอาคาร ทั้งสีสันทันและลวดลายในการตกแต่ง อย่างไรก็ตามการตกแต่งมักจะเปลี่ยนแปลงไปตามยุคตามสมัย ขึ้นอยู่กับอิทธิพลในช่วงนั้นๆ

ด้านการออกแบบเครื่องแต่งกายนั้นมีรูปแบบชุด ในช่วงปี พ.ศ.2554-2555 (2011-2012) มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านแฟชั่นไม่มากนัก เป็นทรงตรง ไม่เข้ารูปมากนัก เน้นสวมใส่สบายและคล่องตัว สียังคงเน้นสีขาว-ดำ เป็นหลัก และสีแนว Earth Tone มีสีในแนวโทนเย็นเป็นสีตกแต่งเพิ่มเติม เครื่องแต่งกายประเภทปาร์ตี้แวร์และภาพลักษณ์ขอสุริระที่สวยงามจึงเป็นสิ่งที่สัมพันธ์กันอย่างแท้จริง เสื้อผ้าพิธีการและชุดออกสังคม ที่ใส่เพื่อร่วมงานพิธีหรืองานฉลองต่างๆ การเลือกเสื้อผ้าที่ใส่ไป งาน เกี่ยวเนื่องกับลักษณะของงาน สถานที่จัดงาน ช่วงเวลา สถานะทางสังคม อาชีพ และผู้เข้าร่วมงาน รวมไปถึงวัสดุที่ใช้จะต้องมีคุณภาพที่ดี ทั้งเนื้อผ้า วัสดุที่ใช้ตกแต่ง และสีที่ใช้ในชุด จะช่วยเสริมให้ผู้ใส่สวยงามและดูดีพร้อมความหรูหรา

การออกแบบชุดนำเอาโครงสร้างของสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส มาร่วมในการออกแบบ โดยนำความโค้งของหงอคาจิมาลดลูที่ช่วงแขน หรือ โโค้งของชายกระโปรง ช่องเจาะลดที่ใช้ตกแต่งหน้าบ้านหรือที่เรียกกันว่า คิ้วมังกร ได้นำมาเดินเส้นกุ้นหรือตัดต่อผ้าให้เป็นลักษณะคล้ายช่องนี้ ช่วงบริเวณของคอเสื้อและหน้าอก และเกร็ดของหน้าต่างนำมาใช้ในการตีเกร็ดบริเวณขอบของกระโปรง และมีการปักลวดลายที่ประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ โดยนำลายยุคเรอเนอของส์กับอาร์ต เดโค มาผสมผสานกัน ใช้โทนสีขาวเป็นสีหลัก และใช้สีที่มีความหม่น เช่น สีชมพู สีน้ำตาลทอง สีเทา สีฟ้าคราม และสีเหลืองเทา ใช้ในตกแต่งเพิ่มเติมในแต่ละชุดที่ออกแบบ

อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญยิ่งต้องคำนึงถึงผู้ที่จะสวมใส่นั้นว่าเข้ากับบุคลิกหรือสีผิวของผู้สวมใส่หรือไม่ อาจจะทำให้ผู้สวมใส่ดูโดดเด่น หรือนำชวนมองก็เป็นได้ ดังคำที่ว่า “ชุดช่วยไม่แขวนเสื้อ หรือไม้แขวนเสื้อช่วยชุด”

การอภิปรายผล

จากที่ได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส ได้ข้อมูลว่าสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส พบว่าเป็นสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานกันระหว่างจีนและตะวันตก ไม่ใช่เพียงแต่โปรตุเกสเท่านั้น เนื้อหาจากอินเทอร์เน็ตหรือหนังสือบางเล่มมักจะอธิบายผิด

การผสมผสานหลักๆของสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส คือ ได้รับอิทธิพลมาจากอังกฤษ ดัชท์ (ดัชท์หรือฮอลันดาปัจจุบันคือประเทศเนเธอร์แลนด์) โปรตุกีส (โปรตุเกส) และฝรั่งเศส แต่อย่างไรก็ตามทั้งหมดทั้งมวลมีรากเงาที่แท้จริงก็มาจากกรีกและโรมันทั้งสิ้น จากชื่อของสถาปัตยกรรมนี้ที่ทำให้หลายคนเข้าใจผิดคิดว่าเป็นการผสมผสานระหว่างจีนกับโปรตุกีส ซึ่ง

สถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีสในจังหวัดภูเก็ตนี้มีความคล้ายกับปีนัง ในยุคสมัยนั้นถือว่าภูเก็ต และปีนังเป็นเหมือนเมืองพี่เมืองน้อง มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคตามสมัย ในด้านการตกแต่งแล้วแต่ อิทธิพลในช่วงนั้นที่เข้ามายังภูเก็ต

ในส่วนของการออกแบบเครื่องแต่งกาย ออกแบบให้ใส่โดยสามารถไปได้ในหลายโอกาส คือทำงานได้ ไปงาน โอกาสพิเศษต่อได้ โดยไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนชุดใหม่ เพื่อง่ายต่อการสวมใส่และ ประหยัดเวลา ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

- 1.ควรลงไปศึกษาพื้นที่จริง เพื่อจะได้เห็นและเข้าใจลักษณะสถาปัตยกรรมนี้อย่างแท้จริง
- 2.ศึกษาข้อมูลจากหลายที่ หรือศึกษาจากผู้ที่ลงไปสำรวจพื้นที่และเปรียบเทียบข้อมูล
- 3.ควรศึกษาข้อมูลทางด้านเครื่องแต่งกายให้มาก หลากหลายแบรนด์ เพื่อความแปลกใหม่ และช่วยในการออกแบบได้เป็นอย่างดี

จุฑารัตน์ โอवास. (2552). การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้แวร์สำเร็จรูปที่สามารถปรับเปลี่ยน รูปแบบเพื่อเพิ่มประโยชน์การใช้สอยสำหรับสตรีวัยทำงานตอนต้นอายุระหว่าง 25-35 ปี. วิจัย ปรินญาศิลปกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชานฤมิตรศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ณิรชญา จังคิยานนท์. (2553). การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีปาร์ตี้แวร์จากผ้าไทยโดยใช้แนวความคิดลัทธิศิลปะคิวิวิสม์สำหรับวัยทำงานตอนต้น. วิจัยปรินญาศิลปกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชานฤมิตรศิลป์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เด็กน้อยตั้ง (นามแฝง). 2551. “ชิโน-โปรตุเกส (Chino-Portuguese)” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.phuketvegetarian.com/borad/data/9/0047-1.html>. (วันที่สืบค้น 10 ตุลาคม 2555)

ธรวรัชต์ ถาวโรจน์. (2547). การศึกษาศึกแฉวบริเวณย่านการค้าเก่าในเมืองท่าชายฝั่งทะเลตะวันออก ของคาบสมุทรภาคใต้ ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปกรรมมหาบัณฑิต, สาขาศิลปสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปริญนัน สายสาครเสศ. (2547). อิทธิพลต่อสถาปัตยกรรมย่านเมืองเก่าภูเก็ต. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์, สาขาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปัญญา ศรีนาค. 2546. ถลาง ภูเก็ต. กรุงเทพฯ: มติชน

สุพรรณิ พุมมา. (2550). การออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสตรีวัยทำงานตอนต้นโดยใช้เทคนิค กรรมวิธีการปักกระถางลอย. วิจัยศิลปกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชานฤมิตรศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสาวลักษณ์ คงกาญจฉาย. 2549. ศิลปะการตกแต่งเสื้อผ้า. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์.

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต. 2554. “สถาปัตยกรรม ชิโนโปรตุเกส” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: http://www.phuketculture.net/index.php?option=com_content&view=article&id=27:knowledge&catid=8:2012-08-18-05-32-30. (วันที่สืบค้น 23 ตุลาคม 2555)

สถาปัตยกรรมชิโนโปรตุเกส . [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:

<http://www.phuketvegetarian.com/borad/data /9/0047-1.html>

มูลนิธิเมืองเก่าภูเก็ต. 2554. “แนะนำลายปูนปั้น” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:

:<http://www.oldphuketfoundation.org/stucco.html>. (วันที่สืบค้น 29 ตุลาคม 2555)

AjakeOld (นามแฝง). 2554. “Town Phuket” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:

<http://www.ajakeonearth.com/2011/04/22/old-town-phuket/>.

(วันที่สืบค้น 27 ตุลาคม 2555)

Iurban.in.th. 2555. “Sino-Portuguese ตึกแถวสไตล์จีน-โปรตุเกสในจังหวัดภูเก็ต” [ออนไลน์]

เข้าถึงได้จาก: <http://www.iurban.in.th/highlight/sino-portuguese/>. (วันที่สืบค้น 28

ตุลาคม 2555)

NAVARAT.C (นามแฝง). 2554. “โปรตุเกสเข้าเมือง” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:

<http://www.reurnthai.com/index.php?topic=4376.105>. (วันที่สืบค้น 25 ตุลาคม 2555)

Style. 2011. “Burberry Spring summer 2012 Ready-to-wear”. [online] Available:

<http://www.style.com/fashionshows/complete/S2012RTW-BURBERRY>. (Retrieved

August 3, 2012)

Style. 2011. “Balenciaga Resort 2012 Ready-to-wear”. [online] Available:

<http://www.style.com/fashionshows/complete/2012RST-BALENCIA>. (Retrieved

August 3, 2012)

Style. 2011. “Chanel spring summer 2011 Ready-to-wear”. [online] Available:

<http://www.style.com/fashionshows/complete/S2011RTW-CHANEL>. (Retrieved

August 3, 2012)

Style. 2011. “Nina ricci Pre-fall 2011”. [online] Available:

<http://www.style.com/fashionshows/complete/2011PF-NRICCI> (Retrieved August 3,

2012)

Style. 2011. “Valentino Pre-fall 2011” . [online] Available:

<http://www.style.com/fashionshows/complete/2011PF-VALENTIN>. (Retrieved August

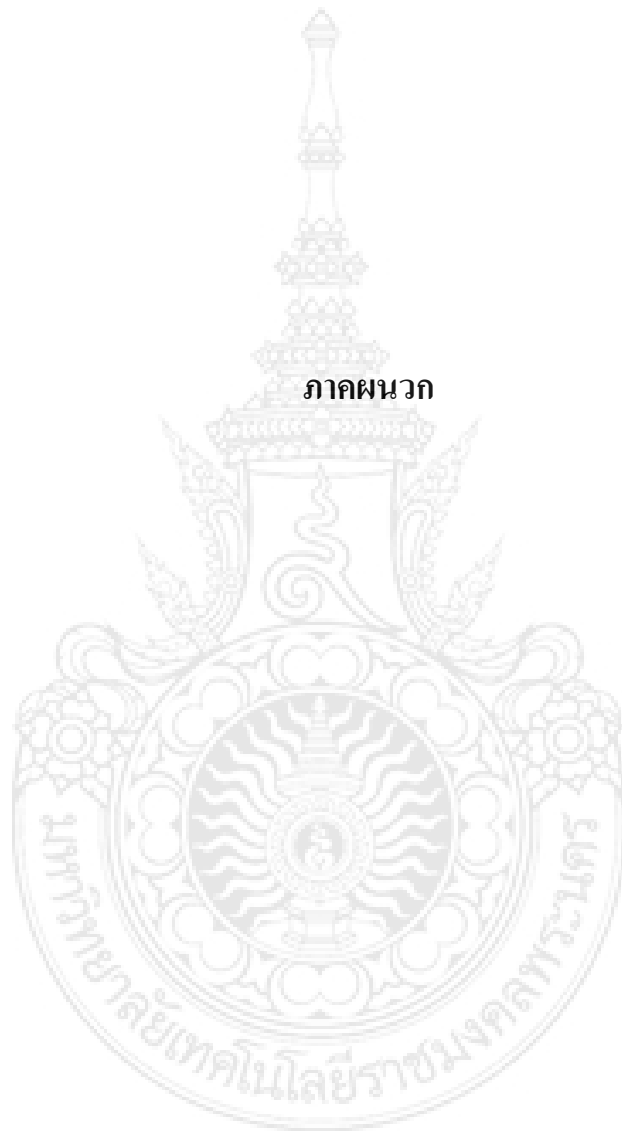
3, 2012)

Supawan (นามแฝง). 2554. “ Old Town Phuket เมืองเก่า ภูเก็ต เทียบแบบบริโทร ตามเส้นทางชิโน-โปรตุกีส ... บางสิ่งที่ที่คงเดิม และบางสิ่งที่เปลี่ยนแปลง” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.oknation.net/blog/supawan/2011/02/25/entry-2>. (วันที่สืบค้น 25 ตุลาคม 2555)

WGSN. 2012. “Global Colour Direction” 2012. [online] Available: <http://www.wgsn.com>. (Retrieved August 5, 2012)

ภาคผนวก

Nonlinzation

นางสาวนันทพร ทิววงศ์สกุล
โทร. 083-881-4618 อีเมลล์. charc_sa_ly@hotmail.com

ปัจจุบันสังคมเมืองเป็นสังคมที่เร่งรีบรวมไปถึงการคั่งตัวที่ ต้องใช้เวลาอย่าง
ประหยัดและรวดเร็วโดยเฉพาะผู้หญิงที่ทำงานจึงเกิดแนวคิดออกแบบเสื้อผ้า
ชุดทำงานที่สามารถใส่ไปในงานโอกาสพิเศษและรับค่าเฉลี่ยได้มาจาก
"ตลาดนิคมกรังอิน-โปรตุเกส"

ประวัติผู้จัดทำโครงการ

ชื่อ-สกุล	นางสาวนันทพร ทิระวงษ์สกุล
วัน เดือน ปีเกิด	9 มกราคม พ.ศ.2534
ที่อยู่ปัจจุบัน	288/24 ซ.วัดสังข์กระจาย ถ.อิสรภาพ 21 อ.บางกอกใหญ่ กทม. 10600
ประวัติการศึกษา	จบชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จากโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ปีการศึกษา 2551 จบชั้นปริญญาตรีจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น สาขาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ ปีการศึกษา 2555

